

This is the **published version** of the bachelor thesis:

Rubio Mosquero, Yaiza; Gifreu, Judith, dir. Un cas real al municipi de La Llagosta : estratègies jurídiques per gestionar les hortes il·legals. 2024. (Grau de Dret)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/303413>

under the terms of the license

FACULTAT DE DRET
GRAU EN DRET

TREBALL FINAL DE GRAU 2023 - 2024

UN CAS REAL AL MUNICIPI DE LA LLAGOSTA: ESTRATÈGIES JURÍDIQUES PER GESTIONAR LES HORTES IL·LEGALS

Implementació de Metodologies Docents Actives: Aprenentatge per
Serveis (ApS) i Aprenentatge a través de la Recerca (ABR)

ESTUDIANT: Yaiza Rubio Mosquero
TUTORA: Judith Gifreu Font

Barcelona, maig 2024

Vull expressar el meu agraïment sincer a totes les persones que han contribuït en aquest projecte, especialment:

A la meva tutora, Judith Gifreu, pel seu suport constant, orientació i dedicació durant tot el procés. La seva experiència i saviesa han estat fonamentals per desenvolupar aquest projecte.

A l'Ajuntament de la Llagosta, per la seva valuosa col·laboració i per oferir l'espai i els recursos necessaris per dur a terme les enquestes, els gràfics i plànols. Vull agrair especialment a en Santi Mañero, arquitecte municipal i a Míriam Garcia, cap de l'àrea de territori, per la seva disposició, suport i idees claus per aquest projecte.

A la meva parella, Álvaro, pel seu infrangible suport, comprensió i confiança que aquest projecte tiraria endavant. La seva motivació ha sigut un pilar fonamental en els moments de dificultat.

A tots ells, el meu agraïment més sincer per la seva contribució i compromís, sense els quals aquest projecte no hauria estat possible.

“No pots passar un sol dia a la Terra sense causar un impacte al món. El que fas marca una diferència, i has de decidir quin tipus de diferència vols fer”

Dame Jane Morris Goodall, primatòloga i antropòloga.

ÍNDEX

I. PRESENTACIÓ DEL PROJECTE	6
1. Introducció	6
2. Objectiu focalitzat: L'anella verda	8
II. PRESENTACIÓ DE LA TÈCNICA DE LA INFRAESTRUCTURA VERDA	10
1. Antecedents	10
2. Règim jurídic de la infraestructura verda a escala comunitària	11
3. Règim jurídic de la infraestructura verda a Espanya	13
4. Règim jurídic de la infraestructura verda a escala autonòmica i local	15
III. INTRODUCCIÓ DEL MUNICIPI, IDEES INICIALS I PUNT DE PARTIDA	19
1. La Llagosta	19
1.1. Model a seguir: La Ciutat de Vitoria – Gasteiz	22
2. Idees inicials sobre el projecte	24
3. Punt de partida	24
3.1. Els problemes per resoldre que va plantejar l'Ajuntament de la Llagosta	24
3.2. Possibles empadronaments a les hortes il·legals	30
IV. MARC LEGAL – POSSIBLES SOLUCIONS A LA PROBLEMÀTICA	37
Activitat il·legal que duen a terme a la zona dels horts de la Llagosta	38
1. Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la llei d'Urbanisme	41
1.1. Ordre d'execució urbanística i l'execució forçosa	44
1.2. Execució subsidiària	46
2. Expropiació	47
3. Conveni	55
3.1. Permuta	56
3.2. Cessió temporal	58
4. Proposta de contracte de cessió temporal entre Ajuntament i les persones propietàries	64
V. RECONVERSIÓ DELS HORTS EN ESPAIS VERDS	66
1. Camins per passejar amb panells informatius	66
2. Pista multiesportiva	68
3. Horts urbans comunitaris	68
4. Activitats interactives	71
5. Àrea de descans i pícnic	72
VI. CONNEXIÓ DEL NUCLI AMB ELS ESPAIS	73
1. Dificultat d'accés	77
2. Il·luminació	78
3. Plantació d'arbrat autòcton que proporcionï ombra als camins existents	79
4. Vegetació dels talussos que donen a les vies del tren i a la C – 17 per a que actuïn com a pantalles acústiques	79
VII. ENQUESTA A LA POBLACIÓ	80
Conclusions	86
Bibliografia	87
Normativa	90
Jurisprudència	92
Taula d'il·lustracions	93
Annexos	94

Abstract

El Treball de fi de grau per reptes, centrat en la reactivació d'un espai abandonat en la perifèria del municipi respecte del qual l'ajuntament es plantejava des de feia temps la seva reconversió per oferir un espai públic als veïns del poble. Atesa la predominança d'habitatges petits i vells a més d'una comunitat que passa gran part del temps a l'aire lliure, als carrers o als parcs, l'anella verda busca proporcionar espais on la ciutadania pugui gaudir d'un ambient tranquil, fent activitats a l'aire lliure i practicant esports.

L'enfocament específic del projecte que he elaborat amb el seguiment de l'Ajuntament de La Llagosta i la Dra Gifreu, està centrat en l'eliminació d'hortes il·legals com a part integral de l'anella verda. A través de l'estudi detallat de les possibilitats i característiques que té l'Administració local, hi ha diverses opcions per dur a terme aquesta regeneració, com l'execució forçosa, l'expropiació, la permuta o els convenis amb les persones propietàries de les terres. S'aborda la importància de trobar solucions viables que respectin els drets de propietat i beneficiïn tant la comunitat com l'entorn natural.

El projecte també proposa idees per a la regeneració de l'espai, com ara la creació de camins connectats al nucli urbà, així com la instal·lació de panells informatius. Aquests suggeriments busquen millorar l'accessibilitat i la consciència ambiental, fomentant una interacció més gran de la comunitat amb l'entorn natural.

The final degree project by challenges, focused on the reactivation of an abandoned space on the periphery of the municipality with respect to which the city council had been considering its conversion to offer a public space to the residents of the town. Given the predominance of small and old homes as well as a community that spends much of its time outdoors, in the streets or in parks, the Green Ring seeks to provide spaces where citizens can enjoy a quiet environment, doing outdoor activities and practicing sports.

The specific focus of the project that I have developed with the follow-up of the City Council of La Llagosta and Dra. Gifreu, is focused on the elimination of illegal orchards as an integral part of the green ring. Through the detailed study of the possibilities and characteristics of the local administration, there are several options to carry out this regeneration, such as forced execution, expropriation, exchange or agreements with landowners. It addresses the importance of finding viable solutions that respect property rights and benefit both the community and the natural environment.

The project also proposes ideas for the regeneration of space, such as the creation of paths and paths connected to the town centre, as well as the installation of information panels. These suggestions seek to improve accessibility and environmental awareness, encouraging greater community interaction with the natural environment.

I. PRESENTACIÓ DEL PROJECTE

Un cop van fer la presentació dels treballs de fi de grau, em va motivar molt poder fer un projecte en col·laboració amb l'Ajuntament del poble on visc, La Llagosta, a més, tenia un únic objectiu, poder contribuir en millorar el municipi.

Per a la realització d'aquest projecte, hem requerit una formació prèvia específica en metodologies actives, la qual va ser organitzada per la Dra. Gifreu en col·laboració amb l'ECIU de la UAB. A més, hem mantingut múltiples reunions amb l'ajuntament, amb la Dra. Gifreu i amb l'altre membre de l'equip. Aquest últim és l'alumne i company Román Sánchez, estudiant del Grau de Gestió de Ciutats Intel·ligents i Sostenibles. Junts, hem plantejat un repte més ampli en matèria de sostenibilitat. D'una banda, un projecte es basa en la reorganització d'un espai municipal per a la implementació satisfactòria del projecte de l'Anella Verda. D'altra banda, l'altre projecte es centra en l'anàlisi de la viabilitat tècnica i econòmica dels cultius urbans en cobertes com a mesura de resiliència davant el canvi climàtic. Tot i que cada projecte s'ha desenvolupat de manera independent, hi ha hagut una col·laboració estreta.

La realització d'aquests projectes implica més que simplement satisfer els desitjos dels alumnes o les necessitats de l'ajuntament; requereix una estreta col·laboració per abordar adequadament les problemàtiques plantejades.

1. Introducció

En un món on cada cop és més conscient de la seva petjada ecològica, és essencial explorar com els municipis i els espais verds poden evolucionar cap a la sostenibilitat. Aquest projecte pretén abordar la importància de parlar i tractar les qüestions relacionades amb la preservació ambiental del municipi de La Llagosta.

La preocupació pel medi ambient i la necessitat de preservar els recursos naturals han convertit la sostenibilitat en una **prioritat** incontestable per al desenvolupament urbà.

En primer lloc, la transició cap a ciutats sostenibles és indispensable per abordar el canvi climàtic, ja que en l'actualitat, els municipis, amb la seva alta concentració de població i activitats, són responsables d'una part significativa de les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

Així mateix, les ciutats sostenibles promouen la salut i el benestar dels seus habitants. La planificació urbana centrada en les persones, amb àrees verdes accessibles, espais per a la pràctica d'esports i la reducció de la contaminació de l'aire, contribueix a una millor qualitat de vida. Les ciutats sostenibles també fomenten la mobilitat sostenible, amb sistemes de transport públic eficients, carrils bici i vies urbanes, reduint la dependència dels vehicles contaminants i millorant la salut cardiovascular.

D'altra banda, la sostenibilitat urbana té un impacte directe en l'economia local. La implementació de tecnologies verdes i la promoció de pràctiques empresarials responsables poden crear nous llocs de treball i impulsar sectors com l'energia renovable i l'eficiència energètica.

La transició cap a ciutats sostenibles no és només una necessitat per combatre el canvi climàtic, sinó també una oportunitat per millorar la qualitat de vida, impulsar l'economia local i preservar els recursos naturals per a les futures generacions. La sostenibilitat urbana ha de ser una prioritat indiscutible en la planificació i el desenvolupament de les ciutats, assegurant un futur més verd, saludable i pròsper.

Per desenvolupar aquesta recerca, té molta rellevància esmentar l'Agenda 2030¹, ja que, les Administracions Públiques, com succeeix en el cas de l'Ajuntament de La Llagosta, actuen en virtut del que aquesta esmenta.

L'Agenda 2030, és un pla d'acció global que es va adoptar per gairebé 200 països membres de les Nacions Unides el setembre de 2015. La finalitat principal és, tal com estableix el seu nom complet, transformar el nostre món, pel desenvolupament sostenible.

L'Agenda 2030 és un marc global adoptat per les Nacions Unides el 2015, amb l'objectiu de guiar els esforços de desenvolupament sostenible fins a l'any 2030. Aquesta agenda consta de 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)², cada un amb metes específiques, que aborden qüestions fonamentals com la pobresa, la desigualtat, el canvi climàtic, la salut, l'educació i la pau. Per la realització d'aquest treball, destaca la importància d'alguns objectius com:

- Desenvolupament sostenible, que promou un model de desenvolupament que satisfà les necessitats actuals sense comprometre la capacitat de les futures generacions.
- Salut i benestar, garantint una vida saludable, incloent-hi la millora de l'accés a serveis de salut.

És important destacar que l'Agenda 2030 no és un tractat legalment vinculant, sinó més aviat un document de "*soft law*"³, és a dir, una guia de principis i objectius que no imposa obligacions legals específiques als estats. No obstant això, malgrat la seva naturalesa no vinculant, l'Agenda 2030 ha inspirat accions i polítiques a nivell mundial, regional i nacional, i ha servit com a marc per a la col·laboració internacional per abordar els reptes globals.

¹ Agenda 2030: <https://www.un.org/sustainabledevelopment/es/2015/09/la-asamblea-general-adopta-la-agenda-2030-para-el-desarrollo-sostenible/>

² Organización de las Naciones Unidas. (2018, 08). ¿Sabes cuáles son los 17 Objetivos de Desarrollo Sostenible? Extret de: <https://www.un.org/sustainabledevelopment/es/2018/08/sabes-cuales-son-los-17-objetivos-de-desarrollo-sostenible/>

³ L'expressió "*soft law*" es refereix a les normes o acords que no tenen força vinculant en termes legals, però que serveixen com a guia de principis o bones pràctiques. L'ús d'aquest terme en aquest context indica que l'Agenda 2030 no estableix obligacions legals específiques als estats. (Diccionario Jurídico, s.f.)

En relació amb això, cal tenir present que la majoria dels canvis que s'estan duent a terme en l'actualitat tenen com a objectiu assolir els reptes que proposa l'Agenda 2030. Aquesta cerca d'un món més just, sostenible i inclusiu no només beneficiarà les generacions presents, sinó també les futures.

2. Objectiu focalitzat: L'anella verda

L'Ajuntament de La Llagosta ja tenia en ment la creació d'una Anella Verda ⁴ que envoltés tot el municipi. L'anella és el conjunt d'espais lliures al voltant de la ciutat que pels seus valor socials, ambientals, paisatgístics i productius agraris s'han de protegir, connectar i potenciar. És concebuda com un espai lliure continu que envoltarà el territori.

Aquesta anella verda està justificada per la recerca de la millora de qualitat de vida i foment de la sostenibilitat als entorns urbans, a més, permetria l'accés a més espais verds a prop dels nuclis urbans, concedint una desconexió del món intern per connectar amb la naturalesa.

Un dels principals avantatges d'aquesta anella, seria la promoció d'un estil de vida actiu i saludable gràcies a la creació d'espais pensats per l'esport i la socialització a l'aire lliure, per tant, serà un espai idoni per acollir activitats de lleure i funcionar com un connector biològic i natural amb els espais naturals externs. Això, fomentaria la prevenció de malalties relacionades amb el sedentarisme, per exemple, ja que no és el mateix viure i només passejar al centre d'un nucli urbà, en el que tot l'entorn són cotxes i contaminació tant lumínica com acústica que, tenir un espai, encara que sigui petit, fomentant la desconexió.

Des d'una perspectiva mediambiental, l'anella verda seria un gran pas, els espais verds contribuirien a la millora de la qualitat de l'aire en la ciutat absorbent el diòxid de carboni i alliberant l'oxigen. Com a projecte futur, en aquests espais poden integrar tecnologies sostenibles, com sistemes de reg intel·ligent o instal·lar panells solars.

El projecte sorgeix com a resposta a la creixent consciència ambiental i la ferma convicció que la coexistència entre la comunitat i el seu entorn natural és essencial per preservar la qualitat de vida de les generacions presents i futures. A través de la planificació estratègica i la col·laboració activa de les persones ciutadanes, es proposa fer un teixit verd, per consolidar un compromís amb la sostenibilitat i la preservació mediambiental.

És necessari matisar que, la voluntat de l'anella verda, tal com es pretén fer des de l'Administració del municipi de La Llagosta, no només és generar espais i recorreguts per connectar a la població en espais verds del mateix municipi de forma circular, sinó també connectar el municipi cap a espais d'interès que es troben més lluny del nucli central, com per exemple, la Riera de Caldes; el riu Besòs; la Serra de Marina; entre d'altres i

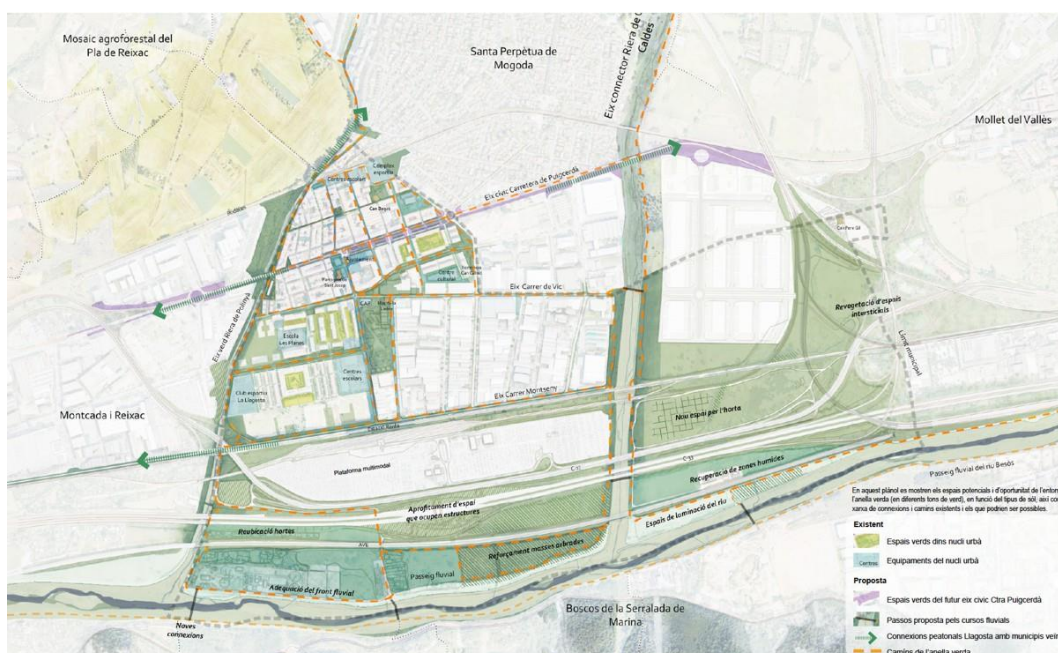
⁴ L'Anella Verda és un espai clau de l'entramat ecològic municipal, ja que facilita, d'una banda, la connexió dels principals espais naturals i, de l'altra, la penetració de la natura a la ciutat. (Marañon, 2020, pàgs 112-113)

connectar-se cap a altres, com Montcada i Reixac, Mollet del Vallès i Santa Perpètua de Mogoda.

L'anella verda és un projecte ambiciós que pretén transformar i millorar l'entorn urbà creant un cinturó d'espais verds al voltant de la ciutat. En el context d'aquesta recerca, és crucial especificar els aspectes particulars en els quals pretenc aportar millores. El meu objectiu és identificar els desafiaments i les oportunitats específiques que podem abordar per assegurar que el projecte final es pugui implementar amb èxit. Per això, la recerca està centrada en una de les debilitats que presenta l'Ajuntament al seu “*Estudi previ per a l'anella verda de La Llagosta*”, que és “*la presència d'hortes incontrolades que s'han privatitzat en espais públics, fent construccions i urbanitzant en sòls no urbanitzables que es troben al costat del riu i generen barreres visuals i de pas, a més d'una forta sensació d'inseguretat*”.

En el següent plànol, podem observar com l'Ajuntament de la Llagosta preveu que serà l'esquelet de l'anella verda a llarg termini. La finalitat és una naturalització de les lleres Riera Seca, Riera Besòs i Riera de Caldes; la formació de basses neutralitzades de laminació en la riba al riu Besòs; nous hàbitats naturalitzats; reurbanització en forma d'eixos verds i l'ampliació d'espais verds entre d'altres.

Il·lustració 1 - Plànol de la Llagosta.

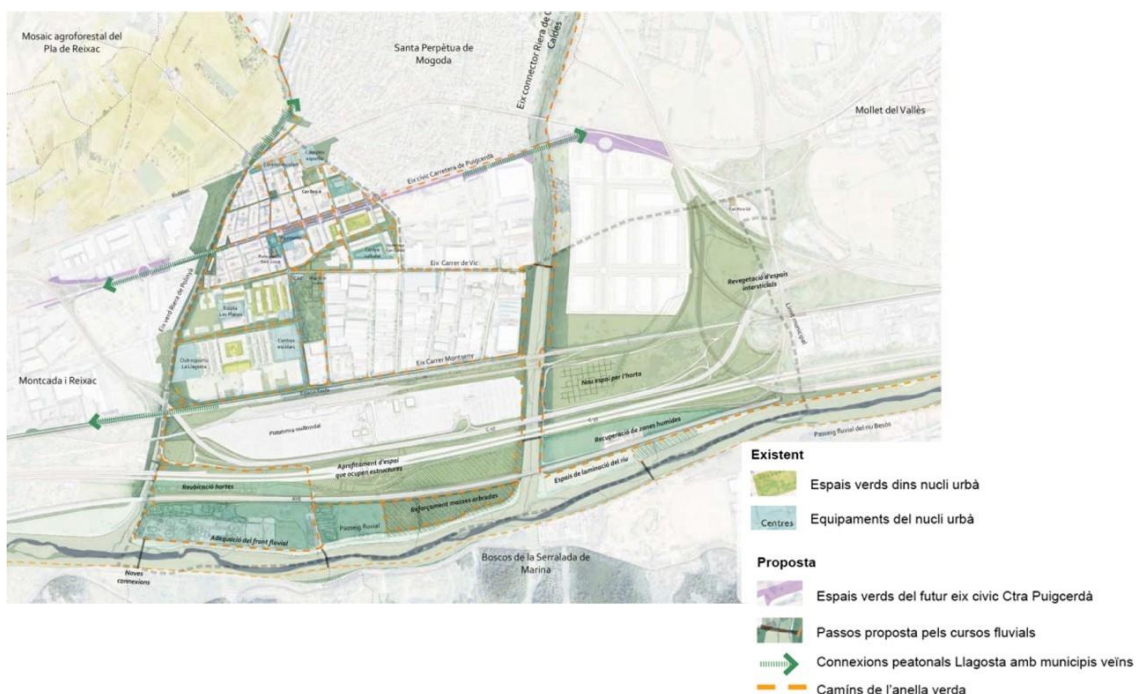

Font: Estudi per a l'Anella Verda de la Llagosta, 2023.

S'han identificat els espais potencials i les oportunitats presents al voltant de l'anella verda, considerant tant el tipus de sòl com el seu estat, així com la xarxa de connexions i camins existents i els que podrien ser viables.

Pel que fa als camins de l'anella verda, la idea inicial és la de continuar per la Riera de Polinyà fins a arribar al riu Besòs, on es realitzaria la connexió amb l'actual passeig fluvial ubicat a la riba dreta. A partir d'aquí, el recorregut podria travessar el Besòs mitjançant passeres, enllaçant amb el Passeig fluvial del Riu Besòs i continuant cap a Serra de Marina. Alternativament, podria prosseguir per la riba dreta, creuar l'Alomar i travessar la riera de Caldes amb una passera que permetria la connexió amb l'actual camí existent a la riba esquerra d'aquesta riera. Aquest camí possibilitaria la connexió des del Besòs fins a la carretera de Puigcerdà o més enllà, donat que es tracta d'un eix connector territorial.

Il·lustració 2 - Esquelet de l'anella verda de la Llagosta

Font: Estudi per a l'Anella Verda de la Llagosta, 2023.

II. PRESENTACIÓ DE LA TÈCNICA DE LA INFRAESTRUCTURA VERDA

1. Antecedents

Envers l'impacte del canvi climàtic, la planificació territorial i urbana és una eina decisiva per gestionar aquest fenomen, l'asseguració d'una integració dels territoris de sostenibilitat amb mesures d'adaptació.

És per aquest motiu que va sorgir el concepte d'infraestructura verda. Aquest concepte té uns antecedents que es remunten a mitjans del segle XIX als Estats Units amb

*Frederick Law Olmsted*⁵ i *Calvert Vaux* que van iniciar la construcció de parcs urbans a les diferents ciutats del país per millorar la qualitat de vida de les poblacions urbanes⁶. A més de millorar la salut pública i proporcionar efectes positius a les persones, aquests parcs van representar un punt d'inflexió en la concepció de les ciutats, introduint la idea de la natura com a part integrant de l'entorn urbà.

A la Unió Europea, aquest criteri s'ha desenvolupat amb més força en les últimes dècades, en resposta als reptes mediambientals i a la necessitat de crear ciutats més sostenibles. En països com Espanya, s'han implementat diverses iniciatives per promoure la infraestructura verda, com la creació de parcs urbans, la recuperació de rius i rieres, i la integració de vegetació en els entorns urbans.⁷

Aquestes mesures no només contribueixen a mitigar els efectes del canvi climàtic, sinó que també milloren la qualitat de vida de la ciutadania, fomenten la biodiversitat urbana i augmenten la resiliència de les ciutats davant de fenòmens com les onades de calor o les inundacions.

2. Règim jurídic de la infraestructura verda a escala comunitària

En l'àmbit de Consell d'Europa, el **Conveni de Berna sobre la conservació de la vida silvestre i del medi natural a Europa del 19 de setembre de 1979**⁸, tenia com objecte fomentar la cooperació entre els països signataris i els obligava que tinguessin cura, en les seves polítiques de planificació i de desenvolupament, els requisits que exigia la conservació de les zones protegides, és a dir, de la flora i de la fauna silvestres, dels seus hàbitats naturals, així com protegir les espècies migratòries amenaçades d'extinció.

A la **Carta Europea de l'Ordenació del Territori de l'any 1983**⁹, parla sobre la infraestructura verda i defineix el concepte d'ordenació del territori, establint que:

“es a la vez una disciplina científica, una técnica administrativa y una política concebida como un enfoque interdisciplinario y global cuyo objetivo es un desarrollo equilibrado de las regiones y la organización física del espacio según un concepto rector.”

⁵ Austrich, R. (2003). Frederick Law Olmsted y el “Emerald Necklace” de Boston. Urbano, pp. 93-99.

⁶ (F. Law Olmsted, parques en red, 2020)

⁷ Sánchez, D. F. (Nº. 81 (Julio), 2018). La Estrategia estatal de infraestructura verde y de la conectividad y restauración ecológicas: un nuevo instrumento para proteger la biodiversidad. Actualidad Jurídica Ambiental,, págs. 57-120 .

⁸ Instrumento de ratificación del Convenio relativo a la conservación de la vida silvestre y del medio natural en Europa, hecho en Berna el 19 de septiembre de 1979. (1 / octubre / 1986). Recollit de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-1986-25961>

⁹ Conferencia Europea de Ministros responsables de Ordenación del Territorio (CEMAT). (1983). Recollit de Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación: <https://www.mapa.gob.es/es/desarrollo-rural/planes-y-estrategias/desarrollo-territorial/el-desarrollo-territorial-en-el-ambito-europeo/consejo-de-europa/>

L'any 1986, l'interès de la Comunitat Econòmica Europea (CEE d'ara endavant) pel medi ambient i els espais va provocar la realització d'una **Acta Única Europea**¹⁰, que va ser signada a Luxemburg el 17 de febrer de 1986 i a la Haia (Països Baixos) el 28 de febrer del mateix any. En aquesta, van incloure en el títol VII "Medi ambient" i tenia l'objectiu d'una Política Ambiental Comunitària, garantint un ús prudent i racional dels recursos naturals.

Amb posterioritat, els Tractats Europeus van ser modificats, però aquest objectiu es va mantenir fins al vigent **Tractat de Funcionament de la Unió Europea de l'any 2007** (TFUE)¹¹.

Anys més endavant, es va signar a Florència el 20 d'octubre del 2000, el **Conveni Europeu del Paisatge**¹², que va ser ratificat al Regne d'Espanya el 13 de maig de 2007. El propòsit d'aquest Conveni és el d'animar a les autoritats públiques a adoptar polítiques i mesures a escala local, regional, nacional i internacional per protegir, planificar i gestionar els paisatges europeus. El paisatge desenvolupa un paper important d'interès general i constitueix un recurs favorable per l'activitat econòmica.

Aquest Conveni del Paisatge es compromet a prendre mesures generals de reconeixements dels paisatges; definició i caracterització; aplicació de polítiques per la seva protecció i gestió; participació pública i d'integració dels paisatges en les polítiques d'ordenació del territori i urbanístiques.

L'article 5 del conveni, estableix les mesures generals que cada part es compromet a complir:

- a) *"reconocer jurídicamente los paisajes como elemento fundamental del entorno humano, expresión de la diversidad de su patrimonio común cultural y natural y como fundamento de su identidad;*
- b) *definir y aplicar en materia de paisajes políticas destinadas a la protección, gestión y ordenación del paisaje mediante la adopción de las medidas específicas contempladas en el artículo*
- c) *establecer procedimientos para la participación pública, así como para participación de las autoridades locales y regionales y otras partes interesadas en la formulación y aplicación de las políticas en materia de paisaje mencionadas en la anterior letra b)*
- d) *integrar el paisaje en las políticas de ordenación territorial y urbanística y en sus políticas en materia cultural, medioambiental, agrícola, social y económica, así como en cualesquiera otras políticas que puedan tener un impacto directo o indirecto sobre el paisaje."*

¹⁰ Acta Única Europea. (1 / julio / 1987). Recollit de Parlamento Europeo: <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/es/in-the-past/the-parliament-and-the-treaties/single-european-act>

¹¹ Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea (2016/C 202/01). (13 / diciembre / 2007). Recollit de EUR - Lex: <https://eur-lex.europa.eu/ES/legal-content/summary/treaty-on-the-functioning-of-the-european-union.html>

¹² Convenio Europeo del Paisaje en Florencia. (20 / 10 / 2000). Recollit de Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación: <https://www.mapa.gob.es/es/desarrollo-rural/planes-y-estrategias/desarrollo-territorial/convenio.aspx>

A Europa, el marc de desenvolupament és l'Estratègia de la Unió Europea sobre la Biodiversitat, que va ser aprovada per la Comissió Europea al maig de l'any 2011, tot i que no va ser fins a l'any 2013, que, al **Llibre blanc de la Comissió Europea per l'Adaptació del Canvi Climàtic**¹³, es va afegir el concepte d'infraestructura verda.

Cal més investigació per comprendre millor la relació entre biodiversitat i estat dels ecosistemes, així com el valor dels serveis ecosistèmics. És fonamental invertir en investigació per desenvolupar solucions innovadores d'infraestructura verda i millorar la capacitat del personal en aquest camp.

El mateix llibre blanc de la Comissió Europea, defineix el terme d'infraestructura verda com:

“una red de zonas naturales y seminaturales y de otros elementos ambientales, planificada de una forma estratégica, diseñada y gestionada para la prestación de una extensa gama de servicios ecosistémicos. Incorpora espacios verdes (o azules en el caso de los ecosistemas acuáticos) y otros elementos físicos de espacios terrestres (incluidas las zonas costeras) y marinos. En los espacios terrestres la infraestructura verde está presente en los entornos rurales y urbanos”

Finalment, des de l'any 2014, la Unió Europea, a través de diferents mecanismes financers, ha realitzat una inversió anual de 95 milions d'euros per posar en marxa polítiques i accions d'infraestructura verda als seus països.

3. Règim jurídic de la infraestructura verda a Espanya

A Espanya, arran del Tractat d'Adhesió a Madrid i la integració efectiva a la Comunitat Econòmica Europea l'1 de gener de 1986, es van implementar moltes regulacions provinents d'Europa per la consecució d'un país més sostenible i conscienciat amb el medi ambient.

Tot i això, la **Llei 15/1975, de 2 de maig, d'Espais Naturals Protegits**¹⁴, al seu article primer, demostra que tenia la finalitat de la conservació de la natura, establint:

“Es finalidad de esta Ley contribuir a la conservación de la naturaleza otorgando regímenes de adecuada protección especial a las áreas o espacios que lo requieran por la singularidad e interés de sus valores naturales”

¹³ VERA REBOLLO, J. Fernando, OLCINA JANTOS, Jorge, & SAINZ-PARDO TRUJILLO, Alejandro, “La incorporación de la infraestructura verde en la ordenación territorial. El plan de acción territorial de la infraestructura verde del litoral de la Comunidad Valenciana, PATIVEL”, *Ciudad y Territorio Estudios Territoriales (CyTET)*, nº 201, 2019, pg. 469.

¹⁴ *Ley 15/1975, de 2 de mayo, de espacios naturales protegidos.* (2 / mayo / 1975). Recollit de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-1975-9246>

El desembre de 1978 va entrar en vigor la **Constitució Espanyola**¹⁵ (CE d'ara endavant) i, tot i ser anterior a l'entrada a l'ens supranacional Europeu, a l'article 149-1º-23ª de la CE, correspon a l'Estat, com a competència exclusiva, la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient. Aquesta reserva es justifica pel caràcter interterritorial de la matèria i per la necessitat de salvaguardar els principis de solidaritat, igualtat de les persones ciutadanes i unitat del mercat, així com l'interès general. En aquest sentit, la STC 306/2000, del 12 de desembre de 2000¹⁶, confirma que el Govern central té competències per fixar les bases i formular directrius per a l'ordenació dels recursos naturals, així com per coordinar les mesures per a la declaració d'espais naturals protegits que superin els límits d'una Comunitat Autònoma.

Un cop es va ratificar la CE, es va aprovar la **Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestre**¹⁷, pretén fer criteris orientadors per a polítiques sectorials i la previsió de la regulació de les zones perifèriques de protecció, destinades a evitar impactes ecològics i paisatgístics procedents de l'exterior. Així estableix al seu primer article:

“Es objeto de la presente Ley, en cumplimiento del artículo 45.2 y conforme a lo dispuesto en el artículo 149.1.23 de la Constitución, el establecimiento de normas de protección, conservación, restauración y mejora de los recursos naturales y, en particular, las relativas a los espacios naturales y a la flora y fauna silvestres.”

L'any 2007, va entrar en vigor la **Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni Natural i de la Biodiversitat**, que va ser modificada posteriorment amb la **Llei 33/2015, de 21 de setembre**¹⁸ incorporant el concepte d'infraestructura verda, afegint al capítol III, un article 15 l'estratègia Estatal d'Infraestructura verda, establint:

“La Estrategia estatal de infraestructura verde y de la conectividad y restauración ecológicas tendrá por objetivo marcar las directrices para la identificación y conservación de los elementos del territorio que componen la infraestructura verde del territorio español, terrestre y marino, y para que la planificación territorial y sectorial que realicen las Administraciones públicas permita y asegure la conectividad ecológica y la funcionalidad de los ecosistemas, la mitigación y adaptación a los efectos del cambio climático, la desfragmentación de áreas estratégicas para la conectividad y la restauración de ecosistemas degradados.”

¹⁵ Boletín Oficial del Estado . (diciembre / 1978). Recollit de Constitución Española: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1978-31229>

¹⁶ STC 306/2000, del 12 de desembre de 2000: “el art. 149.1.23 CE atribuye al Estado la competencia para dictar «legislación básica sobre protección del medio ambiente, sin perjuicio de las facultades de las Comunidades Autónomas de establecer normas adicionales de protección»”

¹⁷ Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres. (27 / març / 1989). Recollit de Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-1989-6881>

¹⁸ Ley 33/2015, de 21 de septiembre, por la que se modifica la Ley 42/2007, de 13 de diciembre, del Patrimonio Natural y de la Biodiversidad. (octubre / 2015). Recollit de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2015-10142>

Per tant, en aquesta modificació, vol garantir la connectivitat i la reestructuració ecològica, seguint unes directrius que permetin identificar i conservar els elements del territori que componen la infraestructura verda i una planificació territorial i sectorial, assegurant la connectivitat ecològica i funcionalitat d'ecosistemes.

4. Règim jurídic de la infraestructura verda a escala autonòmica i local

En la línia del que estableix el Tribunal Constitucional d'acord amb el que exposa la STC 45/2015, del 5 de març de 2015¹⁹, en aquesta, el tribunal estableix que l'estat té competència per dictar les bases de la regulació mediambiental en tot el territori espanyol, fonamentant aquesta competència en l'article 149.1.23 CE, que atorga a l'estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica sobre la protecció del medi ambient. Aquesta competència estatal no exclou la possibilitat que les Comunitats Autònomes desenvolupin i apliquin aquesta legislació segons les seves necessitats i particularitats regionals. Per tant, l'estat fixa unes condicions bàsiques i les comunitats autònomes tenen la capacitat d'intensificar la protecció mediambiental a través de normatives addicionals que poden ser més estrictes que les bases estatals, sempre que no contravinguin el marc bàsic establert per l'estat.

En la mateixa consonància es menciona la STC 69/1988, de 19 d'abril²⁰, establint els límits i les responsabilitats entre el govern central i els governs autonòmics en un sistema descentralitzat. A més, cal definir amb precisió en quines àrees coincideixen les competències del govern central i les autonòmiques per evitar conflictes i garantir una estructura estable de poder.

D'altra banda i seguint la mateixa línia de la sentència 45/2015, trobem la STC 141/2016, de 21 de juliol de 2016²¹, el tribunal raona:

"Partiendo de tal encuadre, este Tribunal examinó el esquema constitucional de distribución de competencias en materia de medio ambiente conforme al art. 149.1.23 CE —que atribuye al Estado la competencia para dictar la "legislación básica sobre protección del medio ambiente, sin perjuicio de las facultades de las Comunidades Autónomas de establecer normas adicionales de protección"— y al

¹⁹ STC 45/2015, del 5 de març de 2015: "En todo caso, la doctrina constitucional ha tenido oportunidad de aclarar que un conflicto competencial debe encuadrarse en 'medio ambiente' (art. 149.1.23 CE) o 'energía' (art. 149.1.25 CE) a partir de la finalidad del precepto impugnado; si la norma controvertida no persigue objetivos de protección medioambiental debe reconducirse al art. 149.1.25" "La extraordinaria relevancia que la Constitución asigna al medio ambiente y la situación a la que éste se halla expuesto (...) justifican que las Comunidades Autónomas con competencias en la materia puedan establecer niveles de protección más altos que el legislador básico estatal."

²⁰ STC 68/1988, de 19 d'abril: "con las garantías inherentes al procedimiento legislativo, una determinación cierta y estable de los ámbitos respectivos de ordenación de las materias en las que concurren y se articulan las competencias básicas estatales y las legislativas y reglamentarias autonómicas" (FJ 5).

²¹ STC 141/2016, de 21 de juliol de 2016: "Como se ha expuesto en los antecedentes, según la disposición final tercera del Real Decreto 239/2013, "este real decreto tiene el carácter de legislación básica de protección del medio ambiente, sin perjuicio de las facultades de las comunidades autónomas de establecer normas adicionales de protección, de conformidad con lo establecido en el artículo 149.1.23 de la Constitución."

entonces art. 10.1.6 del Estatuto de Autonomía de Cataluña (...), que asignaba a la Comunidad Autónoma el desarrollo legislativo y la ejecución en materia de protección del medio ambiente”

En virtut del que estableixen aquestes dues últimes sentències del Tribunal Constitucional, l'Estat només està autoritzat a dictar la legislació bàsica, correspon a les Comunitats Autònomes l'execució de la normativa mediambiental i la potestat d'autoorganització. És a dir, actualment a l'Estat li correspon la legislació bàsica en matèria de medi ambient i a les Comunitats Autònomes, el desenvolupament legislatiu i l'execució de la legislació bàsica nacional i la facultat de dictar normes addicionals de protecció del medi ambient.

En l'àmbit autonòmic, al País Basc, a través del **Pla Territorial del Bilbao Metropolitano**²² i al **Pla Territorial de l'Àrea Funcional de Llodio**²³, van concretar la “*mallà verde del territorio*”. Aquests plans estableixen que aquesta “*mallà verde*” és definida com:

“una red de itinerarios de gran atractivo ambiental y paisajístico que proporcionan una forma alternativa de recorrer el territorio y disfrutar de sus valores naturales. Estos itinerarios se apoyan en la red fluvial, en carreteras y en caminos rurales. Están concebidos para recorrerse utilizando diferentes sistemas de desplazamiento tanto vehículos como a pie, bicicleta o caballerías. Es preciso acondicionar los diferentes recorridos desarrollando acciones de adecuación y conservación del viario, limpieza señalización, restauración de la vegetación, etc. siendo también en este caso el auto mantenimiento un criterio de funcionamiento. Los itinerarios conectan entre si los diferentes núcleos rurales y Áreas Recreativas uniendo los elementos de interés natural, paisajístico, patrimonial y recreativo existentes en el territorio. Enlazan además con los centros urbanos del Eje Tecnopolitano, conectando con los grandes sistemas de transporte público y haciendo el territorio blando muy accesible desde las zonas más densas y urbanizadas. Permiten configurar el conjunto de las actuaciones del espacio minipolitano como una oferta conjunta, en la que los diversos elementos se refuerzan y complementan mutuamente.”

És a dir, es defineix com un sistema integrat d'equipaments d'espais lliures i àrees d'esbarjo del medi físic destintat a propiciar la permeabilitat del territori a la població amb la cerca de mecanismes que permetin el gaudi de la natura de forma compatible amb la vocació de diferents espais.

L'Anella Verda de Vitòria-Gasteiz al País Basc és un exemple paradigmàtic de com les ciutats poden integrar la infraestructura verda en el seu planejament urbanístic per millorar la qualitat de vida dels seus habitants i, al mateix temps, contribuir a la

²² Decret 179/2006, de 27 de setembre, del País Basc, pel qual s'aprova el Pla territorial del Bilbao Metropolità. Extret de:

<https://www.legegunea.euskadi.eus/eli/es-pv/d/2006/09/26/179/dof/spa/html/webleg00-contfich/es/>

²³ Decret 19/2005, de 25 de gener, del País Basc, pel qual s'aprova el Pla territorial de l'Àrea Funcional de Llodio. Extret de:

<https://www.legegunea.euskadi.eus/eli/es-pv/d/2005/01/25/19/dof/spa/html/webleg00-contfich/es/>

sostenibilitat ambiental. La història d'aquest projecte reflecteix una evolució significativa en el concepte i la pràctica de la infraestructura verda, convertint-se en un model a seguir a nivell internacional. Aquest concepte va sorgir als anys noranta a Vitoria – Gasteiz, amb la finalitat de donar una solució integradora dels problemes de la perifèria urbana de la ciutat i a l'estat de degradació general que la zona presentava²⁴.

La funció principal de l'urbanisme es limita a organitzar la vida a la ciutat, un desenvolupament equilibrat de les regions i l'organització física de l'espai. En l'actualitat, la política territorial de la Unió Europea està evolucionant i incorporant noves perspectives per aconseguir un desenvolupament sostenible de les regions, perquè, si no fem cura del medi ambient, hi haurà una pèrdua de la biodiversitat que s'incrementarà amb el canvi climàtic. Aquesta noció de desenvolupament sostenible és la que sosté la STS de 20 de desembre de 2006 (Recurs 765/2004)²⁵, on es confirma que:

“proclamado por primera vez en la conferencia de Estocolmo que pretende equilibrar el máximo de protección natural sin renunciar al mayor desarrollo posible, buscando proteger los recursos naturales, sin menoscabo de su necesaria explotación en aras a un desarrollo social y económico ordenado, esto es, consolidar un desarrollo socialmente deseable, económicamente viable y ecológicamente prudente.”

Continuant amb l'àmbit autonòmic, la **Llei 4/1990, del 31 de maig, d'ordenació del territori del País Basc** (LOTPB)²⁶, té la finalitat d'una consecució d'ordenació territorial que garanteixi una millora de qualitat de vida de la població i l'eliminació de les diferències existents amb la justificació de la degradació del territori Basc a conseqüència de creixement industrial i urbà. Aquesta llei, per tant, té en compte una manera d'abordar la necessitat d'una implementació de la infraestructura verda que ha de ser abordada pels poders públics per atendre la crisi climàtica. Regulant, com a resultat, al seu primer article, l'objectiu principal:

“Es objeto de la presente Ley de definición y regulación de los instrumentos de ordenación territorial del País Vasco, así como el establecimiento de los criterios y procedimientos necesarios para asegurar la coordinación de las acciones con incidencia territorial que corresponda desarrollar a las diferentes Administraciones Públicas en ejercicio de sus respectivas competencias.”

²⁴ Alonso, D. D. (16 / septiembre / 2022). *¿Por qué Vitoria-Gasteiz se ha convertido en el referente de ciudad sostenible del que habla todo el mundo?* Recollit de Nortes: <https://www.nortes.me/2022/09/16/por-que-vitoria-gasteiz-se-ha-convertido-en-el-referente-de-ciudad-sostenible-del-que-habla-todo-el-mundo/>

²⁵ STS de 20 de desembre de 2006: *“la constitución cuando en su artículo 45 impone la “utilización racional” que requiere adoptar soluciones intermedias entre la protección exclusivista y el aprovechamiento a ultranza de los recursos naturales, esto es, el equilibrio entre el espacio natural y el espacio social.”*

²⁶ Ley 4/1990, de 31 de mayo, de Ordenación del Territorio del País Vasco. Recollit d'Agència Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/eli/es-pv/l/1990/05/31/4>

En virtut del que regula aquesta llei del País Basc, juntament amb una consecució de lleis posteriors com, per exemple, la **Llei 2/2006, de 30 de juny, de sòl i urbanisme**²⁷, es va fer un seguiment de plans i directrius per la consecució de l'Anella Verda, afavorint en la biodiversitat i pensada en l'interès general de les persones ciutadanes que, aquest punt es desenvoluparà més endavant en l'apartat 1.1 (Model a seguir: La ciutat de Vitoria – Gasteiz, pàgina 20 i següents)

Envers el que trobem a Espanya i la seva evolució normativa, la STS 18 de juny de 2015 (Recurs 3436/2013)²⁸, exposa que, no és objecte de l'actualitat fer un creixement il·limitat sinó, una regeneració del que ja és existent als municipis i ciutats, així, el tribunal exposa amb literalitat:

“La recepción del principio de desarrollo territorial y urbano sostenible en la Ley estatal 8/2007, de suelo, y en el Texto refundido vigente, aprobado por Real Decreto Legislativo 2/2008, de 20 de junio, pretende desplazar la tradicional concepción desarrollista impulsora de un crecimiento urbano ilimitado por otra que lo controle, insistiendo en la regeneración de la ciudad existente, frente a las nuevas transformaciones de suelo, si bien partiendo de la premisa de que desde la legislación estatal no se puede imponer un determinado modelo urbanístico.”

El País Basc ha estat reconegut com a pioner en l'adopció i el desenvolupament de la infraestructura verda, amb l'objectiu d'enriquir la qualitat de vida dels seus ciutadans. Aquesta iniciativa, tot i ser destacable, no és única en el seu gènere a Espanya. Per aquest motiu, resulta essencial explorar com aquest concepte ha evolucionat i ha estat implementat en altres regions, com Catalunya. Així, que a continuació es farà una introducció sobre el progrés i les implementacions de la infraestructura verda a Catalunya, destacant les seves iniciatives específiques i els impactes positius que han aportat al benestar de la ciutadania i a la sostenibilitat del seu entorn urbà.

La infraestructura verda a Catalunya ha evolucionat significativament al llarg dels anys, marcat per diverses iniciatives clau i estudis que han ajudat a modelar la planificació i gestió dels espais verds urbans i periurbans. Un dels moments definitoris en la consolidació del concepte d'infraestructura verda va ser al maig de 2013, quan la Comissió Europea va publicar l'informe "Infraestructura Verda – Millora del Capital Natural d'Europa". Aquest informe, posteriorment aprovat pel Parlament Europeu, descriu la infraestructura verda com una xarxa estratègicament planificada d'espais naturals i semi naturals. Aquesta xarxa està dissenyada per proporcionar una àmplia

²⁷ Ley Orgánica 6/2006, de 19 de julio, de reforma del Estatuto de Autonomía de Cataluña. (2006). Recollit de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2006-13087>

²⁸ STS de 18 de juny de 2015: "Este principio de desarrollo territorial y urbano sostenible se recoge a lo largo del articulado y más concretamente en los arts. 2.2 y 10 del citado TRLS (y también en los mismos artículos de la Ley 8/2007 de Suelo). Y estos principios también han sido acogidos, completados y desarrollados en la LUCyL mediante la reforma operada por Ley 4/2008, y en el RUCyL mediante la reforma del mismo mediante el Decreto 45/2009, que como hemos indicado resulta de aplicación en el presente enjuiciamiento y que reflejan las tendencias del urbanismo español y que no han sido tenidas en cuenta en el presente caso por el planificador al aprobar dicha Orden y mencionada modificación y tales principios ya aparecían recogidos en la Ley 8/2007 de Suelo, que constituye normativa básica estatal."

gamma de serveis ecosistèmics, subratllant la importància de la qualitat i quantitat dels espais verds i la seva interconnexió entre hàbitats²⁹.

Ja a l'any 2009, la ciutat de Barcelona va ser escenari d'un estudi pioner realitzat per Chaparro i Terradas, que va explorar el paper del verd urbà en la prestació de serveis ecosistèmics. Aquest estudi va marcar un punt d'inflexió important per entendre i apreciar el valor dels espais verds en entorns urbans³⁰.

Avançant fins al 2013, l'Ajuntament de Barcelona va encaminar el Pla del Verd i de la Biodiversitat 2020. Aquest pla estratègic tenia com a objectius ampliar i millorar el verd i la biodiversitat en espais municipals, augmentar la connectivitat entre els espais verds i incorporar criteris de biodiversitat en els projectes urbans, convertint a Barcelona en un referent en infraestructura verda per a les futures generacions³¹.

A més, la revisió extensa duta a terme per Harrison, P.A al 2014, *"linking biodiversity to ecosystem services"*, va identificar més de 24 atributs de la biodiversitat com factors clau per la provisió i suport de diversos serveis ecosistèmics, reforçant així la base científica per la planificació i gestió de la infraestructura verda³².

En conjunt, aquestes etapes han format part d'un procés continu que ha ajudat a millorar la comprensió i implementació de la infraestructura verda a Catalunya, promoure la sostenibilitat ambiental, la qualitat de vida urbana i la resiliència ecològica enfront del canvi climàtic i altres desafiaments ambientals.

III. INTRODUCCIÓ DEL MUNICIPI, IDEES INICIALS I PUNT DE PARTIDA

1. La Llagosta

La Llagosta és una població del Vallès Oriental, encaixat entre 4 poblacions: Montcada i Reixac, Santa Perpètua de Mogoda, Mollet del Vallès i Sant Fost de Campsentelles. Com bé podem observar al plànol recuperat de l'Informe que em va facilitar l'Administració Local de la Llagosta, es pot diferenciar les barreres territorials, que és el que es troba de color vermell, que són les infraestructures viàries, de color blau, la zona industrial, depuradora i cementiri i finalment, de color groc, són els connectors territorials, la Riera Seca i Riera de Caldes.

²⁹ Sandström, U. G. (2002). Green infrastructure planning in urban Sweden. Planning Practice and Research, 17: 373-385

³⁰ Chaparro, L., Terradas J. (2009) Report on Ecological services of urban forest in Barcelona. Barcelona City Council, Barcelona, Spain: Department of Environment. 96

³¹ Pla del verd i de la biodiversitat de Barcelona 2020 (2013). Medi Ambient i Serveis Urbans, Ajuntament de Barcelona

³² Harrison, P. A., Berry, P. M., Simpson, G., Haslett, J. R., Blicharska, M., Bucur, M., ... & Turkelboom, F. (2014). Linkages between biodiversity attributes and ecosystem services: A systematic review. Ecosystem Services, 9: 191-203

II·lustració 3 - Barreres i connectors territorials

Font: Estudi per a l'Anella Verda de la Llagosta, 2023.

El poble, és un municipi molt reduït a escala de territori i amb poca possibilitat d'expansió derivada dels pobles del voltant. La seva extensió de terreny és de 3,01 km², sent el municipi més petit de la comarca del Vallès Oriental i el desè de la província de Barcelona.

La Llagosta, abans de l'any 1936, era un barri que pertanyia al municipi de Sant Fost de Campsentelles. A partir d'aquest any, arran d'una iniciativa popular, es va constituir com a municipi independent a tots els efectes. Coincidint amb el final de la guerra civil, es va produir una reagrupació amb Sant Fost que va perdurar fins a l'any 1944, data en què es va produir una segregació definitiva.

Des de la separació i creació d'un municipi independent, fins a finals dels anys 1970, hi va haver un gran desenvolupament industrial i demogràfic derivat de la creació del polígon industrial del municipi.

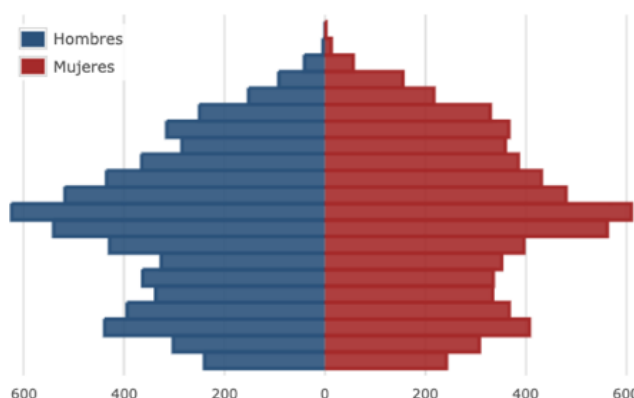
La base econòmica agrícola es va transformar en una economia de base industrial amb un sector agrícola en regressió. La industrialització va comportar un augment de la població i un moviment migratori amb la despoblació de les zones agrícoles. Als anys 1960 vivien 7.349 habitants i tan sols quinze anys més tard ja hi tenia 11.519 habitants.³³

³³ *Història del municipi de La Llagosta*. (Gener / 2023). Recollit de Ajuntament de La Llagosta: <https://www.llagosta.cat/el-municipi/informacio-del-municipi/historia/>

Malgrat que només consta de 3 km², tota la població es troba en aproximadament 1 km² i en aquest petit espai, es troben 13.155 habitants, i una densitat de 4.341,5 habitants per km². És un municipi industrial, fruit de la ubicació al segon cinturó industrial de la ciutat de Barcelona. Com a vies d'accés al municipi, es troba, tant per transport públic (autobús, rodalies Renfe R2) com per carretera.

La relació amb l'activitat econòmica segons fonts d'IDESCAT de l'any 2021, trobem amb 5.241 persones ocupades; 987 desocupades; 6.228 actives; 4.866 inactives.³⁴

Il·lustració 4 - Població per sexe i edat a la Llagosta de l'any 2022

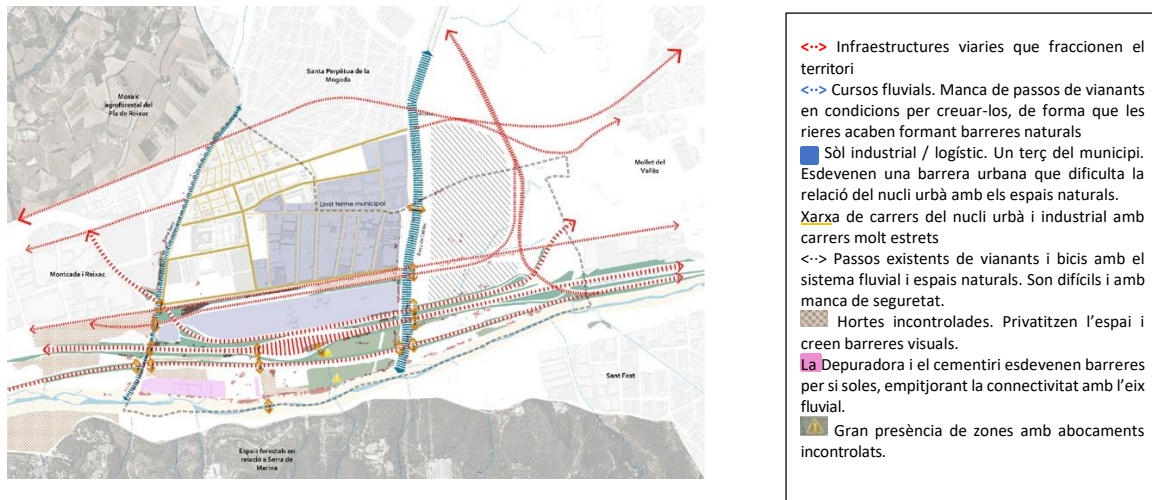
Font: Ajuntament de la Llagosta, 2023

Tal com podem veure al gràfic anterior, hi ha un gran augment de població adulta, el que ens porta a concloure que hi ha una baixa natalitat. Per això, a mesura que passin les dècades hi haurà un envelliment de la població, per això, una de les maneres més efectives d'abordar aquesta qüestió és a través de la sostenibilitat, amb una atenció particular a l'entorn urbà i a la integració d'espais verds. La creació d'una "anella verda" al voltant de la ciutat no només millora l'aspecte estètic del paisatge urbà, sinó que també té beneficis tangibles per a la salut i el benestar de la ciutadania.

En un context de baixa natalitat, l'atenció a les necessitats de les persones ciutadanes majors és fonamental. Proporcionar espais verds accessibles, amb camins ben dissenyats i àrees de descans, pot afavorir la participació activa d'aquesta població en la vida comunitària.

³⁴ *El municipi en cifres, La Llagosta*. (sense data). Recollit de Instituto de Estadística de Cataluña: https://www.idescat.cat/emex/?id=081056&lang=es&utm_campaign=home&utm_medium=cercador&utm_source=territori

Il·lustració 5 - Plànol demostratiu dels connectors i cursos fluvials³⁵

Font: Estudi per a l'Anella Verda de la Llagosta, 2023.

1.1. Model a seguir: La Ciutat de Vitoria – Gasteiz

En resposta a les necessitats emergents durant la pandèmia de la COVID-19, l'Ajuntament de la Llagosta va reconèixer la creixent necessitat d'espais verds per millorar la qualitat de vida de la ciutadania. És per aquest fet que, va iniciar un projecte per augmentar els espais verds, similar a iniciatives reconegudes com l'Anella Verda de Vitoria-Gasteiz. Aquesta acció forma part d'un esforç més ampli per millorar la qualitat de vida i fomentar la sostenibilitat ambiental al municipi, destacant la importància de l'espai verd i la mobilitat sostenible.³⁶

La iniciativa de l'Ajuntament basc va ser sota la preocupació per la qualitat de vida a través de la conservació i expansió de l'entorn natural proper a la ciutat. El projecte es va centrar en la creació d'una anella verda, un conjunt d'espais naturals que actuessin com a pulmó verd i transició entre el nucli urbà i rural.

L'any 2012, la capital d'Àlaba i del País Basc es va convertir també en la tercera Capital Verda d'Europa després de les dues pioneres, Estocolm i Hamburg. L'històric alcalde José Ángel Cuerda, socialdemòcrata, ecologista i del PNV, va ser qui va apostar per la conversió en zona de vianants l'any 1980, quan la modernitat a Espanya encara es relacionava amb més cotxes i trànsit.

³⁵ Estudi per a l'Anella Verda de La Llagosta, 2023.

³⁶ Alonso, D. D. (2022, 16 de septiembre). ¿Por qué Vitoria-Gasteiz se ha convertido en el referente de ciudad sostenible del que habla todo el mundo? Nortes. Recuperado de <https://www.nortes.me/2022/09/16/por-que-vitoria-gasteiz-se-ha-convertido-en-el-referente-de-ciudad-sostenible-del-que-habla-todo-el-mundo/>

L'any 2018, l'Ajuntament celebraria l'aniversari de la conversió en zona de vianants amb un dia de cotxes al carrer central i la pregunta "*Donaries marxa enrere?*". Efectivament, les persones ciutadanes han interioritzat l'orgull de viure en una ciutat pionera en sostenibilitat, donant una certa identitat verda a una ciutat que no tenia ni el relat de la gran ciutat industrial com Bilbao ni el de la coqueta ciutat turística com San Sebastián.

L'anella verda que connecta tots els espais naturals, aiguamolls i perifèries rurals d'aquesta ciutat de 250.000 habitants és un dels èxits indiscutibles d'una ciutat que es vanagloria que cada habitant té 46 m² de zones verdes i un equipament esportiu, cultural, educatiu o sanitari a menys de 600 metres de casa seva.

Un dels punts clau de l'èxit de les polítiques urbanes ha estat el treball a llarg termini, sabent que els resultats no serien immediats, però mantenint-se constants en l'aposta. El 2008, la ciutat va impulsar un Pla de Mobilitat Sostenible per reduir l'ús del vehicle privat i fomentar una mobilitat menys contaminant. El cotxe s'utilitzava llavors per al 36% dels desplaçaments.

Actualment, el 54% dels desplaçaments es fan caminant, el 23% en vehicle privat, el 12% en bicicleta i la resta en transport públic, autobús i dues línies de tramvia. Els trens, per cert, són de fabricació basca, a la guipuscoana CAF, així que tot queda a casa.³⁷

Aquest repte innovador i sostenible, té la finalitat de comprometre's contra el canvi climàtic. El següent mapa mostra com es troba la ciutat de Vitoria en l'actualitat, després de molts anys de canvis i avenços, és un clar exemple a seguir, i per això, l'Ajuntament de la Llagosta, té present un canvi similar, per la contribució d'una millora sostenible amb els recursos que té.

Il·lustració 6 - Plànol de l'anella verda de Vitòria

Font: Alonso, 2022

³⁷ DEPARTAMENTO DE MEDIO AMBIENTE Y ESPACIO PÚBLICO DE VITORIA-GASTEIZ, Aprobación del documento de "la Infraestructura Verde Urbana de Vitoria-Gasteiz", Mayo de 2015.

2. Idees inicials sobre el projecte

En començar a realitzar la recerca, tenia moltes idees en ment, com per exemple, un sistema de recollida d'escombraries més sostenible amb la finalitat de conscienciar a la població el reciclatge, però ja s'havia aprovat i, està previst per l'any de 2024.

També, vaig pensar en fer un carrer o alguna avinguda del municipi amb prioritat invertida, encara que això donava molts problemes en l'àmbit social, ja que, el municipi té una carència notable de llocs d'aparcaments, pel fet que, com que la població i els seus edificis són antics, hi ha pocs pàrquings, per tant, en comptes de fer un projecte pensant en l'interès general, seria una proposta que perjudicaria la gent que viu per allà. A més, no és factible fer pàrquings subterranis perquè seria una inversió molt gran i costosa.

Sortint de l'eix central del poble i d'on es troben totes les fàbriques, hi ha una zona, que, de cara a les persones ciutadanes es troba oblidada, a causa de la carència de bona aparença que té. Aquesta zona està fora del nucli central, però pot ser una bona zona per tractar i fer més atractiu aquell espai. A més, hi ha notícies a internet sobre aquesta zona mencionant l'ocupació il·legal dels horts. Per tant, un cop vàrem fer la reunió, vaig decidir, endinsar-me en aquest projecte i enfocar-me en aquesta zona que més endavant presentaré i explicaré.

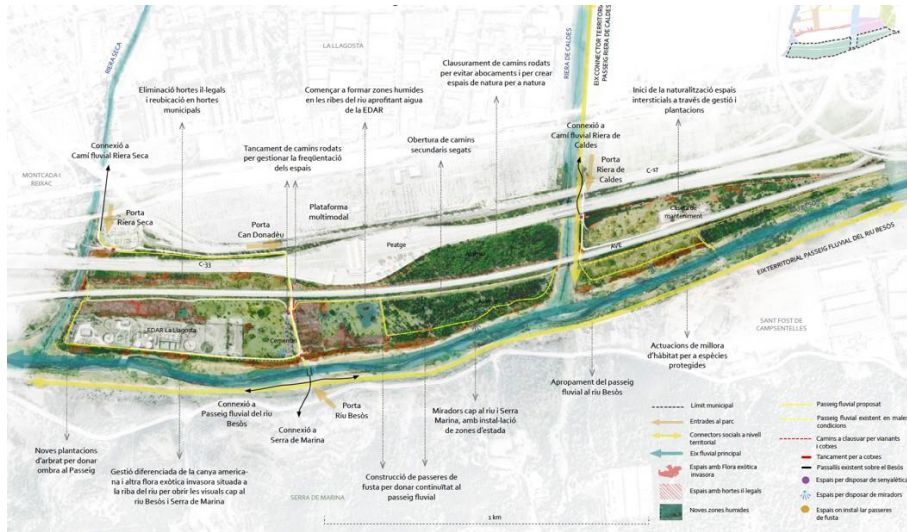
3. Punt de partida

3.1. Els problemes per resoldre que va plantejar l'Ajuntament de la Llagosta

Un cop l'Ajuntament em va presentar el seu ambiciós projecte sobre la realització d'una anella verda al poble, vaig tenir clar que volia ajudar i contribuir en aquesta iniciativa per tal d'afavorir un bé comú per la ciutadania de la Llagosta. Però, hi ha múltiples problemes per resoldre abans d'arribar a la consecució d'una anella verda que envolti tot el municipi i és per aquest motiu que, la present investigació es dedicarà a un punt problemàtic en concret que, amb el seu assoliment, contribuirà al desenvolupament efectiu en aquella zona.

El següent plànol és el projecte pilot de tota la zona on es troben les problemàtiques que tractarem en la present recerca. És la zona del parc del riu Besòs que compta amb 45 hectàrees. En aquest, es troba assenyalat entre la C-33 i les vies de l'AVE, les hortes i, la pretensió d'eliminació d'hortes il·legals i molt a prop d'aquesta zona, el tancament de camins rodats per evitar abocaments i per crear espais de natura per a natura.

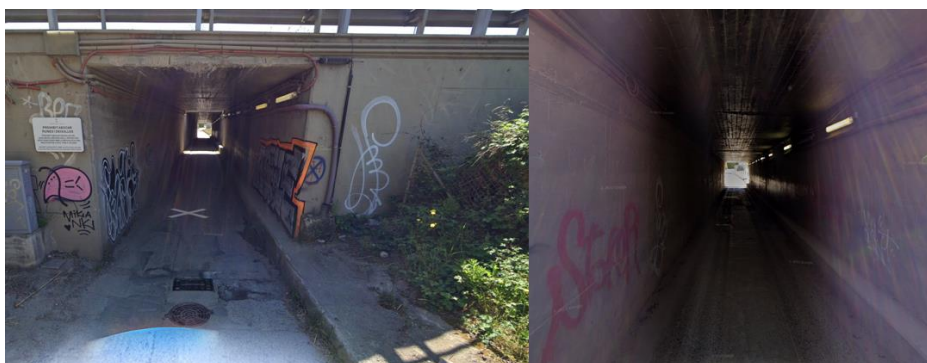
II·lustració 7 - Plànol de la zona del parc del riu Besós

Font: Estudi per a l'Anella Verda de la Llagosta, 2023.
Vegeu Annex 1 per a més detalls

La recerca es centra en dues zones verdes, que les nomenarem com zona 1 i zona 2, en aquestes, a banda de ser uns terrenys amb dificultat d'accés, ja que únicament hi ha un túnel on cotxes d'ambdós costats i persones han de passar, és un lloc molt fosc, separat del nucli urbà i que genera inseguretat a la societat. La imatge és el carrer de la Riera Seca, els passos inferiors són insuficients i mal resoltos que generen sensacions d'inseguretat i impedeixen connectar-se als espais naturals.

II·lustració 8 - Carrer de la Riera Seca, passos inferiors

Font: Google maps, 2024

El següent que es mostra al capdavall d'aquest paràgraf, mostra la propietat dels terrenys en els quals ens centrarem en el projecte que a continuació exposaré.
En primer lloc, el que trobem de color rosa, és propietat de la generalitat, que és l'autopista C-33.

En segon lloc, trobem de color blau fosc, una part de terres que són propietat d'Agbar, i coincideix amb la **zona 2** que tractarem en aquest projecte, ja que és una zona on hi ha hortes il·legals.

En tercer lloc, de color groc, trobem la zona de l'Alomar, que és propietat del Ministeri de Transports. El passat 4 de novembre de 2023, va tenir lloc una sortida per conèixer l'arbreda de l'Alomar de la Llagosta. Amb la finalitat d'apropar la ciutadania a l'arbreda i donar a conèixer els seus valor naturals, es va iniciar el primer itinerari coorganitzat per l'Ajuntament, la Diputació de Barcelona, el Consorci Besòs – Tordera, la Fundació Rivus i el grup promotor Salvem l'arbreda³⁸.

A més, sobre octubre del passat 2023, un grup d'unes 13 persones de la fundació *For the best world* va retirar 504 quilos de residus d'aquesta zona ubicada entre l'autopista C-33 i la riera de Caldes, al terme municipal de la Llagosta i a més, l'Ajuntament ja havia retirat amb antelació els grans abocaments que hi havia a la zona. Per tant, el que podem observar és que, en aquest cas, es va fer una cooperació entre els terrenys que no eren propietat de l'Ajuntament municipal de la Llagosta, però que sí que es trobava dins del municipi i, realment, és el que pretén realitzar aquest projecte.

En quart lloc, de color blau clar, trobem el riu Besòs i la zona de la depuradora, aquest espai és propietat de l'Agència Catalana d'Aigua (ACA d'ara endavant), i, aquí trobem la **zona 1**, on també hi ha hortes il·legals i possibles empadronaments.

En cinquè lloc, de color verd, trobem petites zones que és propietat d'ADIF i finalment, de color vermell, és propietat de l'Ajuntament de la Llagosta.

Il·lustració 9 – Divisió dels terrenys segons les persones propietàries

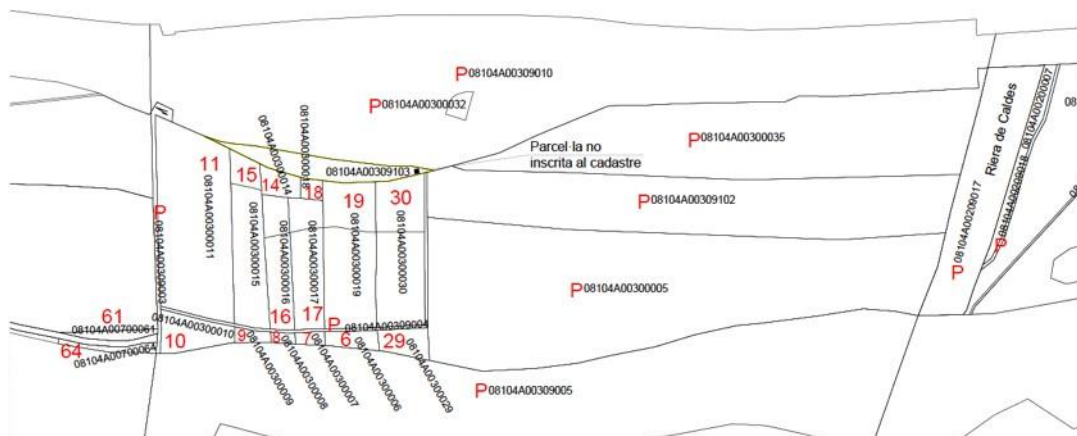

Font: Llagosta, 2024

³⁸ Una sortida per descobrir l'arbreda de l'Alomar de la Llagosta L'itinerari donarà a conèixer un dels indrets de major interès natural del municipi. (4 / novembre / 2023). Recollit de Som la Llagosta: <https://www.somlallagosta.cat/noticia/91827/una-sortida-per-descobrir-larbreda-de-lalomar-de-la-llagosta>

Continuant amb aquest plànol es mostra, a continuació es troba el plànol amb les referències cadastrals de la zona, amb la finalitat de delimitar bé tot el terreny i que quedi clar la zona que es pretén actuar en aquest projecte. El que trobem amb una **P**, és de titularitat pública.

Il·lustració 10 – Can Donadéu, referències cadastrals.³⁹

Font: Llagosta, 2024

(Vegeu a l'Annex 2, més plànols sobre els polígons de Can Donadéu i Cadastre)

En passejar per la zona número 1, es poden observar diversos indicis que podrien suggerir la possibilitat d'activitats il·legals. Algunes persones propietàries semblen no mantenir adequadament nets els seus espais, i es podria percebre que han llogat les propietats sense els permisos pertinents. A més, s'observen horts que, pel que es pot intuir, no comptarien amb l'autorització necessària, ja que es troben en sòl no urbanitzable i s'han fet edificacions en diverses parcel·les, per exemple, hi ha piscines d'obra.

També es detecta possible activitat de compra-venda que està regulada adequadament, i els objectes que no venen o no poden aprofitar per no ser útils, teòricament són cremats, una pràctica que pot ser il·legal depenent de les normatives locals sobre gestió de residus i emissions. Tots aquests elements junts podrien apuntar cap a la possible existència d'activitats il·legals en aquesta àrea, tot i que caldria una investigació més detallada per confirmar aquestes suposicions.

Existeix la possibilitat que en algunes parcel·les hi hagi gent empadronada i, possiblement, amb menors vivint allà, sense cèdula d'habitabilitat ni les condicions oportunes per viure i sobre aquest fet del padró, en parlarem i detallarem més endavant. També es planteja la possibilitat que no hi estiguin empadronats, però facin vida allà.

³⁹ Ajuntament de la Llagosta. (2 / 2024). *Titularitat segons cadastre*. La Llagosta, Barcelona.

Il·lustració 11 - Zona 1 d'hortes il·legals

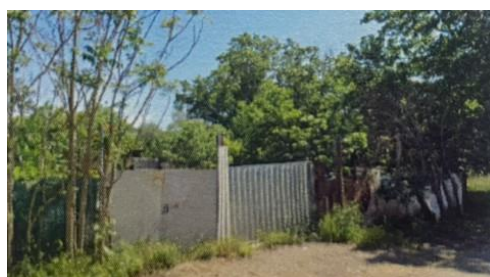

Font: Estudi per a l'Anella Verda de la Llagosta, 2023.

D'altra banda, a la zona número 2, que la trobem just al costat del cementiri, són uns terrenys d'Agbar⁴⁰, aquesta, és una companyia del sector de la gestió integral del cicle de l'aigua i del medi ambient. És una empresa que actua en nom de l'Administració.

En visitar la segona zona, es detecten indicis que podrien apuntar cap a activitats potencialment il·legals. En aquesta àrea, que és de sòl no urbanitzable, s'han observat festes que aparentment no disposen de les autoritzacions necessàries. Cal destacar que, atès que es tracta de sòl no urbanitzable, la celebració de festes són directament contràries a la normativa vigent, independentment de si es disposa o no de llicència, ja que aquests usos no estan permesos en aquest tipus de terreny. Això reforça la presumpció d'il·legalitat de les activitats observades, i faria necessària una investigació més a fons per part de les autoritats competents.

Il·lustració 12 - Zona 2 d'hortes il·legals

Font: Estudi per a l'Anella Verda de la Llagosta, 2023.

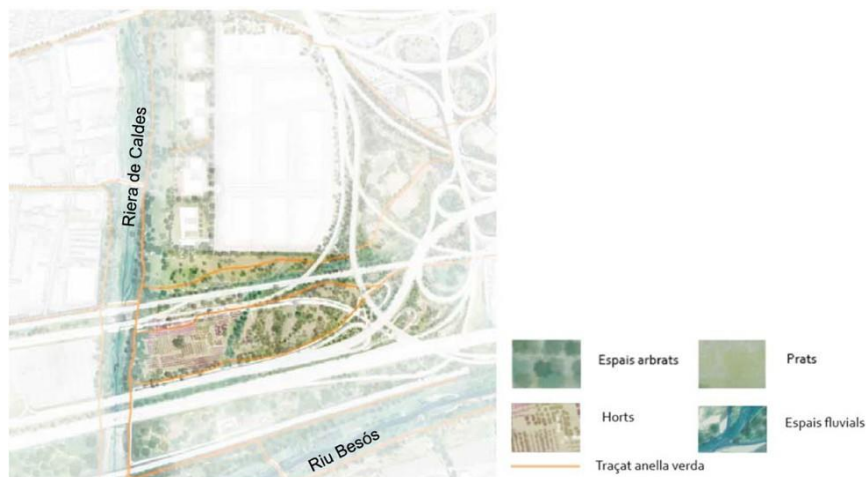
Des de l'Ajuntament de la Llagosta, es busca col·laboració per trobar solucions que paralitzin aquestes activitats. Això és part de l'esforç per l'estudi de l'anella verda i el projecte de regeneració urbana sostenible. Actualment, aquestes zones presenten alguns reptes i el seu objectiu és millorar la convivència i seguretat en aquestes àrees per benefici de tota la ciutadania, ja que es tracta d'una zona verda, on el planejament la situa com sòl no urbanitzable.

⁴⁰ *Mucho más que la gestión del agua.* (sense data). Recollit de Agbar:
<https://www.agbar.es/#::~:~:text=Nuestro%20objetivo%20es%20seguir%20contribuyendo,la%20salud%20de%20las%20personas.>

És important aclarir que els horts no són il·legals simplement per la seva ubicació, sinó pel seu ús del sòl urbà no conforme a la normativa. Aquests espais s'han convertit en il·legals a causa de l'edificació de barraques, la pavimentació del terreny, i la construcció d'estructures fixes com piscines. Tot això contradiu els criteris establerts per l'ús de sòl urbà, provocant un conflicte amb els plans de l'Administració Local per a la creació de l'anella verda, que busca oferir a la ciutadania espais adequats i segurs per a l'esbarjo i el passeig.

La finalitat que es vol aconseguir és la instal·lació de noves hortes, obertes i accessibles, integrades al paisatge. A més, es vol conservar l'arbrat de valor dins de l'àmbit i ordenar les noves hortes en funció d'aquests; la plantació d'arbrat autòcton que proporcioni ombra a camins existents i una vegetació dels talussos que donen a les vies de tren i a la C – 17 perquè actuïn com a pantalles acústiques.

Il·lustració 13 - Plànol d'hortes comunitàries a la Llagosta, 10 hectàrees

Font: Estudi per a l'Anella Verda de la Llagosta, 2023.
(Vegeu més informació a l'Annex 3)

Conforme al plànol de la il·lustració 13, s'identifica l'àmbit directament afectat pel Pla Director Urbanístic, que està destinat a mantenir un ús de sòl industrial o logístic. És imperatiu considerar una revisió per garantir que aquests nous usos puguin coexistir de manera harmònica amb el desenvolupament d'aquest sector i les accions pertinents. Aquest àmbit abasta la zona compresa entre la C-17 i les vies del tren Renfe, estenent-se fins a l'àrea que serà ocupada pels futurs polígons industrials del Pla Director Urbanístic.

Aquesta problemàtica de les hortes il·legals no només succeeix en aquest municipi, sinó que, molts municipis tenen problemes equivalents als que planteja l'Ajuntament. Per exemple, l'Ajuntament de Sabadell, va contribuir al desmantellament d'unes hortes il·legals l'any 2023, però portava anys darrere d'aquest assumpte, l'alcaldeessa Marta

Farrés, va confirmar que *“fa dos anys que vam dir d’iniciar el procés per la recuperació i ara podem inicial el desmantellament”*⁴¹.

En la mateixa línia, l’Ajuntament de Mataró també va procedir fa un any al desmantellament de barraques i hortes il·legals a Cinc Sènies, la finalitat era restaurar la legalitat urbanística en una zona agrícola que no estaven permetes l’aprofitament per ús d’hortes privades ni la parcel·lació ni la construcció. La policia local del municipi, duien a terme aquesta activitat perquè confirmaven que *“la indisciplina urbanística provoca problemes de seguretat i també altres perills com el risc d’incendis”*⁴².

A Montcada i Reixac s’ha produït una situació similar a la de la Llagosta on, el 4 de març, es van començar a desmantellar una quinzena de barraques i horts il·legals al costat del riu Besòs. En total, hi ha més de 200 parcel·les ocupades il·legalment i uns 160 residents. Aquesta actuació, autoritzada pels propietaris dels terrenys, és la primera de diverses intervencions planificades per netejar la zona. L’operació va comptar amb el suport de diverses entitats, la policia local i els Mossos, i els materials recollits seran seleccionats i traslladats a una deixalleria.⁴³

Per tant, l’Administració del municipi llagostenc, demana alternatives per donar-li solucions a aquests inconvenients així com d’altres que poguessin sortir un cop ens endinsem en el problema. A més, *que podem fer perquè no hi tornin?* Durant aquest estudi, farem una recerca exhaustiva de solucions per les hortes il·legals i sobre què es podria fer allà per tal de contribuir al projecte de llarg termini, l’anella verda.

3.2. Possibles empadronaments a les hortes il·legals

En el present, segons el que comenta l’Ajuntament de la Llagosta, no hi ha cap veí que estigui empadronat a la zona dels horts del municipi. Tot i això, és una problemàtica que ja ha succeït amb anterioritat i que, si tot segueix igual, podria donar-se la possibilitat que tornés a ocórrer. És per aquest motiu que, tot i que no és el tema principal sobre el qual tracta el present projecte, existeix la necessitat d’explicar i intentar donar una resposta jurídica en el cas que en un futur tornés a passar.

Per endinsar-nos en aquest concepte, ens topem en saber què és una potestat administrativa⁴⁴. Aquestes, són un instrument d’articulació del principi de legalitat en l’àmbit del dret administratiu. Aquestes potestats són un poder jurídic unilateral reconduït per satisfer l’interès general subjecte a la llei, control jurisdiccional i garanties constitucionals. Per tant, el dret administratiu té la capacitat de generar actes

⁴¹ Sanchez, J. (febrer / 2023). *El Ayuntamiento de Sabadell desmantela los polémicos huertos ilegales*. Recollit de Jordipress: <https://jordipress.com/jordipress/actualidad/item/1987-el-ayuntamiento-de-sabadell-desmantela-los-polemicos-huertos-ilegales>

⁴² Casas, V. B. (febrer / 2023). *Desmantelan barracas y huertos ilegales en las Cinco Sènies*. Recollit de Capgròs: https://www.capgross.com/es/actualidad/mataro/desmantelan-barracas-huertos-ilegales-cinco-senies_809310_102.html

⁴³ Arenós, P. (2024, 5 de marzo). Montcada i Reixac pone coto a la expansión de chabolas en el Besòs. La Vanguardia. Recuperado de <https://www.lavanguardia.com/local/valles-occidental/20240305/9534866/montcada-i-reixac-pone-coto-expansion-chabolas-besos.html>

⁴⁴ Ivanega, M. M. (s/f). Consideraciones acerca de las potestades administrativas en general y de la potestad sancionadora. Extraído de Círculo de Derecho Administrativo, Dialnet (p. 111).

administratius amb conseqüències favorables o no dirigida a particulars. L'empadronament és un exemple d'acte administratiu que resulta de la potestat administrativa.⁴⁵

Per continuar amb aquesta possible futura problemàtica de l'empadronament, és rellevant analitzar el que va escriure Juli Ponce Solé i Amaya Orio Sallent en la monografia de *"el dret a ser empadronat i la bona administració. Legalitat, polítiques públiques i bones pràctiques."*⁴⁶

En l'actualitat, definim el concepte d'empadronament⁴⁷, com un procediment administratiu pel qual una persona s'inscriu al registre municipal d'un determinat municipi. Aquest empadronament atorga una sèrie de drets, com per exemple, assistència sanitària pública; serveis bàsics d'atenció social primària; ajudes d'urgència social o serveis de centres oberts per adolescència i infància entre d'altres.

En aquest registre, anomenat com el padró municipal, és un instrument important per la gestió administrativa i el coneixement de la població d'un territori. Tal com trobem a la monografia, *existeix una obligació jurídica, per a qui viu al nostre país, d'empadronar-se al municipi en el qual efectivament resideix*, és a dir, l'empadronament és obligatori i implica proporcionar informació personal com el nom, cognoms, data de naixement, adreça de residència... Per tant, és una obligació personal que s'ha de complir i l'administració ha de facilitar el compliment. L'empadronament és una qüestió clau en l'exercici dels drets fonamentals de les persones ciutadanes, incloent-hi el dret a votar i a ser candidat en eleccions municipals, participar en consultes populars, accedir a serveis públics com la sanitat i l'educació, entre altres⁴⁸.

En aquest sentit, la normativa del padró i la seva aplicació administrativa s'ha d'interpretar de conformitat amb l'article 9.2 de la Constitució i l'article 4.2 de l'Estatut d'Autonomia vigent relatiu a la igualtat material o real de les persones:

Art. 9.2 CE:

"Corresponde a los poderes públicos promover las condiciones para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas; remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y facilitar la participación de todos los ciudadanos en la vida política, económica, cultural y social"

⁴⁵ Ramos, E. G. (2023). *Manual básico de Derecho Administrativo*. Tecnos .

⁴⁶ Ponce Solé i Orio Sallent, *El dret a ser empadronat i la bona administració*, 2019.

⁴⁷ *Memento práctico administrativo*. (2021). francis lefevre .

⁴⁸ Caba, M. H. (30 de noviembre de 2023). Empadronamiento en edificación ilegal en suelo no urbanizable. Ius Legis Abogados. Recuperado de <https://www.abogadourbanista.com/Knowledgebase/Article/View/57/1/empadronamiento-en-edificacion-ilegal-en-suelo-no-urbanizable>

Art. 4.2 EAC⁴⁹:

“Els poders públics de Catalunya han de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i dels grups siguin reals i efectives; han de facilitar la participació de totes les persones en la vida política, econòmica, cultural i social, i han de reconèixer el dret dels pobles a conservar i desenvolupar llur identitat”

En el cas del padró, hi ha alguns principis rectors que s’han de tenir en compte i que a continuació es mencionen⁵⁰:

- En aquesta matèria predomina el **principi pro homine** que es refereix al fet que la interpretació de la normativa per part de les administracions amb relació al padró haurà de ser a favor del dret a ser empadronat en cas de dubte, el que comporta que no hi hagi arbitrarietat ni mala administració en mans dels municipis.
- El **principi d’equitat en l’exercici de la potestat**, que es troba a l’article 3.2 del Codi Civil⁵¹: *“La equidad habrá de ponderarse en la aplicación de las normas, si bien las resoluciones de los Tribunales sólo podrán descansar de manera exclusiva en ella cuando la ley expresamente lo permita.”*
- **Principi in dubio pro actione**, que, vol dir, que en cas de dubte o incertesa sobre si es compleixen els requisits per una acció o procediment administratiu, s’ha de decidir a favor de permetre o continuar amb l’acció o el procediment. Per tant, aquest principi busca protegir els drets i interessos de les persones ciutadanes davant de la possible negativa de l’administració.
- **Principi de legalitat**: la potestat de l’administració en la inscripció o denegació de la inscripció en el padró ha de ser exercida segons el que es troba establert a la llei, tenint en compte els articles 9.3 i 106.1 CE.

Les normatives que regulen aquesta figura administrativa són les següents:

1. Els tractats internacionals signats pel Regne d’Espanya que passen a formar part de l’ordenament jurídic intern, com es disposa a l’article 93 de la Constitució espanyola i vinculen a les autoritats de l’Estat.
2. En l’àmbit europeu, ens trobem diverses directives incorporades a l’ordenament jurídic, com són:
 - a. **Directiva 2000/43/CE del Consell, de 29 de juny de 2000**, relativa a l’aplicació del principi d’igualtat de tracte de les persones

⁴⁹ Ley Orgánica 6/2006, de 19 de julio, de reforma del Estatuto de Autonomía de Cataluña. (2006). Boletín Oficial del Estado. Recuperado de <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2006-13087>

⁵⁰ *Memento práctico administrativo*. (2021). francis lefebvre .

⁵¹ *Real Decreto de 24 de julio de 1889 por el que se publica el Código Civil*. (julio / 1889). Recollit de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1889-4763>

independentment del seu origen racial o ètnic, que aborda tal principi en diversos àmbits, incloent-hi l'activitat del sector públic.

- b. **Directiva 2000/78/CE del Consell, de 27 de novembre de 2000**, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en l'ocupació, que pretén lluitar contra les discriminacions basades en la religió, la discapacitat, l'edat i l'orientació sexual.
3. En l'àmbit estatal, ens trobem la **Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, Administratives i d'Ordre Social**, que va realitzar la transposició de les directives europees i el **Reial Decret – Llei 6/2023, de 19 desembre, pel qual es van aprovar mesures urgents per l'execució del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència en matèria de servei públic de justícia, funció pública, règim local i mecenatge**.
4. En l'àmbit autonòmic, en concret, a Catalunya, cal tenir en compte la **Llei 19/2020, de 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no – discriminació**, que tipifica infraccions i sancions aplicables als gestors públics.

Continuant endinsant-nos amb la figura jurídica del padró i l'escassetat de marge d'actuació que té l'Administració, ens topem que, tant la **Llei Estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern**, a l'article 26 "*Principios de buen gobierno*", com a la **lleï catalana 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern**, a l'article 55, "*Principis d'actuació*", es refereixen pràcticament al mateix i és que, cap servidor públic pot denegar la inscripció al padró, evitant tenir en compte elements irrellevants com la lluita contra ocupants il·legals o la reducció de l'empadronament d'estrangers.

A més, hi existeix un **dret a una bona administració**, que es troba a la **Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea** a l'article 41 i també es troba a escala nacional, a la Constitució Espanyola de manera implícita, com en alguns estatuts d'autonomia, com és el cas de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per la llei orgànica 6/2006, de 19 de març a l'article 30:

"Article 30. Drets d'accés als serveis públics i a una bona Administració.

1. Totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat als serveis públics i als serveis econòmics d'interès general. Les administracions públiques han de fixar les condicions d'accés i els estàndards de qualitat d'aquests serveis, amb independència del règim de la seva prestació.
2. Totes les persones tenen dret a ser tractades pels poders públics de Catalunya, en els assumptes que els afecten, de manera imparcial i objectiva, i al fet que l'actuació dels poders públics sigui proporcionada a les finalitats que la justifiquen."

Durant la realització d'aquesta recerca, ha entrat en vigor la modificació de la **Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local**, mitjançant el **Reial**

Decret – Llei 6/2023, de 19 de desembre. La modificació es troba a l'article 128 i modifica l'anterior article 16 que parlava sobre el padró i la seva inscripció.

En aquest canvi, el legislador regula i obliga que hi hagi una ampliació de les dades obligatòries, hi ha una ampliació de la llista de dades obligatòries que han de ser incloses en el Padró Municipal, és a dir, a més de les dades de nom, cognoms, sexe, domicili habitual i nacionalitat, s'afegeixen el lloc i data de naixement, DNI, certificat o títol escolar o acadèmic.

Per finalitzar tota aquesta informació relativa a l'empadronament i com a exemple clar que seria susceptible en aquest cas en concret. El síndic de greuges de Catalunya va rebre una queixa d'una ciutadana descontenta amb l'Ajuntament de Puigcerdà, pel requisit de la cèdula d'habitabilitat vigent per a la inscripció al padró municipal.⁵²

Després d'analitzar l'ordenança municipal, el síndic va constatar que l'Ajuntament demanava com a documentació complementària: la cèdula d'habitabilitat; llicència de primera ocupació de l'habitatge i altres documents relacionats amb l'habitatge, com el certificat de final d'obra i habitabilitat, o un document que acredités l'emplaçament del lloc de treball. A més, l'ordenança establia que no es podia donar cap nova alta d'empadronament en habitatges on el nombre de residents superés el nombre màxim establert pel Decret 259/2003, que regula els requisits mínims d'habitabilitat.

El síndic va assenyalar que aquesta ordenança pràcticament coincidia amb altres ordenances municipals d'altres ajuntaments amb el mateix objectiu. No obstant això, va concloure que el marc normatiu vigent en matèria de règim local i les reflexions d'un informe extraordinari citat impedirien avalar l'actuació municipal en cas d'exigir aquesta documentació complementària.

Per tant, el síndic va recomanar a l'Ajuntament de Puigcerdà modificar l'ordenança municipal per eliminar l'exigència de la cèdula d'habitabilitat i altres documents relatius a l'habitatge com a requisits per a la inscripció al padró. També va suggerir eliminar els preceptes que establien la impossibilitat d'empadronament si es superava el nombre màxim de persones per superfície.

En síntesi i com a mode d'enfocament en el cas en concret, en virtut dels textos legals que s'han exposat amb anterioritat, l'Ajuntament de la Llagosta, no ha de negar l'empadronament a cap ciutadà, tot i això, l'administració ha de preservar els interessos generals. Per això, encara que hi hagi una admissió d'empadronament per a un cas com el que se'ns planteja, és a dir, un empadronament d'una persona en una de les hortes il·legals que es troben als afores del municipi, resulta contradictori, atorgar un empadronament en una edificació o un terreny constituït en un sòl no urbanitzable i sense llicència⁵³.

⁵² Ponce Solé i Orio Sallent, El dret a ser empadronat i la bona administració, 2019.

⁵³ Caba, M. (30 / Noviembre / 2023.). *Empadronamiento en edificación ilegal en suelo no urbanizable*.

Recollit de Ius Legis Abogados:

<https://www.abogadourbanista.com/Knowledgebase/Article/View/57/1/empadronamiento-en-edificacion-ilegal-en-suelo-no-urbanizable>

El Tribunal Superior de Justícia del País Basc va tractar un cas el 21 de març de 2000, relacionat amb un recurs contenciós-administratiu contra l'Ajuntament d'Ortuella. La controvèrsia va sorgir quan l'Ajuntament va denegar la sol·licitud d'empadronament d'un individu, basant-se en un informe de la Comissió d'Obres que indicava que la construcció en qüestió no estava reconeguda com a habitatge i es trobava en terrenys afectats per un Pla Especial. La persona afectada va demandar a l'Ajuntament perquè se li reconegués com a veïna del municipi i se l'inclogués en el Padró municipal.

“su Alcalde, ante la solicitud de empadronamiento presentada cumpliendo los requisitos legales establecidos, debió admitirla, resultando para tal reconocimiento intrascendentes las condiciones de habitabilidad de la vivienda u otras circunstancias urbanísticas que afecten a la misma para cuyo restablecimiento tienen las entidades locales otros cauces legales previstos, sin necesidad de negar la vinculación administrativa solicitada.”

Per tant, va resoldre que, qualsevol circumstància urbanística que afecti l'habitatge, no ha de donar lloc a la denegació de l'empadronament, ja que l'Administració Pública té altres vies legals pel restabliment de l'ordre urbanístic. És a dir, que, encara que s'hagin donat els empadronaments, la Policia Local ha de certificar la residència efectiva i l'existència d'una edificació il·legal sense llicència; l'Ajuntament iniciarà els procediments de Disciplina Urbanística; s'imposarà una multa; s'ordenarà la demolició de l'habitatge si no és legal; es dona trasllat a la fiscalia per la comissió presumpta d'un delictes contra l'ordenació del territori (art 319 CP) per l'execució d'una obra il·legalitzable en sòl que no és urbanitzable.

En el cas en concret, l'Ajuntament de la Llagosta no pot negar l'empadronament de cap ciutadà independentment de les circumstàncies concretes de cada habitatge. Tot i això, l'Ajuntament, mitjançant altres vies legals, podrà fer fora a aquelles persones que visquin en algun lloc il·legal o que no estigui dotat com ho exigeix la llei per viure.

Un cop s'ha mostrat a l'Ajuntament el que he recopilat sobre el cas de l'empadronament, m'han fet arribar unes altres qüestions per tenir-les en compte, així que ho desenvoluparé a continuació.

El motiu principal pel qual l'Administració Local de la Llagosta està considerant el desmantellament dels horts és que es troben en un sòl no urbanitzable, on podrien estar-se duent a terme activitats incompatibles amb aquest tipus de terreny. A causa d'aquesta situació, l'administració està valorant la necessitat de comunicar a les persones propietàries de les parcel·les la possibilitat de retirada dels horts. En aquest context, s'ha plantejat una discussió sobre si cal informar a totes les persones involucrades o únicament als propietaris sobre els plans de desmantellament.

Inicialment, es podria creure que l'Administració Local té la capacitat de desmantellar qualsevol barraca erigida únicament amb l'autorització de les persones propietàries de les parcel·les. No obstant això, la situació real requereix que l'Ajuntament actuï amb prudència i d'acord amb el procediment establert. Això implica que ha de notificar adequadament als residents empadronats en aquestes construccions. En els casos on els ocupants no estiguin empadronats, però existeixin indicis o evidències de que la

barraca està sent habitada de manera habitual, l'ajuntament també està obligat a realitzar una notificació. Aquest procediment és crucial per garantir que tots els afectats tinguin l'oportunitat de respondre o regularitzar la seva situació abans de prendre mesures dràstiques com l'enderrocament de les estructures.

La STSJ de Castilla - La Mancha, 331/2009 de 9 desembre 2009 (Recurs 21/2009)⁵⁴, atorga la raó a l'Administració, afirmant que aquesta va actuar d'acord amb la normativa legal vigent i les proves aportades al procés. La sentència destaca una sèrie de fets rellevants que tenen importància directa en el cas que ens ocupa, relacionat amb l'Ajuntament de la Llagosta:

- **Falta de llicència:** el demandant no va poder demostrar a la sentència que tenia una llicència adequada per la divisió de la finca en múltiples parcel·les. El tribunal destaca que la llicència que li van atorgar no contemplava aquesta divisió i, per tant, es justifica l'actuació de l'Administració per detenir l'activitat il·legal.
- **Parcel·lació il·legal:** es van presentar proves (informes tècnics i fotografies) que demostraven l'existència d'una parcel·lació il·legal de la finca. Això justifica l'actuació de l'administració per ordenar el desmantellament de les obres i la restitució dels terrenys al seu estat original.

L'Ajuntament de la Llagosta està considerant el desmantellament d'alguns horts que no disposen de les llicències necessàries i que inclouen construccions com barracons i fins i tot piscines. Aquestes activitats i construccions són incompatibles amb l'ús permès del sòl, que està destinat a restar sense urbanitzar i lliure de qualsevol classe d'obra permanent. En conseqüència, la presència d'aquestes instal·lacions contravé les normatives de sòl no urbanitzable, i per aquest motiu, es requereix el desmantellament dels horts que no compleixen amb la legislació vigent.

D'altra banda, l'Ajuntament de la Llagosta no només hauria de notificar a les persones propietàries sinó també a les persones que van habitualment a aquells horts, de manera que, l'Ajuntament de la Llagosta ha de notificar a les persones que ocupen aquells terrenys sobre l'acció que volen emprendre. La notificació ha de ser per escrit, informant les persones sobre la il·legalitat del que estan fent i sobre l'actuació que l'administració vol fer. A més, ha de ser una entrega personalment a les persones afectades a través d'un oficial de justícia, subsidiàriament, l'administració pot fer una publicació al bolletí oficial o al diari local per informar a la ciutadania sobre l'acció que es realitzarà.

En el cas que l'Ajuntament de la Llagosta no pogués trobar a les persones que estan als horts il·legals a efectes de notificació, podrien fer:

- Una publicació en llocs visibles o prop d'on es troben els horts il·legals (cartells, per exemple) perquè qualsevol persona pugui saber l'acció que es planteja.

⁵⁴ STSJ 331/2009, de 9 de desembre de 2009: *"La falta de acreditación de que la actuación urbanística se había llevado a cabo sin la preceptiva licencia municipal sería motivo suficiente para justificar la actuación administrativa impugnada, pues es al recurrente a quien correspondía acreditar que su actuación se ajustaba a la licencia concedida."*

- Publicació als mitjans de comunicació locals, com als diaris o a la ràdio per informar a la comunitat sobre l'acció.
- Notificació per edictes, és a dir, publicar-ho en un lloc designat per la llei durant un període determinat de temps i es considera que és suficient notificació legal inclús en el cas que les persones no rebin aquesta notificació personalment.

Per sintetitzar, sobre el supòsit que plantejava l'Ajuntament de la Llagosta, sí, haurien d'avisar a les persones que estan allà que no són propietàries en les vies que he esmentat.

IV. MARC LEGAL – POSSIBLES SOLUCIONS A LA PROBLEMÀTICA

Per tal d'abordar la principal problemàtica que planteja l'Ajuntament de la Llagosta, relativa a quins mecanismes jurídics es poden utilitzar per solucionar les hortes il·legals, per això, es pretén aportar diverses alternatives adients a les problemàtiques urbanístiques amb la finalitat de garantir l'ordenació del territori i el desenvolupament sostenible dels municipis.

En aquest estudi, es presentaran tres opcions legals, que són: l'execució subsidiària i forçosa segons la Llei d'Urbanisme; l'expropiació i la subscripció d'un conveni, que pot consistir en una permuta o una cessió temporal.

Considerant que, en primer lloc, a través del **Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme⁵⁵**, permet als ajuntaments prendre mesures per garantir el compliment de les normatives urbanístiques, incloent-hi l'execució subsidiària i forçosa. Permetent a l'administració intervenir en casos de construccions il·legals o incompliments urbanístics, executant les obres necessàries i carregant els costos al propietari de forma coercitiva. Aquesta alternativa s'adequa als casos en què l'administració hagi d'intervenir immediatament per corregir infraccions urbanístiques greus.

En segon lloc, l'expropiació pot ser una opció viable per aconseguir l'ús del sòl per a finalitats públiques o socials. Mitjançant l'expropiació, l'administració pot adquirir la propietat d'un terreny, indemnitzant adequadament al propietari segons el valor del bé. Aquesta alternativa és útil quan cal obtenir un terreny per a la realització d'obres públiques o projectes urbanístics de gran envergadura.

I, finalment, un conveni és una eina flexible que permet arribar a acords entre l'administració i les persones propietàries de terrenys. En aquest sentit, tractarem dues possibles solucions, la permuta i la cessió. Una permuta implica intercanviar terrenys o béns immobles entre l'administració i un particular per a fins urbanístics específics. Per altra banda, la cessió temporal permet que un propietari cedeixi l'ús d'un terreny a l'administració per un temps determinat, mantenint la seva propietat. Aquestes opcions

⁵⁵ Decreto Legislativo 1/2010, de 3 de agosto, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de urbanismo. (8 de septiembre de 2010). Boletín Oficial del Estado. Recuperado de <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2010-13883>

són adequades en casos on es busqui una solució més flexible i negociada per al desenvolupament d'obres o projectes urbanístics.

A continuació, s'analitzaran detalladament cada una d'aquestes alternatives tenint en compte les circumstàncies de l'Ajuntament de la Llagosta i justificant la seva idoneïtat i aplicabilitat.

Activitat il·legal que duen a terme a la zona dels horts de la Llagosta.

Abans d'explicar les possibles solucions legals que hi ha, és important fer una menció i exposar perquè és una activitat il·legal.

Com es troba a l'apartat 3.1 "Els problemes per resoldre que va plantejar l'Ajuntament de la Llagosta", de la pàgina 22 i següents d'aquest projecte, hi ha dues zones d'hortos (zona 1 i zona 2) i en ambdues hi ha una presumpció de que es duen a terme activitats il·legals.

A la zona 1, s'ha observat activitats que podrien indicar la realització de festes il·legals, on hi ha part de la ciutadania que confirma que es cobra entrada a les persones que assisteixen a la festa a canvi d'una consumició. Aquestes activitats semblen no compten amb les llicències requerides, com estableix la STSJ de Castella i Lleó de Burgos, 4/2016 de 15 de gener de 2016 (Recurs 154/2015)⁵⁶, on es menciona que la falta d'un procediment legal adequat per a l'atorgament de llicències en casos similars. Així mateix, la STSJ del País Basc, 503/2010 de 15 de juliol de 2010 (Recurs 1037/2008)⁵⁷, tampoc concedeix llicència per a festes en locals. En realitat, en aquest cas, no es tracta de tenir o no la llicència necessària, sinó que estan duent a terme aquesta activitat en un sòl no urbanitzable i és per aquest motiu que mai pot ser legal, perquè en aquest tipus de sòl no es permet aquest tipus d'activitats i arrel d'aquest motiu ens adonem de perquè mai s'atorgarà llicència.

A la zona número 2, s'ha identificat una activitat presumptament il·legal que no disposa de les llicències necessàries per a la seva realització. Aquesta activitat es desenvolupa en un entorn natural i en condicions de terreny extremadament sec, agreujades per una llarga temporada sense precipitacions, augmentant significativament el risc d'incendi.

L'activitat en qüestió es duu a terme en sòl no urbanitzable, una classificació que prohibeix determinats usos industrials o comercials per protegir l'entorn i mantenir l'equilibri ecològic de la zona. Segons les normatives urbanístiques vigents, qualsevol

⁵⁶ STSJ de Castilla y León de Burgos, 4/2016 de 15 de enero de 2016: "Dicha licencia, es la única existente y vigente en el momento de iniciarse el presente procedimiento y, se ha otorgado total y absolutamente al margen del procedimiento legalmente establecido como puede comprobarse, ya que no hay en ningún momento del expediente, una solicitud de Licencia para Sala de Fiestas, que haya sido debidamente publicada, sometida a información pública"

⁵⁷ STSJ del País Vasco 503/2010 de 15 de julio de 2010: "el denominado pub-restaurant pasa a funcionar como discoteca cuando llega el momento del cierre de la sala de fiestas, burlando así los límites horarios, y generando, en suma, un fraude de ley, lo que causa molestias a los vecinos, y que se evitaría entendiendo que nos encontramos ante un único complejo, sometido, en consecuencia, a unos mismos límites horarios."

intent de legalització d'aquesta activitat resultaria infructuós, ja que les regulacions impedeixen expressament l'atorgament de llicències per activitats que no són compatibles amb el planejament del sòl.

A més, si es comprova que aquesta activitat contravé el planejament urbanístic establert i implica riscos de contaminació per al sòl, subsol, o llera del riu, així com un augment en el perill d'incendis, es considerarà una infracció administrativa. Aquest tipus d'infracció ocorre quan es violen les normatives fixades per una autoritat administrativa, portant a possibles sancions legals per corregir la violació i prevenir la repetició de tals pràctiques il·legals.

Si considerem fonamentada la suposició que es realitza l'activitat il·legal de cremar objectes que no utilitzen a la zona número 2, des de la perspectiva d'un jurista, podríem qualificar aquesta acció com una infracció urbanística molt greu. Aquesta classificació es recolza en el Decret Legislatiu 1/2010, en concret l'article 214.a. Segons aquest article del marc legal urbanístic, les infraccions molt greus engloben diversos comportaments que atempten contra la normativa establerta, amb possibles repercussions severes per a l'ordre urbanístic i l'entorn:

"Els actes de parcel·lació urbanística, d'urbanització, d'ús del sòl i el subsòl i d'edificació contraris a l'ordenament jurídic urbanístic que es duguin a terme en terrenys que el planejament urbanístic classifica o ha de classificar com a sòl no urbanitzable en virtut del que disposa l'article 32.a, o en terrenys situats en qualsevol classe de sòl que el planejament urbanístic reserva per a sistemes urbanístics generals o bé per a sistemes urbanístics locals d'espais lliures, sistema viari o d'equipaments comunitaris esportius públics."

Això significa que qualsevol acció que impliqui parcel·lar, urbanitzar, fer un ús incorrecte del sòl o subsol o construir en terrenys classificats com a sòl no urbanitzable, contravenint les disposicions del planejament urbanístic, comportaria una infracció molt greu.

En el cas concret dels possibles horts il·legals i possibles activitats econòmiques, s'està portant a terme en terrenys classificats com sòl no urbanitzable, segons el planejament urbanístic. Per tant, aquesta acció, si en la pràctica es du a terme realment, es podria considerar una infracció urbanística molt greu.

Així, la justificació de per què aquesta activitat s'encabiria en la categoria d'infracció urbanística molt greu radica en el fet que s'està realitzant en terrenys que no estan destinats per a aquest ús segons el planejament urbanístic vigent, contravenint les disposicions legals establertes.

D'altra banda, és un delictes que es troba a la **Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal Espanyol**⁵⁸. En concret, al títol XVI regula "de los delitos relativos a la ordenación del territorio y el urbanismo, la protección del patrimonio histórico y el medio

⁵⁸ Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal. (1995, 23 de novembre). Butlletí Oficial de l'Estat. Recuperat de <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1995-25444>

ambiente” i al tercer capítol, es concreta més enfocant-se als delictes contra els recursos naturals i el medi ambient. L'article 325 regula:

“1. Será castigado con las penas de prisión de seis meses a dos años, multa de diez a catorce meses e inhabilitación especial para profesión u oficio por tiempo de uno a dos años el que, contraviniendo las leyes u otras disposiciones de carácter general protectoras del medio ambiente, provoque o realice directa o indirectamente emisiones, vertidos, radiaciones, extracciones o excavaciones, aterramientos, ruidos, vibraciones, inyecciones o depósitos, en la atmósfera, el suelo, el subsuelo o las aguas terrestres, subterráneas o marítimas, incluido el alta mar, con incidencia incluso en los espacios transfronterizos, así como las captaciones de aguas que, por sí mismos o conjuntamente con otros, cause o pueda causar daños sustanciales a la calidad del aire, del suelo o de las aguas, o a animales o plantas.

2. Si las anteriores conductas, por sí mismas o conjuntamente con otras, pudieran perjudicar gravemente el equilibrio de los sistemas naturales, se impondrá una pena de prisión de dos a cinco años, multa de ocho a veinticuatro meses e inhabilitación especial para profesión u oficio por tiempo de uno a tres años.”

Arran d'aquest article, podem observar i tipificar que, una possible activitat susceptible de provocar un incendi i emissions al sòl, causant danys substancials tant en la qualitat de l'aire com en les plantes que hi ha al voltant. Per tant, seria un delicte mediambiental que perjudica l'entorn. Així, la STS 1021/2007, de 3 de desembre de 2007 (Recurs 1525/2007)⁵⁹, considera temptativa, quan s'hagi dut a terme un principi d'execució i no s'hagi iniciat l'incendi, o com a suposat límit, quan, encara iniciat el foc, ho hagi estat en condicions que permetin la seva extinció de forma immediata.

“La tentativa sólo será posible cuando mediando un principio de ejecución no se haya iniciado el incendio, o, como supuesto límite, cuando, aun iniciado el fuego, lo haya sido en condiciones tales que, objetivamente valoradas, permitan su extinción de forma inmediata, conjurando así el peligro que de otra forma sería capaz de generar la acción. En sentido similar la STS núm. 1263/2003”

La STS 443/2005, d'11 d'abril ⁶⁰, argumentava que el delicte ha de ser considerat en grau de temptativa, destacant com les accions de l'acusat van crear condicions perilloses que justifiquen la consideració com delicte consumat en temptativa.

⁵⁹ STS 1021/2007 de 3 de desembre 2007: “La tentativa requiere la existencia de un plan del autor orientado al cumplimiento del tipo; el inicio de actos exteriores de ejecución; y que el resultado no se produzca por razones independientes de su voluntad. La jurisprudencia ha admitido la tentativa en el delito de incendio.”

⁶⁰ STS 443/2005, d'11 d'abril de 2005: “En el caso actual, el recurrente no se limitó a prender fuego en una vivienda, con el consiguiente peligro para sus moradores, sino que además lo hizo arrojando contra la ventana del dormitorio, a la 1,30 horas de la madrugada del mes de febrero, una botella llena de líquido inflamable y con un trapo ardiendo, por lo que, dadas las condiciones creadas con la acción, muy favorables a una propagación rápida, hasta el punto de que llegó a prender el fuego en enseres que se encontraban en el interior de la habitación, es evidente que el incendio se originó ya en condiciones de provocar el peligro para la vida y la integridad física de los moradores de la vivienda, aunque éstos consiguieran por

1. Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme

La primera possible solució que es proposa es basa en l'aplicació del **Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme**, que estipula que les persones propietàries de terrenys han de mantenir aquests en bones condicions.

A continuació, s'esmentarà el que menciona i regula la llei, amb la finalitat que, les persones propietàries, compleixin el seu deure de conservació, per tant, aquesta regulació actua com un mecanisme que obliga a les persones propietàries a dur a terme les accions necessàries per mantenir els seus terrenys en les condicions adequades.

Endinsant-nos en el que disposa el Decret 1/2010, al seu capítol IV regula els drets i deures de les persones propietàries.

En primer lloc, l'article 38 del decret legislatiu, es menciona dient que, els drets i deures de les persones propietàries del sòl han de ser complir l'obligació de destinar el sòl a l'ús previst per l'ordenació urbanística. En el cas concret, trobem que, les persones propietàries de la "Zona 1 i 2" han de tractar les seves propietats amb diligència deguda i no fer-ne ús d'aquests terrenys malament o no cuidar-los, pel fet que és un interès general i tenir-los en mal estat perjudica a tota la població i ciutadania que vulguin anar a passejar per aquella zona. A més, l'article 47 exposa que, les persones propietàries d'aquest tipus de sòl, tenen dret d'ús i gaudi de la propietat amb restriccions que corresponen al principi d'ús racional de recursos naturals i la normativa aplicable. Al segon punt, l'article 47.2 prohibeix les parcel·lacions urbanístiques en sòl no urbanitzable.

L'article 47.9, esmenta que aquest sòl no pot estar destinat a usos que transformin la seva naturalesa, afectin els valors protegits pel pla d'ordenació urbanística municipal o impedeixin la seva consecució. Per tant, les persones propietàries de les zones 1 i 2, en referència al sòl no urbanitzable, han de respectar la natura i els valors protegits pel POUM.

L'article 116, fa una explicació sobre què és l'execució urbanística, d'aquest, podem destacar que, l'execució del planejament urbanístic es refereix a la **posada en pràctica o implementació de les determinacions contingudes en els plans urbanístics d'una determinada àrea o municipi**. Aquesta fase és crucial per transformar les intencions i objectius definits en els documents de planificació en realitats tangibles sobre el terreny.

En el cas que estem tractant, tenim la certesa que les persones propietàries han d'actuar conforme l'interès general, fet que no s'està complint en el cas en concret. Això implica que les accions de les persones propietàries han d'estar d'acord amb el benestar col·lectiu de la comunitat i no només amb els seus interessos particulars. La justificació

su rápida intervención la extinción del fuego en un breve espacio de tiempo, evitando así su propagación efectiva y con ello el incremento del peligro."

d'aquesta necessitat radica en que la gestió de l'espai urbà no només afecta a les persones propietàries individuals, sinó que té repercussions significatives en tota la comunitat. Per tant, és essencial que les decisions i accions de les persones propietàries considerin l'impacte que tindrà en l'entorn urbà.

Encara que hi pugui existir algun dubte sobre si l'Ajuntament de la Llagosta té la raó en afirmar que les persones propietàries no estan promovent l'interès general, qualsevol intervenció o actuació per part de l'administració pública ha d'estar degudament justificada i tenir en compte els interessos públics. És a dir, aquestes accions han de respondre a les necessitats reals i demostrar una motivació suficient per salvaguardar l'interès comú. D'aquesta manera ho trobem exposat a la STS 1345/2017 de 20 de juliol de 2017 (Recurs 2168/2016)⁶¹:

«Esto es, el nivel de la actuación –y sus correspondientes consecuencias– no viene determinada por el nivel o grado de pormenorización del suelo a transformar, sino por el grado o nivel de la transformación que se realice sobre un determinado suelo, y que, en función de su intensidad, podrá consistir en una reforma o renovación de la urbanización, o, simplemente, en una mejora de la misma mediante el incremento de las dotaciones, en un marco de proporcionalidad, y sin llegar a la reforma o renovación; la reforma o renovación (Actuación de urbanización) es “hacer ciudad” –cuenta con un plus cualitativo–, y el incremento de dotaciones (Actuación de dotación) es “mejorar ciudad”, con un componente más bien cuantitativo».

Un cop feta aquesta introducció al Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, s'arriba a la conclusió que, poden haver-hi dues possibles solucions. La primera és un ordre d'execució forçosa i la segona, una execució subsidiària.

Tot i això, aquesta obligació de conservació, pot imposar-se a les persones propietàries mitjançant les ordres d'execució que hem mencionat, que determinen l'afectació real directa i immediata de l'immoble al compliment de l'obligació de acomplir les actuacions previstes en l'ordre d'execució. En el cas que no s'executi, serà l'Administració qui haurà d'actuar subsidiàriament. En aquesta línia, la STSJ de Madrid de 6 de febrer de 2019 (Recurs 1118/2017)⁶², estudia que s'entén per deure “normal” de conservació imputable al propietari, de manera que, el que excedeixi d'aquest deure, no serà exigible:

⁶¹ STS 1345/2017 de 20 Jul. 2017: “Los antiguos ---y autonómicos--- conceptos de SUC y SUNC no cuentan ya con el papel de elementos determinantes de las nuevas exigencias derivadas de una actuación de transformación urbanística, ya que estas miran al futuro, juegan a transformar la ciudad con mayor o menor intensidad ---quizá sin romperla como ciudad compacta---, y se presentan como mecanismos de transformación urbana, sin anclajes ni condicionamientos derivados de la clase de suelo de que se trate.”

⁶² STSJ de Madrid 85/2019 de 6 de febrer de 2019: “ artículo 170.2 de la Ley 9/2001 : a) Ejecución subsidiaria a costa del obligado y hasta el límite del deber normal de conservación; b) Imposición de las sanciones previstas en la referida Ley; y c) Expropiación forzosa, por incumplimiento de la función social de la propiedad.”

“obras de conservación de mejora o de reforma en fachadas o espacios visibles desde la vía pública por las expresadas razones de interés turístico o estético [artículo 15.1.c) del actual Texto Refundido de 2015], obras que también implican un deber que debe ser soportado por el propietario, pero presentan la diferencia de que todo lo que exceda del mantenimiento de las condiciones ordinarias de seguridad, salubridad y ornato públicos, es decir, del mantenimiento normal de los edificios no cabe en el deber de conservación a costa de su dueño, con la consecuencia de que los gastos correspondientes deben correr con cargo a los fondos de la Administración que las ordene, respecto de todas las obras que rebasen este deber de conservación normal y persigan obtener mejoras de interés general por las razones turísticas y estéticas que se acaban de decir.”

De la mateixa manera, les Sentències del Tribunal Suprem 1 de juliol de 2002 (Recurs 7088/1998) i la Sentència de 21 de setembre de 2000 (Recurs 2095/1995)⁶³, emfatitzen raonant que aquestes ordres estan destinades a mantenir la conservació adequada, sense que hi hagi una extensió a casos de reordenació que excedeixin d'aquest àmbit.

Sentència Tribunal Suprem 1 de juliol de 2002 (REC 7088/1998)

"Las órdenes de ejecución de los artículos 181.2 y 182.1 del TRLS de 1976 sirven a las potestades municipales de intervención de los actos de edificación y uso del suelo respecto de la conservación de terrenos, urbanizaciones de iniciativa particular y edificios, para mantenerlos en una situación idónea de conservación (artículo 245.1 TRLRS) sin alcanzar, desde luego, a un supuesto de reordenación del inmueble que excede de su conservación, como el que aquí se contempla."

Sentència Tribunal Suprem 21 de setembre de 2000 (REC 2095/1995)⁶⁴

"En la medida, pues, en que las resoluciones impugnadas ordenan a cargo de la entidad propietaria unas obras que exceden del deber de conservación, esas resoluciones y la sentencia que las confirma son disconformes a Derecho, por infracción de los preceptos citados, y debe por ello darse lugar en este extremo al recurso de casación."

Per tant, demostren que, malgrat el poder que té l'administració, no és absolut. Les resolucions administratives en el cas de la segona sentència que imposen a l'entitat

⁶³ STS de 1 de juliol 2002: *"Estas obras también implican un deber que debe ser soportado por el propietario, pero presentan la diferencia de que todo lo que exceda del mantenimiento de las condiciones ordinarias de seguridad, salubridad y ornato públicos, es decir, del mantenimiento normal de los edificios, no cabe en el deber de conservación a costa de su dueño. La consecuencia es que los gastos correspondientes deben correr con cargo a los fondos de la Administración que las ordene, respecto de todas las obras que rebasen este deber de conservación normal y persigan obtener mejoras de interés general por las razones turísticas y estéticas que se acaban de decir."*

⁶⁴ STS de 21 de setembre de 2000: *"En cuanto las obras ordenadas exceden de esa medida, el artículo 182.2 impone que sea el Ayuntamiento que las ordena el que satisfaga su coste, lo cual es lógico, pues, repetimos, se imponen más por razones de interés general que por conveniencia del propietario; se trata de «obtener mejoras de interés general» (artículo 182.2), las cuales deben lógicamente ser sufragadas por la colectividad."*

propietària per la realització d'obres, van més enllà del deure de conservació. En conseqüència, tot el que excedeixi el deure de conservació, si vol aprofitar – ho l'administració, aquesta diferència ho ha de preveure i assumir.

Aquesta limitació reforça la idea que les ordres d'execució han de ser ajustades estrictament al que estableix la llei sense imposar càrregues indegudes a les persones propietàries. Per això, l'Ajuntament de la Llagosta, en virtut del que estudiarem a continuació, ha de tenir cura del que els demana a les persones propietàries, i, per tant, únicament haurà de demanar que tractin l'espai com és degut en virtut a l'interès general.

A continuació, es detallarà i s'estudiarà amb profunditat les dades rellevants per demanar que les persones propietàries dels terrenys tractin els terrenys degudament.

1.1. Ordre d'execució urbanística i l'execució forçosa

La primera solució per tal de solucionar la problemàtica de les hortes il·legals, sota el meu parer, és una ordre d'execució urbanística, que és una resolució emesa per l'autoritat competent que exigeix l'execució d'alguna acció relacionada amb el desenvolupament urbà. Les ordres d'execució les podem trobar a l'article 93 del **Decret 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística**⁶⁵, en aquest, s'exposa que:

"93.1 Les ordres d'execució són executives des que es dicten. Efectuada l'advertència prèvia i transcorregut el termini d'execució voluntària, l'òrgan competent en pot ordenar l'execució forçosa, respectant el principi de proporcionalitat, pels mitjans d'execució subsidiària o multa coercitiva. L'òrgan competent pot canviar el mitjà d'execució forçosa quan les multes coercitives determinades prèviament no resultin efectives."

Aquestes ordres poden incloure diferents requisits, en aquest cas, pot estar justificat a la correcció d'infraccions amb la finalitat que hi hagi una restauració de terrenys a l'estat original.

Les ordres d'execució urbanística, per tant, són instruments de control i gestió urbanística que tenen com a objectiu assegurar el compliment de les normatives i plans establerts, contribuint a un desenvolupament urbà ordenat, sostenible i en conformitat amb els interessos públics i la planificació municipal. En un sentit similar es troba definit aquest concepte, en la STS de 7 de juliol de 1998 (Recurs 7055/1992)⁶⁶. Per tant, és necessari que l'Administració Local de la Llagosta emeti una ordre d'execució urbanística

⁶⁵ Generalitat de Catalunya. (2014, 13 de maig). DECRET 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística. Recuperat de <https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=662186>

⁶⁶ STS de 7 de juliol de 1998: "El expediente sancionador incoado presupone una orden de ejecución desobedecida. La orden existe, y también su incumplimiento; no es posible discutir en el expediente sancionador, como ha hecho la sentencia de instancia, el contenido, alcance y límites de la orden de ejecución, pues la sanción que aquí se discute presupone una orden revestida de los requisitos legales, como es el caso, y, además, desobedecida."

contra les persones propietàries per assegurar el compliment i manteniment dels terrenys.

Per tant, la primera proposta per solucionar la problemàtica seria que l'Ajuntament de la Llagosta hauria d'emetre una ordre d'execució i, en cas que aquesta no es complís, s'haurà de procedir a un altre solució, com pot ser, una execució forçosa.

A través de la regulació que trobem a la **Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques**⁶⁷, al seu Capítol VII, regula l'execució. En concret, els articles 99 i 100 de la llei, estableixen les bases per a l'execució forçosa en casos on les persones propietàries de terrenys no fan cura del manteniment i posen en risc l'interès públic i la seguretat ciutadana.

L'article 99, estableix el principi general que atorga a les Administracions Públiques la facultat de dur a terme l'execució forçosa d'actes administratius sempre que s'hagin complert certes condicions. Aquest procediment pot iniciar-se després d'un apercibiment previ que no hagi tingut els resultats esperats.

Ens referim a un apercibiment previ, a un avís o advertència que l'autoritat administrativa emet abans de prendre mesures més coercitives contra un individu o una entitat, és una notificació formal que informa la part afectada sobre la possibilitat que es porti a terme una acció administrativa si no es corregeix o es compleix amb una determinada obligació en un termini establert. Per tant, aquest avís seria un pas previ a l'execució forçosa dels actes administratius amb la finalitat de donar una oportunitat pel compliment voluntari abans de concórrer a accions coercitives.

El següent article de la Llei 39/2015, estableix els processos pels quals les Administracions poden dur a terme l'execució forçosa, sempre amb el respecte del principi de proporcionalitat. Entre aquests, es troben el constrenyiment sobre el patrimoni (article 101); la multa coercitiva (article 103), l'execució subsidiària (article 102) i la compulsió sobre les persones (article 104). Una breu explicació d'aquests procediments són:

- **Constrenyiment sobre el patrimoni:** Capacitat de les autoritats administratives per imposar restriccions sobre el patrimoni dels individus amb l'objectiu de garantir el compliment de les obligacions legals.
- **Multa coercitiva:** Sanció econòmica imposada per les autoritats amb la finalitat d'obtenir el compliment d'una obligació.
- **Execució subsidiària:** Les autoritats tenen la facultat d'emprendre accions directes per aconseguir el compliment d'una obligació quan la part responsable no ho fa i posteriorment, carregar els costos associats a la part obligada que no ha complert amb les seves responsabilitats.
- **Compulsió sobre les persones:** Capacitat de les autoritats per exercir pressió directa sobre les persones amb la finalitat de garantir el compliment de les seves obligacions legals.

⁶⁷ Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas. Recuperado de <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2015-10565>

L'elecció del medi per utilitzar dependrà de la gravetat de la situació, sempre escollint el menys restrictiu de la llibertat individual quan hi hagi procediments menys estrictes admissibles.

En aquest cas, de les dues zones amb horts i activitats il·legals i el dolent manteniment dels terrenys, l'Administració Local pot aplicar el constrenyiment sobre el patrimoni, regulat a la Llei 39/2015 a l'article 101, obligant a les persones propietàries a assumir els costos derivats de l'execució de les mesures necessàries o l'execució subsidiària que desenvoluparà a continuació.

És important destacar que, en l'exercici aquests mitjans d'execució forçosa, es respecta sempre el dret a la privacitat i la inviolabilitat del domicili. La normativa estableix que, en cas que sigui necessari endinsar-te al domicili de l'afectat o altres llocs que requereixin autorització, les Administracions Públiques han d'obtenir el consentiment del titular o, si no, l'autorització judicial corresponent.

1.2. Execució subsidiària

En el marc de la normativa establerta per la Llei 39/2015, cal recórrer a l'execució subsidiària, que preveu l'article 102, a causa de la manca d'atenció o compliment per part de l'obligat respecte a l'execució forçosa prèviament anunciada.

L'article 102 estableix que l'execució subsidiària és aplicable quan es tracta d'actes que, no són personalíssims, poden ser realitzats per un subjecte diferent de l'obligat originalment. Davant d'aquesta situació, les administracions públiques tenen la facultat de dur a terme l'acte en qüestió, directament o a través de persones designades per elles, carregant els costos a l'obligat inicial, en aquest cas, a les persones propietàries dels terrenys. La jurisprudència ha declarat a la STS de 14 d'Abril de 1998, Recurs 7292/1993⁶⁸, que ha de tractar-se d'obligacions suficientment precises o concretes, del contrari, la indeterminació de la prestació comportaria la invalidesa de l'acte o la nul·litat.

L'execució subsidiària representa una mesura necessària quan, malgrat les advertències i la possibilitat d'execució forçosa, l'obligat no ha pres les accions requerides per complir les obligacions administratives. En aquest context, les autoritats públiques tenen la responsabilitat d'intervenir-hi per garantir que l'acte necessari es dugui a terme, preservant així l'interès públic i la seguretat.

En virtut de l'article 102, les despeses, els danys i els perjudicis derivats de l'execució subsidiària són exigibles a la persona obligada. Segons el que estableix el quart paràgraf de l'article 102, l'import de les despeses i els danys es pot liquidar de manera provisional

⁶⁸ STS de 14 d'abril de 1998: "exige la confrontación entre los pronunciamientos de su parte dispositiva y el objeto del proceso de la que se deducirá su adecuación o no con el resultado que pretenden obtener los litigantes, los hechos que sustentan tales pretensiones y las razones jurídicas en que se basan, sin que sea suficiente para entender satisfecho el requisito de la congruencia, que la sentencia sea íntegramente desestimatoria de las pretensiones formuladas por las partes."

abans de l'execució, i es reserva la possibilitat de fer una liquidació definitiva posteriorment. Això proporciona flexibilitat a les autoritats per actuar de manera eficient en situacions en què l'execució subsidiària és imperativa.

En conclusió, l'execució subsidiària, recolzada per l'article 102, es presenta com una eina legal que permet a les administracions públiques actuar de manera directa per garantir el compliment d'obligacions administratives quan l'obligat original no ha respost adequadament les mesures prèvies d'execució forçosa.

2. Expropiació

En el cas que hi hagi una falta de compliment de les obligacions i una ineficàcia dels procediments esmentats amb anterioritat i que, els intents de què els les persones propietàries tinguin cura dels seus terrenys amb la diligència deguda, fent ineficaç com l'execució forçosa, una segona possibilitat és que l'Ajuntament de la Llagosta decideixi fer un procediment d'expropiació dels terrenys per tal tractar-lo com cal i sempre tenint en compte l'interès general.

L'expropiació conceptualment és definida com l'adquisició de béns o drets dels particulars per part de l'Administració Pública mitjançant la via coactiva, es fonamenta en el dret de la prerrogativa que té l'administració per privar els particulars dels seus béns o drets quan està justificat per raons d'utilitat pública o interès social. Aquest concepte es troba regulat a la Constitució Espanyola de 1978 a la Secció segona dels drets i deures de les persones ciutadanes, establint: *"Nadie podrá ser privado de sus bienes y derechos sino por causa justificada de utilidad pública o interés social, mediante la correspondiente indemnización y de conformidad con lo dispuesto por las leyes"*. D'acord amb el STC 166/1986, de 19 de desembre de 1986 (Rec. 704/1984)⁶⁹, que estableix al seu fonament de dret tretzè:

"La expropiación forzosa se concibe en los orígenes del Estado liberal como último límite del derecho natural, sagrado e inviolable, a la propiedad privada y se reduce, inicialmente, a operar sobre los bienes inmuebles con fines de construcción de obras públicas. La transformación que la idea del Estado Social introduce en el concepto del derecho de propiedad privada al asignarle una función social con efectos delimitadores de su contenido y la complicación cada vez más intensa de la vida moderna, especialmente notable en el sector económico, determinan una esencial revisión del instituto de la expropiación forzosa, que se convierte, de límite negativo del derecho absoluto de propiedad, en instrumento positivo puesto a disposición del poder público para el

⁶⁹ STC 166/1986 de 19 de desembre de 1986: "La potestad expropiatoria, así concebida, vino y viene considerándose función administrativa encomendada, consiguientemente, a los órganos de la Administración, aunque ello ha dejado de ser obstáculo alguno para que se admita, por las razones ya expuestas, que el legislador ejercite singularmente esa potestad cuando lo justifique una situación excepcional y ello es perfectamente trasladable a nuestra Constitución, la cual no establece reserva de la materia de expropiación a favor de la Administración y, por tanto, no puede abrigarse duda, desde el punto de vista formal, que las expropiaciones ope legis son, en cuanto Leyes singulares, constitucionalmente legítimas, si bien requieren, por ser expropiatoria, que respeten las garantías del art. 33.3 de la Constitución."

cumplimiento de sus fines de ordenación y conformación de la sociedad a imperativos crecientes de justicia social, frente al cual el derecho de propiedad privada, tan sólo garantiza a su titular, ante el interés general, el contenido económico de su propiedad, produciéndose paralelamente un proceso de extensión de la expropiación forzosa a toda clase de derechos e intereses patrimoniales y a toda categoría de fines públicos y sociales.”

Aquesta sentència, tot i que va ser dictada fa un temps, ha continuat sent mencionada i utilitzada com a referència en decisions judicials més recents. Un exemple d'això és la Sentència del Tribunal Constitucional 122/2016, de 23 de juny de 2016⁷⁰, que la cita i s'hi refereix. Això indica que els arguments i les conclusions de la sentència original segueixen tenint rellevància i impacte en la jurisprudència actual, servint com a base o suport per a noves interpretacions o aplicacions legals en casos similars o relacionats.

És a dir, en virtut de la definició i especificació que realitza el tribunal en la sentència, l'expropiació forçosa constitueix una garantia constitucional del dret de propietat privada, en mesura que amb ella s'assegura una justa compensació econòmica a qui, per raons d'utilitat pública o interès social, es veuen privats dels seus béns o drets.

La Constitució, a l'article 149.1.18, reserva a l'Estat en exclusiva la competència relativa a la legislació sobre expropiació forçosa.

La complexitat de l'expropiació radica en la necessitat de justificar adequadament la privació d'aquests drets o béns. En aquest cas, l'Ajuntament de la Llagosta, hauria de determinar que la situació requereix una intervenció decidida per part de l'Administració per garantir l'ús adequat dels terrenys destinats als horts i obrir aquest espai al gaudi de tots els veïns, que és executar l'anella verda.

La interpretació de l'expropiació forçosa, tal com estableix la STS 1407/2023, de 8 de novembre de 2023, raona:

"C.- Razona en tal sentido la sala que: '[...] el acuerdo aportado fue adoptado por el Alcalde con fundamento en el artículo 41.22 del Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Entidades Locales (RD 2568/1986, de 28 de noviembre), conforme al cual: "El Alcalde preside la Corporación y ostenta las siguientes atribuciones: (...) Ejercitar acciones judiciales y administrativas en caso de urgencia, dando cuenta al Pleno en las primera sesión que celebre." Tienen razón los codemandados al afirmar que en el citado acuerdo ni en momento procesal alguno se ha justificado la concurrencia de la condición que

⁷⁰ STC 122/2016, de 23 de juny de 2016: "3. De acuerdo con las alegaciones contenidas en el Auto de planteamiento y en aras al adecuado enjuiciamiento de la presente cuestión de inconstitucionalidad, lo primero que ha de dilucidarse es si en verdad nos encontramos ante una ley 'de caso único'. Para ello, hemos de referirnos a nuestra doctrina en la materia (sistematizada y resumida en las SSTC 203/2013, de 5 de diciembre, FJ 3 y 231/2015, de 5 de noviembre, FJ 3), de acuerdo con la cual tales leyes pueden enmarcarse en la más amplia categoría de 'ley singular' acuñada por este Tribunal, identificándose, dentro de ella, como 'aquellas dictadas en atención a un supuesto de hecho concreto y singular'. Con esta definición describíamos en la temprana STC 166/1986, FJ 10, la Ley 7/1983, de 29 de junio, sobre expropiación por razones de utilidad pública e interés social (...) y que, por tanto, agota 'su contenido y eficacia en la adopción y ejecución de la medida tomada por el legislador ante ese supuesto de hecho, aislado en la Ley singular y no comunicable con ningún otro'."

faculta al Alcalde al ejercicio de dicha atribución, cual es, que se esté ante un caso de urgencia. De modo que rige la regla general, según la cual la competencia para el ejercicio de dicha atribución corresponde al Pleno de la corporación de conformidad con el artículo 22.2.j) de la Ley 7/1985 RBRL y artículo 50.17 del citado Reglamento. Ha tenido el Ayuntamiento innumerables ocasiones y tiempo razonable para aportar un acuerdo que cumpla las exigencias de los citados preceptos y, sin embargo, no ha sido así. Se acoge, pues, la causa de inadmisión alegada por la representación procesal de D. Casiano, D. Antonio y D. a Delfina, con consecuente inadmisión del recurso contencioso-administrativo n.º 133/2019 interpuesto por el Ayuntamiento de Montesa.[...]"

Aquest paràgraf destaca la justificació per l'exercici de la potestat administrativa, que ha d'estar clarament establerta i no utilitzar-se de manera expansiva sense la deguda justificació, respectant els límits i controls establerts per la legislació. En aquest sentit, ja es mencionava de la mateixa manera la STS 676/1979 de 26 de novembre de 1979⁷¹. L'expropiació dels terrenys destinats als horts a la Llagosta, doncs, es presenta com una mesura necessària i ajustada a la normativa, amb l'objectiu de restablir un ús adequat dels terrenys i salvaguardar l'interès públic i social de la comunitat.

La consciència creixent de la importància d'entorns més saludables i sostenibles ha portat a la necessitat de transformar aquests terrenys descurats en un espai verd, mantingut i accessible per a la comunitat. La creació d'un entorn natural on la població pugui gaudir d'una àrea neta, cuidada i disponible per caminar, desconnectar i connectar-se amb el medi ambient s'alinea amb els objectius de promoure un estil de vida més saludable i equilibrat.

La manca d'àrees verdes al nucli central del municipi ressalta la importància de conservar aquests terrenys per establir una ruta al voltant de la localitat. Aquesta iniciativa no només contribuirà a millorar la qualitat de vida dels habitants, sinó que també permetrà crear un espai propici per al contacte amb la natura, el benestar i la construcció d'una comunitat més connectada amb el seu entorn.

A l'hora de fer l'expropiació, es poden diferenciar dos tipus. Primerament, l'expropiació ordinària, que segueix un procediment més detallat, formal i que generalment implica l'emissió d'una declaració d'utilitat pública o interès social. En segon lloc, l'expropiació urgent, es caracteritza per ser un procediment més ràpid i simplificat, s'utilitza en

⁷¹ STS 676/1979, de 26 de novembre de 1979: "el Acuerdo del Jurado Provincial de Madrid fecha 12 Mayo de 1.976 cumple el requisito de motivación exigido por el artículo 35-1 de la Ley de Expropiación Forzosa, pues razona suficientemente, a los efectos de señalamiento del justo precio del terreno expropiado, los criterios valorativos seguidos en relación con las disposiciones legales aplicables al caso, teniendo en cuenta, al aceptar el informe de su. Vocal Arquitecto transcribiéndolo literalmente en el Acuerdo, los factores de naturaleza urbana, situación, calificación, extensión, medios de comunicación, edificabilidad y de precios convenidos en transacciones normales de la misma zona, para, por todo ello, concluir fijando a razón de 4.130 pesetas metro cuadrado y, en fin, no se ha producido indefensión alguna a la entidad apelante, pues ha venido interviniendo en las vías administrativas y jurisdiccionales aduciendo sus medidas de defensa y aportando las pruebas que estimó procedentes, ni se priva al Tribunal de los datos necesarios determinantes del justo precio del bien expropiado."

situacions en què l'adquisició ràpida de la propietat és essencial per evitar danys o pèrdues per l'interès públic. En aquesta ocasió, tenint en compte la situació i les circumstàncies en les quals es troba l'Ajuntament de la Llagosta, no és necessari fer un procediment urgent per evitar danys, per tant, seguiria el procediment ordinari⁷².

El procediment expropiatori és complex, integrat per 3 etapes o fases:

1. Declaració de necessitat, és a dir, d'utilitat pública o interès social.
2. Valoració del bé, determinació del justí preu.
3. Pagament de justí preu i ocupació.

Un cop explicat esquemàticament, es desenvoluparà el procediment d'expropiació per tal que l'Administració Local del municipi sàpiga com dur a terme i quins passos seguir.

1. DECLARACIÓ DE NECESSITAT

En primer lloc, trobem la declaració d'utilitat pública o interès social, que pot ser declarada directament per llei o mitjançant un acte administratiu individualitzat. La justificació pot estar implícita a la llei o ha d'estar prou motivada si es realitza de forma específica per a una actuació concreta.

La declaració s'ha de notificar al particular afectat, que té el dret d'impugnar-la si considera que no està fonamentada degudament.

La motivació i justificació, és essencial, pel fet que l'Administració Pública ha de justificar la utilitat pública o l'interès social tant de l'actuació en si com de l'afectació específica de la finca en qüestió. El particular afectat pot impugnar la declaració si considera que no està prou motivada. Com s'estableix a la Sentència del Tribunal Constitucional 48/2005, de 3 de març de 2005⁷³, s'exigeix que *"no exista otra medida menos lesiva para la consecución de tal fin con igual eficacia"*, per aquest motiu, el primer procediment recomanat per a l'Administració local ha sigut una ordre d'execució, per evitar la manera menys lesiva.

L'acord de necessitat d'ocupació es refereix a la decisió administrativa de determinar quins béns i drets han de ser ocupats o expropiats al marc d'un procediment d'expropiació. Aquest acord ha de limitar-se estrictament als béns i drets que son indispensables pel propòsit de l'expropiació, tal i com estableix l'article 15 de la **Llei de 16 de desembre de 1954 sobre expropiació forçosa**⁷⁴. Per aquesta raó, ha d'haver una

⁷² Torres, J. R. F. (2007). Estudio integral de las expropiaciones urbanísticas: Teoría y práctica administrativa. Pamplona: Thomson - Civitas.

⁷³ STC 48/2005 de 3 de març de 2005: *"Es doctrina de este Tribunal que para comprobar si una determinada actuación de los poderes públicos supera el principio de proporcionalidad es necesario constatar si cumple las tres condiciones siguientes: A) si la medida es idónea o adecuada para alcanzar el fin constitucionalmente legítimo perseguido por ella (juicio de idoneidad); B) si la medida idónea o adecuada es, además, necesaria, en el sentido de que no exista otra medida menos lesiva para la consecución de tal fin con igual eficacia (juicio de necesidad); y, C) si la medida idónea y menos lesiva resulta ponderada o equilibrada, por derivarse de su aplicación más beneficios o ventajas para el interés general"*

⁷⁴ Ley de 16 de diciembre de 1954 sobre expropiación forzosa. (1955). Boletín Oficial del Estado, núm. 100, de 26 de abril de 1955. Recuperado de <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1954-15431>

relació necessària entre la causa que justifica l'expropiació (*causa expropriandi*) i la identificació dels béns i drets que han de ser objecte d'expropiació. La Sentència del Tribunal Constitucional de 166/1986 de 19 de desembre de 1986, que ha sigut mencionada amb anterioritat també estableix que la inclusió de béns no indispensables en aquest acord serà nul·la, per tant, mancarà de validesa legal.

L'Administració obrirà un període d'informació pública de quinze dies, que serà el termini per formular al·legacions per la rectificació d'errors de la relació publicada o per oposar-se a la necessitat de l'ocupació i, qualsevol persona pot formular al·legacions.

En el termini de vint dies, l'administració expropiant dicta resolució sobre la necessitat de l'ocupació i donarà un mes pel termini d'interposició d'un recurs administratiu, que serà fet pels interessats i les persones que haguessin comparegut a la informació pública.

2. DETERMINACIÓ DEL PREU JUST – VALORACIÓ DEL BÉ

Seguidament, es fa la determinació del valor de la finca, és a dir, es procedeix a realitzar la valoració (o taxació) del bé que s'ha d'expropiar, que és conegut amb el nom de preu just. La Llei d'Expropiació Forçosa, estableix dos sistemes per la determinació del que s'ha de pagar, el preu just:

- **Conveni expropiatori:** Les parts involucrades a l'expropiació negocien per arribar a un acord mutu sobre el preu just. Si s'arriba a l'acord, l'administració ha de seguir certs tràmits formals. Si no s'arriba a un acord, el propietari dels terrenys que es pretenen expropiar, ha de presentar una valoració pròpia, a través del full d'apreuament, on l'expropiat planteja a l'administració el que considera que val aquell terreny i, per tant, el valor que li ha de pagar sota el seu parer i aquesta estimació que considera la part expropiada, pot ser acceptada o rebutjada per l'administració⁷⁵.

En el cas que l'Administració considerés que el full d'apreuament realitzat per la part expropiada no és correcte i no troba convenient el preu just a pagar que al·lega la part i, per tant, sorgeixen discrepàncies, es recorre a la institució administrativa dels Jurats d'Expropiació de Catalunya⁷⁶.

Els jurats d'expropiació són òrgans encarregats de determinar el preu just dels béns objecte d'expropiació en el marc d'un procediment d'expropiació forçosa. Aquests jurats esta integrat per membres nomenats, generalment, per l'administració competent, i tenen la responsabilitat de valorar els béns segons criteris legals i tècnics per garantir una compensació justa a les persones propietàries afectades.

La seva tasca és fonamental per a assegurar que les persones propietàries rebin una compensació equitativa pels seus béns expropiats i, al mateix temps, per a garantir que

⁷⁵ Peinado, J. A. C. (Año). El convenio expropiatorio: Teoría y práctica administrativa. Madrid: La Ley.

⁷⁶ Ley 9/2005, de 7 de julio, del Jurado de Expropiación de Cataluña. (2005). Boletín Oficial del Estado. Recuperado de <https://www.boe.es/buscar/pdf/2005/BOE-A-2005-14079-consolidado.pdf>

l'administració pública pugui dur a terme els seus projectes d'interès general amb un cost raonable.

- **Declaració unilateral pel Jurat d'Expropiació:** aquest, és el segon sistema de determinació per pagar, establint una quantia. Si no s'arriba a un acord en el termini de quinze dies, s'inicia un procediment contradictori per determinar el preu just.

Aquest procediment és resolt pel Jurat Provincial d'Expropiació, un òrgan compost per cinc membres. Presenten un caràcter arbitral i pericial.

És rellevant abans de continuar amb les diferents fases fins a arribar a la consecució de l'expropiació, aturar-nos en el Jurat d'expropiació. Com bé s'ha comentat, és el segon sistema de determinació per pagar. Aquest jurat és un òrgan administratiu que es troba en el marc del procés d'expropiació. La seva funció és determinar el just preu que s'ha de pagar al propietari per la propietat que serà expropiada per a finalitats d'utilitat pública o interès social.

Aquest jurat és un òrgan col·legiat permanent de la Generalitat de Catalunya, està format per experts en diversos camps relacionats amb l'avaluació de terrenys i béns immobles. El seu objectiu principal és assegurar que el propietari rebi una compensació justa i equitativa per la seva propietat, tenint en compte factors com el valor de mercat, les millores realitzades i altres consideracions pertinents.

El mencionat jurat està regulat per la **Llei 9/2005, de 7 de juliol, del Jurat d'Expropiació de Catalunya**. Al mateix article primer de la llei, menciona la naturalesa del jurat, establint que no té personalitat jurídica.

En quant a les funcions d'aquest jurat, es troba a l'article 2:

“Correspon al Jurat d'Expropiació de Catalunya la taxació, el peritatge i la fixació del preu just en els expedients expropiatoris de les administracions públiques de Catalunya.”

Per tant, com hem mencionat anteriorment, en el cas que les parts no arribin a un acord, serà responsabilitat d'aquest jurat fer la taxació per fixar un preu just objecte de l'expropiació.

En el marc del procés d'expropiació, hi ha diversos articles que defineixen el funcionament i els procediments que ha de seguir el Jurat Expropiatori. L'article 9 emmarca l'inici del procediment, que, es realitza mitjançant la remissió de l'expedient de preu just per l'administració expropiant. En aquest cas, seria l'Ajuntament de la Llagosta qui hauria de fer la remissió de l'expedient i té un mes per enviar-lo des d'ençà que tingui coneixement que la part expropiada no accepta el preu.

El jurat té deu dies per comunicar aquest fet als interessats i ha d'indicar la data prevista pel tràmit d'avinença i els efectes del silenci administratiu. És tasca del secretari o secretària detectar si l'expedient està incomplet o si hi ha qualsevol error donant entre

deu dies i un mes per la seva esmena. En el cas que no es millori els defectes, el jurat continuarà la seva tasca sense tenir en compte aquests errors.

Les reunions són dividides en dues sessions, la primera d'avinença, que té caràcter potestatiu per a les parts i una altra en la que es fa l'acord del preu just.

Respecte a la sessió d'avinença, que es troba recollida a l'article 11.3 de la llei, han d'assistir les dues parts o les seves representacions i aquestes han d'exposar i justificar els seus criteris aplicats. I, tal com estableix el tercer punt d'aquest article:

“En el cas que les parts arribin a un acord, aquest acord s’ha de consignar per escrit en el mateix moment en una acta signada per les parts conjuntament amb el secretari o secretària i el president o presidenta de la secció.”

De manera contrària, si les parts no arriben a un acord, en virtut de l'article 12, s'haurà de convocar una sessió per a què el Jurat, sense la presència de les parts, adopti un acord de preu just. Els acords de les seccions del Jurat han d'estar motivats i justificats:

“Els criteris de valoració són els que estableix la legislació d'expropiació forçosa i la resta de normativa sobre valoracions aplicable. El preu just acordat no pot ésser superior al global sol·licitat per la persona titular del bé o dret a expropiar ni inferior a l'apreuament global plantejat per l'administració expropiant, llevat que es detectin errors materials en les valoracions de les parts, que s'han de solucionar en el tràmit previ d'incidències.”

Aquests acords fan que finalitzi la via administrativa i son immediatament executius, sense perjudici dels recursos que provinguin, i, s'han de notificar en el termini de 10 dies, tal i com menciona l'article 13:

“Els acords de les seccions del Jurat exhauereixen la via administrativa i són immediatament executius, sens perjudici dels recursos que siguin procedents. Aquests acords s'han de notificar a l'administració expropiant i al beneficiari o beneficiària de l'expropiació, si n'hi ha, i també a les persones titulars dels béns i drets afectats, en el termini màxim de deu dies.”

En aquesta línia, és de vital importància mencionar el **Reial Decret 1492/2011, de 24 d'octubre**⁷⁷, pel que s'aprova el Reglament de Valoració de la Llei del Sòl. L'objecte d'aquest reglament és desenvolupar les valoracions del text refós de la llei de sol aprovada per al **Reial Decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny**⁷⁸. Per tant, el Jurat expropiatori haurà de tenir en compte les valoracions que fa aquest reglament per tal de fer una avaluació justa en els casos que els hi correspongui. De tal manera que, en aquest sentit, l'article 6 del reglament, que tracta de “*ámbito de las valoraciones y*

⁷⁷ Real Decreto 1492/2011, de 24 de octubre, por el que se aprueba el Reglamento de valoraciones de la Ley de Suelo. (2011). Boletín Oficial del Estado. Recuperado de <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2011-17629>

⁷⁸ Real Decreto Legislativo 2/2008, de 20 de junio, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de suelo. (2008). Boletín Oficial del Estado. Recuperado de <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2008-10792>

criterios generales para la valoración”, fa menció al punt sisè i setè exposant, entre d’altres:

“Al expropiar una finca gravada con cargas, la Administración que la efectúe podrá elegir entre fijar el justiprecio de cada uno de los derechos que concurren con el dominio, para distribuirlo entre los titulares de cada uno de ellos, o bien valorar el inmueble en su conjunto y consignar su importe en poder del órgano judicial, para que éste fije y distribuya, por el trámite de los incidentes, la proporción que corresponda a los respectivos interesados”

Les disposicions legals relacionades amb la valoració dels drets sobre béns immobles i les indemnitzacions arrendatàries en el marc del procediment d'expropiació, l'article 22.4 del text refós de la Llei de Sòl estipula que la valoració de les concessions administratives i dels drets reals sobre immobles es realitzarà conforme a les disposicions sobre expropiació que determinin específicament el preu just, i de manera subsidiària, segons les normes del dret administratiu, civil o fiscal aplicables.

3. PAGAMENT DE PREU JUST I OCUPACIÓ DEL BÉ.

Addicionalment, es troba el pagament del preu just. Si hi ha acord, l'Administració ha de pagar la quantitat acordada en un termini de sis mesos des de la signatura del conveni d'expropiació. Si no es fa en aquest termini, s'apliquen interessos de demora, com estableix l'article 56 de la Llei d'Expropiació Forçosa:

“Cuando hayan transcurrido seis meses desde la iniciación legal del expediente expropiatorio sin haberse determinado por resolución definitiva el justo precio de las cosas o derechos, la Administración expropiante culpable de la demora estará obligada a abonar al expropiado una indemnización que consistirá en el interés legal del justo precio hasta el momento en que se haya determinado, que se liquidará con efectos retroactivos, una vez que el justiprecio haya sido efectuado.”

En cas de litigi, l'administració consigna la quantitat a la Caixa General de Dipòsits, i quan es resol el litigi, l'expropiat cobra la quantitat que es determini en aquell procediment.

Finalment, es troba l'ocupació del bé. Un cop pagat o consignat el preu just, l'Administració està habilitada per ocupar el bé expropiat. És important destacar que el procediment d'expropiació pot continuar fins i tot si hi ha litigis, cosa que permet que l'administració consigni l'import i ocupi el bé, evitant així la paralització del procés per disputes judicials.

La jurisprudència declara que l'Administració no pot desistir del procediment quan l'expropiació ja està consumada per haver-se produït l'ocupació o per haver fixat el preu just, és llavors que preval el dret nascut en el patrimoni de l'expropiat a rebre el preu

just, com s'estableix a la Sentència del Tribunal Suprem el 16 d'octubre de 2003, Recurs 2981/1999 i a la STS de 26 de juny de 2003, Recurs 1367/1999⁷⁹

Com a breu recés, un cop realitzada tota l'explicació i alternatives en el cas que les persones propietàries i Ajuntament no arribessin a un acord, crec que seria una bona solució que es podria debatre quan es tornin a planificar els pressupostos anuals, ja que es justifica amb l'interès general i en benestar del poble.

3. Conveni

Un conveni administratiu és un acord formal entre dues o més parts, una de les quals és una entitat de dret públic, com pot ser una administració pública, i l'altra part pot ser una altra administració, una empresa privada, una entitat sense ànim de lucre o fins i tot una persona física. Aquests convenis es troben definits i regulats a la **Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic**⁸⁰, en l'article 47:

"Són convenis els acords amb efectes jurídics adoptats per les administracions públiques, els organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents o les universitats públiques entre si o amb subjectes de dret privat per a una finalitat comuna."

Hi ha diferents tipus de convenis que han de subscriure les administracions públiques, organismes i entitats de dret públic i les universitats públiques, en aquest cas, l'Ajuntament de la Llagosta, hauria de fer un tipus de conveni com el que exposa l'article 47.2 c):

"Convenis signats entre una Administració Pública o organisme o entitat de dret públic i un subjecte de dret privat."

Els convenis administratius han de respectar els principis de legalitat, igualtat, transparència i eficiència, i han de ser formalitzats per escrit amb totes les clàusules pertinents que defineixin les obligacions de les parts, els terminis, els recursos i els procediments de resolució de conflictes. A més, els convenis poden ser subjectes a supervisió i control per part de les autoritats competents per garantir el seu compliment i la seva adequació a l'ordenament jurídic vigent.

Pel cas de la zona on es troben els horts il·legals a la Llagosta, hi ha dos convenis que, tenint en compte la normativa d'aplicació, serien molt vàlids i assequibles per ser

⁷⁹ STS de 16 d'octubre de 2003 i STS 26 de juny de 2003: "TERCERO.- En el segundo motivo la Administración sostiene que la sentencia de instancia infringe los artículos 47.a a 53.4, 60 y Disposición Transitoria del T.R.L.S. de 1.992, así como los artículos 59, 63 y 219 del Reglamento de Gestión Urbanística, por cuanto entiende que las valoraciones deben efectuarse con arreglo a la Ley 8/90 y su Texto Refundido de 1.992. La Sentencia del Tribunal Constitucional de 20 de marzo de 1.997 anula por inconstitucionales diversos preceptos de la L.R.L.S. de 1992, entre ellos el artículo 60 citado por el recurrente, y por tanto habida cuenta la fecha del recurso de casación, octubre de 1.998, es claro que la invocación de tal precepto como infringido es claramente improcedente."

⁸⁰ Ley 40/2015, de 1 de octubre, de Régimen Jurídico del Sector Público. (2016, 2 de octubre). BOE. Recuperado de <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2015-10566>

realitzats, essent, la permuta i la cessió temporal. A continuació, es durà a terme una explicació sobre què són i si hi hauria alguna possibilitat de realitzar-se en la pràctica tenint en compte les característiques que té l'Ajuntament municipal.

3.1. Permuta

Amb la finalitat de continuar aportant solucions a l'Administració Local, una altra alternativa que es podria realitzar com a alternativa a l'expropiació dels terrenys, proposo la possibilitat de dur a terme una permuta de terrenys.

La permuta, segons es troba establerta al **Real Decret de 24 de Juliol de 1889 pel qual es publica el Codi Civil**, al seu Títol V, a partir de l'article 1538 fins al 1541, la defineixen com un contracte pel qual un dels contractants s'obliga a donar una cosa per rebre una altra. De la mateixa forma es troba definida per la jurisprudència, per exemple, la STS de 10 de desembre de 2004, recurs 6642/2001⁸¹ i la Sentència del Tribunal Suprem de la Sala Contenciós – Administratiu, del 16 de febrer de 2005⁸²:

“No define la normativa administrativa la permuta por lo que debemos acudir a la legislación civil, art. 1538 del Código Civil en que la permuta se califica como aquel contrato por el cual uno de los contratantes se obliga a dar una cosa para recibir otra. Sin embargo, ello no es óbice para que en razón a su naturaleza de contrato oneroso, conmutativo y traslativo del dominio puedan los sujetos que celebran la permuta transferirse el dominio de una o varias cosas que les pertenecían. En el ámbito civil se han denominado simples a las que se realizaban sin estimación económica del valor de los bienes mientras se conceptuaban como estimatorias aquellas en que había habido una previa valoración de las cosas permutadas. Y aunque lo cierto es que la ley no contempla las permutas consideradas mixtas o complejas si existen en la realidad por lo que habrá de atenderse a las circunstancias del caso concreto independientemente de cómo se denomine el contrato.”

Tot i que la permuta és legalment viable i pot oferir beneficis evidents, la seva aplicació pràctica en el curt termini al municipi de la Llagosta presenta obstacles significatius. Aquest mètode permetria a l'Ajuntament adquirir terrenys per a desenvolupaments

⁸¹ STS 10 de desembre de 2004: "Entrando en el fondo del asunto se precisa que el carácter del negocio jurídico celebrado no es otro sino el de permuta. Pues lo sucedido fue que el polígono urbano de que se trata, según las Normas Subsidiarias de Planeamiento que aprobó en su día el Ayuntamiento, admitía como usos los dotacionales entre los que se encuentran los deportivos. Para solucionar un problema de gestión del polígono urbano, un determinado señor titular de parcela dirigió un escrito al Ayuntamiento proponiendo la permuta de dicha parcela por otra propiedad del Ayuntamiento, que fue lo decidido materialmente por éste, el cual adoptó formalmente un acuerdo o acto administrativo de ocupación directa en el que hizo además precisiones sobre los aprovechamientos urbanísticos."

⁸² STS de 16 de febrer de 2005: "En aras a innecesarias reiteraciones debemos remitirnos a lo vertido en el fundamento anterior acerca de que no basta alegar un interés general sino que es preciso justificar en el correspondiente expediente la necesidad de acudir a la enajenación directa como excepción al sistema general de la subasta. La justificación técnica de concertar el contrato con un sujeto determinado debe venir debidamente justificada en el expediente que se instruya al efecto. No basta con aducir un fin lícito, la construcción de una nueva Casa Consistorial, sino que debe acreditarse en el expediente sin que fuere suficiente la remisión a los dictámenes económicos."

urbanístics futurs sense realitzar grans desemborsaments inicials, alleujant així la pressió financera. A canvi, els propietaris actuals dels terrenys rebrien propietats en els nous edificis, beneficiant-se directament del desenvolupament urbanístic.

El projecte a la zona de Capresa, anunciat a octubre de 2020, inclou la construcció d'un gran parc i aproximadament 200 habitatges. Aquests plans transformarien una antiga fàbrica en una àmplia zona verda i residencial, millorant considerablement l'entorn urbà de la Llagosta, tal com va expressar l'alcalde Oscar Sierra⁸³.

No obstant això, els edificis que formarien part del acord de permuta encara no s'han construït, la qual cosa fa inviable completar aquesta permuta en el futur immediat. A més, 34 d'aquests nous habitatges estan destinats a ser de protecció oficial, amb l'objectiu de proporcionar allotjament assequible per a residents de la Llagosta amb ingressos moderats.

Il·lustració 14 - Terreny de Capresa i la maqueta de com podria ser en un futur

Font: El futuro de la zona Capresa, 2020

Per aquest projecte que està previst que es faci al municipi, a la pràctica, no és viable, ja que aquests edificis, encara no estan construïts. A més, aquests habitatges protegits han estat creats amb l'objectiu de proporcionar una opció d'allotjament assequible per a aquelles persones ciutadanes amb ingressos moderats.

La venda d'aquests pisos podria eliminar aquesta opció per a moltes famílies que ja es troben en una situació precària. Això podria contribuir a un augment de la desigualtat social i a la manca d'accessibilitat a l'habitatge per segments de la població que més ho necessiten.

Il·lustració 15 - plànol general de la nova ordenació urbanística.

Font: El futuro de la zona Capresa, 2020

⁸³ "El futuro de la zona Capresa." (2020, octubre). 08centvint, 17.

En conclusió, tot i que la permuta presenta una solució teòricament atractiva i legalment possible, la realitat dels terminis de construcció i els compromisos socials vinculats als habitatges de protecció oficial fan que esperar els terrenys necessaris per a una permuta immediata sigui inviable. A més, és imperatiu garantir que els habitatges en les noves promocions compleixin amb el seu propòsit de proveir habitatge protegit oficial, un aspecte clau en la planificació a llarg termini del municipi.

En el context del desenvolupament urbanístic de la Llagosta, especialment en relació amb la zona de Capresa, la permuta de terrenys ofereix tant avantatges com inconvenients. A continuació es detallen pros i contres d'utilitzar aquest mètode:

Avantatges de la permuta a la Llagosta:

- Minimització de costos inicials: permet a adquirir els terrenys necessaris sense necessitat de desemborsaments grans de capital immediatament.
- Beneficis mutus per les persones propietàries: reben propietats en els nous edificis, el que els proporciona un retorn directe i potencialment valuós sobre la seva inversió inicial en terreny.
- Integració al desenvolupament urbanístic: Les persones propietàries estan directament involucrats en el desenvolupament urbanístic. Això pot fomentar una major cohesió comunitària i un sentit de pertinença.

Inconvenients de la permuta a la Llagosta:

- Dependència de la construcció dels nous edificis: els edificis encara no s'han construït, això posa en risc l'execució efectiva de la permuta en el temps previst, podent endarrerir tot el projecte.
- Riscos legals: si no es gestiona correctament, pot haver-hi desacords sobre la valoració dels terrenys o propietats, el que podria resultar en litigis prolongats o insatisfacció entre les parts.
- Impacte social negatiu: podria privar a residents de baixos ingressos d'opcions d'habitatge assequibles, augmentant la desigualtat social i limitant l'accés a l'habitatge per a aquells que més ho necessiten, especialment en un projecte que espera transformar una antiga àrea industrial en un espai residencial i de lleure.

3.2. Cessió temporal

A més dels contractes de permuta, que han resultat ser una bona alternativa teòrica però no aplicable en el cas de la Llagosta, degut a que l'Ajuntament no disposa de béns immobles per efectuar tal intercanvi, es considera necessari explorar altres opcions. Per aquest motiu, s'està plantejant la possibilitat de recórrer a un altre tipus de conveni: la cessió temporal de propietats o drets. Aquesta opció permetria a l'Ajuntament utilitzar propietats o drets de manera temporal, facilitant la realització de projectes urbans sense la necessitat de disposar permanentment de béns immobles propis per intercanviar. Així, es podria avançar en els projectes desitjats mentre es manté la flexibilitat en la gestió dels recursos municipals.

En aquest context, la cessió temporal emergeix com una eina flexible i eficaç per a gestionar l'ús i aprofitament de béns públics, permetent a les entitats administratives optimitzar la seva utilització sense haver de recórrer a processos més permanents com la venda o la permuta. Així doncs, explorarem breument la naturalesa i els usos dels convenis de cessió temporal, destacant-ne la rellevància i aplicació en el marc de l'administració pública a Catalunya.

La Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del Sector Públic, estableix les condicions i requisits per la subscripció de convenis entre les Administracions Públiques i altres subjectes de dret privat, com seria en aquest cas, entre l'Ajuntament del municipi i les persones propietàries dels terrenys, per tant, per a l'ús de les finques privades, es pot aplicar el marc general dels convenis.

Els convenis entre les administracions públiques i particulars cada cop són més freqüents. Sobre la seva naturalesa jurídica, hi ha una consolidada línia jurisprudencial, afirmant que es tracta d'autèntics contractes de caràcter administratiu entre l'administració i els particulars, per exemple, la STS 903/2021, de 23 de juny de 2021:

"Y desde esta consideración del convenio suscrito, la parte fundamenta su pretensión en el incumplimiento por parte del Ayuntamiento de Totana de las obligaciones contraídas, (...). Que se trata del incumplimiento de obligaciones contractuales resulta de la fundamentación de la reclamación, invocando la infracción de los arts. 1256, 1257 y 1288 del Código Civil, relativos a las disposiciones generales e interpretación de los contratos, argumentando, en razón de la demora en la elaboración y aprobación de los instrumentos urbanísticos a que se refiere el convenio, que el cumplimiento de los contratos no puede dejarse al arbitrio de uno de los contratantes, en este caso el Ayuntamiento de Totana, que los contratos obligan, no solo al cumplimiento de lo expresamente pactado, sino también a todas las consecuencias que, según su naturaleza, sean conformes a la buena fe, al uso y a la ley y, que la interpretación de las cláusulas oscuras de un contrato no deberá favorecer a la parte que hubiera ocasionado la oscuridad."

Tot i això, hi ha més sentències anteriors que es mencionen en aquest sentit com la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de La Rioja 11/2017, de 19 de gener de 2017⁸⁴ i la Sentència del Tribunal Suprem, sala Contenciós – administratiu, sentència de 30 d'octubre 1997 (Rec. 1284/1992)⁸⁵.

⁸⁴ STSJ La Rioja, 19 de gener de 2017: *"ha de señalarse que el convenio urbanístico se establece una duración de un periodo mínimo de dos años (...). Transcurrido el plazo de dos años, la entidad responsable de la conservación podrá instar la extinción del compromiso de colaboración, debiendo proceder el Ayuntamiento a la extinción del contrato de colaboración si el informe de los servicios técnicos que prevé el convenio es favorable por concurrir la situación a tal efecto prevista en el Convenio, o una resolución judicial modifica la resolución municipal que determine la improcedencia de un informe no favorable."*

⁸⁵ STS de 30 d'octubre de 1997: *"Se enfatiza que este no es simplemente una declaración de intenciones, sino un contrato real en el que las partes se comprometen a realizar acciones específicas. Se mencionan varias cláusulas del convenio que detallan las obligaciones de las partes, como contribuciones económicas, ejecuciones de obra y cumplimiento de ciertas obligaciones, lo que demuestra la seriedad y la firmeza del"*

Aquests convenis entre administracions públiques i altres entitats o particulars poden jugar un paper crucial dins del marc dels procediments administratius, actuant en moltes ocasions com a elements conclusius d'aquests processos. Això es recolza en l'article 86 de la Llei 39/2015, on es detalla que les administracions públiques poden establir acords o convenis amb entitats de dret públic i privat per aconseguir finalitats d'interès públic. Aquests convenis poden ser considerats com finalitzadors dels procediments administratius, proporcionant una solució acordada i vinculant que posa fi al procés administratiu.

"1. Las Administraciones Públicas podrán celebrar acuerdos, pactos, convenios o contratos con personas tanto de Derecho público como privado, siempre que no sean contrarios al ordenamiento jurídico ni versen sobre materias no susceptibles de transacción y tengan por objeto satisfacer el interés público que tienen encomendado, con el alcance, efectos y régimen jurídico específico que, en su caso, prevea la disposición que lo regule, pudiendo tales actos tener la consideración de finalizadores de los procedimientos administrativos o insertarse en los mismos con carácter previo, vinculante o no, a la resolución que les ponga fin."

Aquesta capacitat dels convenis per actuar com a conclusió dels procediments administratius no és una novetat. Ja era reconeguda per la jurisprudència, com mostra la Sentència del Tribunal Suprem, sala Contenciós – Administratiu de 15 de març de 1997 (Rec. 10532/1991)⁸⁶:

"El Convenio concluido constituye, en fin, el acto de terminación de un procedimiento preparatorio de la modificación del Plan, enjuiciable en este orden contencioso – administrativo (artículo 234 de la Ley del Suelo de 1976), sin perjuicio de que en el futuro sea asimismo enjuiciable la modificación o revisión del planeamiento que, en su caso, se adopte, sin que sea oponible en tal momento la excepción de cosa juzgada por el enjuiciamiento del convenio preparatorio anterior. No existe, por último, obstáculo en admitir que un procedimiento administrativo concluya en una forma distinta a la que representan las figuras tradicionales del acto unilateral, de la norma o del Plan."

compromiso asumido. Además, se aclara que el convenio implica obligaciones legales y económicas concretas, y se establece que, si una parte cumple con sus obligaciones, la otra parte puede exigir el cumplimiento del convenio, lo que confirma su carácter contractual y vinculante."

⁸⁶ STS de 15 de març de 1997: "La categoría de los actos de trámite debe ser interpretada con un criterio limitado y restrictivo, en forma favorable a la tutela judicial efectiva (Artículo 24.1 CE) y a la posibilidad de enjuiciamiento de toda cuestión esencial o de fondo que suscite una actuación administrativa (artículo 106.1 CE). No existe dicho impedimento procesal cuando el acto en cuestión resulta ajeno a la normativa del procedimiento de modificación del Plan, por no estar contemplada la práctica de la conclusión de convenios urbanísticos como el que se enjuicia en la legislación específica aplicable al caso, y cuando el convenio previo y la modificación posterior del Plan aparecen como realidades autónomas e independientes, con vicios o motivos de impugnación también distintos, por no ser la potestad de planeamiento, de la que es expresión la modificación o revisión del mismo, susceptible de disposición contractual."

En aquesta, es reafirma que els convenis poden tenir efectes conclusius dins dels procediments administratius, permetent arribar a un acord que resolgui de manera efectiva les qüestions plantejades dins del procediment, sempre respectant el marc legal i els interessos públics implicats.

L'article 47 de la Llei 40/2015, els convenis son acords amb efectes jurídics entre les Administracions Públiques, organismes públics i entitats de dret públic amb subjectes de dret privat per un fi en comú. En aquest cas, un conveni entre l'Administració local i les persones propietàries dels terrenys, podria ser el conveni signat entre una Administració Pública u organisme o entitat de dret públic i un subjecte de Dret privat, que es troba a l'article 47.2 c).

Al següent article de la llei, l'article 48, esmenta els requisits de validesa i eficàcia, els convenis han de millorar l'eficiència de la gestió pública, facilitar l'ús conjunt de mitjans i serveis públics, contribuir a activitats d'utilitat pública i complir amb la legislació de pressupostos. Els convenis han de ser financera i econòmicament sostenibles, i les aportacions financeres no poden ser superiors a les despeses que derivin del conveni. En aquest cas, la finalitat del conveni seria eliminar pràctiques il·legals, com ara els horts i les activitats no autoritzades, contribuint a la millora del medi ambient i al desenvolupament sostenible.

Pel que fa a l'article 49, els convenis han d'incloure informació sobre les parts, la competència en la qual es fonamenta l'actuació de l'Administració, l'objecte del conveni, les obligacions econòmiques, les conseqüències en cas d'incompliment, els mecanismes de seguiment i control, el règim de modificació, i el termini de vigència, que no pot ser superior a quatre anys, amb possibilitat de pròrroga. El conveni entre l'Ajuntament de la Llagosta i les persones propietàries, han d'assegurar que es compleixi amb tots els requisits i continguts que estableixi la llei, incloent-hi la definició dels compromisos econòmics, els terminis de vigència i la possibilitat de pròrroga si fos necessari.

Els convenis han d'acompanyar-se, com es troba a l'article 50 de la mateixa llei, d'informes jurídics i altres informes preceptius, així com de l'autorització del Ministeri d'Hisenda i Funció Pública per a la seva signatura. Sobre l'extinció dels convenis, es pot produir pel compliment de les actuacions, acord unànim de les parts, incompliment d'obligacions, decisió judicial de nul·litat o altres causes previstes.

Els efectes de la resolució dels convenis, l'article 52, inclou la liquidació per determinar les obligacions de les parts. Si hi ha compromisos financers, aquests es consideren complets quan l'objecte s'ha realitzat satisfactòriament. En cas d'import inferior, es demana el reintegrament, i si és superior, es realitza el pagament de la diferència.

Finalment, pel que fa a la remissió al Tribunal de Comptes, els convenis amb compromisos econòmics superiors a 600.000 euros han de ser enviats electrònicament a aquest òrgan, incloent-hi modificacions, pròrrogues i extincions.

L'establiment d'un conveni entre l'administració local de la Llagosta i les persones propietàries de les terres que, es volen transformar, es mostra com una opció viable i beneficiosa per la consecució de l'anella verda al municipi. Aquest acord pot ser clau per desenvolupar amb èxit la iniciativa, ja que permet la col·laboració entre les dues parts interessades.

Aquest tipus de conveni pot incloure termes que beneficiïn tant la comunitat com a la part propietària, establint compromisos clars sobre la gestió sostenible dels espais verds, la seva accessibilitat pública i altres qüestions rellevants.

La iniciativa pot esdevenir un exemple de col·laboració exitosa entre el sector públic i privat, contribuint al desenvolupament sostenible del municipi i millorant la qualitat de vida dels habitants.

Un cop s'ha explicat l'establert a la llei i el que exposa la jurisprudència sobre aquest tipus de convenis com son la cessió temporal, és de vital importància mencionar la possibilitat que té l'Ajuntament de la Llagosta en aquest cas per extingir el contracte i es que, l'article 51 de La Llei 40/2015, exposa que: *"Los convenios se extinguen por el cumplimiento de las actuaciones que constituyen su objeto o por incurrir en causa de resolución"* i a més, esmenta una sèrie de causes de resolució dels convenis, que aquestes son:

- a) El transcurs del termini de vigència del conveni sense haver-se acordat la pròrroga d'aquest, és a dir, que arribi la data de finalitat que es va establir al mateix contracte i les parts no hagin decidit prorrogar-lo o ampliar-lo.
- b) Que les parts arribin a un acord de manera unànime.
- c) Incompliment de les obligacions i compromisos assumits per alguna de les parts signatàries, és a dir, que alguna de les parts (o ambdues) deixi de complir les seves obligacions establertes prèviament al contracte.
Si es dona aquesta qüestió, qualsevol de les parts pot notificar a la part que no ha complert un requeriment per a que compleixi en un determinat termini amb els seus compromisos que es consideren que s'han incomplert. Si un cop s'ha fet el requeriment i continua sense complir, la part que el va dirigir, ha de notificar a les parts signants la concurrència de la causa de resolució i s'entendrà resolt el conveni.
La resolució del conveni per aquesta causa pot comportar la indemnització pels perjudicis causats.
- d) Per decisió judicial per considerar que es un conveni nul.
- e) Per qualsevol altre causa diferent a les anteriors però que sigui prevista al conveni o en altres lleis.

Per tal de proporcionar una visió més clara i estructurada, a continuació es presenten els avantatges i inconvenients de realitzar un conveni de cessió temporal de propietats dins d'un context municipal:

Avantatges del conveni de cessió temporal:

- Minimització dels costos inicials: L'Ajuntament no ha de fer front immediatament al cost complet de l'expropiació, cosa que pot ser beneficiosa si l'administració no pot assumir aquesta despesa dins de l'annualitat vigent.
- Flexibilitat operativa: Mentre es tramita el procés d'expropiació, es pot començar a utilitzar el terreny mitjançant un conveni. Això permet iniciar projectes o activitats sense haver de completar tot el procediment d'expropiació, oferint una solució interina que facilita la continuïtat dels plans urbanístics o de desenvolupament.
- Prova pilot per a futurs desenvolupaments: permet provar l'ús de l'espai i avaluar l'impacte i la viabilitat de les intervencions abans de comprometre's a una solució permanent, reduint així els riscos associats a grans desemborsaments i a decisions d'urbanisme a llarg termini.

Inconvenients del conveni de cessió temporal:

- Limitació temporal: Els convenis de cessió temporal tenen una durada determinada, després de la qual l'Ajuntament ha de retornar la propietat o transformar la cessió en alguna forma més permanent com l'expropiació.
- Inversió en regeneració de l'espai: Tot i que la cessió temporal pot ajudar a estalviar en costos inicials, qualsevol millora o regeneració de l'espai durant aquest període pot acabar sent una inversió no recuperable si el conveni no es renova o si l'espai ha de ser retornat en el seu estat original.
- Manca de permanència: L'ús temporal no garanteix la continuïtat a llarg termini de les activitats desenvolupades en l'espai cedit. Això pot no incentivar inversions importants o a llarg termini de parts interessades que requereixin estabilitat per al desenvolupament dels seus projectes.

Per assegurar que totes les opcions siguin considerades adequadament i es percebin com a favorables, s'ha identificat la necessitat de crear un diagrama de flux. Aquesta eina permetrà esquematitzar de manera clara i estructurada les diferents possibilitats legals que té l'ajuntament. Així, es facilitarà la comprensió dels processos i les opcions disponibles, contribuint a una millor presa de decisions. Aquest diagrama es troba a l'Annex número 5 que es troba a la pàgina 98 del projecte.

4. Proposta de contracte de cessió temporal entre Ajuntament i les persones propietàries

CONTRACTE PRIVAT DE CESSIÓ DEL DRET D'ÚS DEL TERRENY Nº _____, DE LA ZONA DE CAN DONADÉU ____ DE LA LLAGOSTA

EXPEDIENT D' AUTORITZACIÓ Nº: ____/____
A la Llagosta, a ____ de _____ de 202__

REUNITS

D'una part, en Sr. Óscar Sierra Gaona, alcalde de la Llagosta, actuant en nom i representació de l'Ajuntament de la Llagosta, amb NIF P0810400B i seu a la Plaça d'Antoni Baqué, 1, 08120 de la Llagosta (Barcelona) a títol de "CESSIONARI".

I d'altra banda.- D^a./D. _____, amb DNI _____ i domicili en _____, c/ _____, nº _____, Codi Postal _____, adreça de correu electrònic _____ i número de telèfon mòbil _____, actuant en el seu propi nom i dret a títol de "CEDENT".

- ☐ En el seu propi nom i dret (cessionari/a)
☐ Com representant legal o administrador/a de la entitat cedent _____ amb Codi d'Identificació Fiscal (C.I.F) Nº _____, que té el seu domicili en _____ C/ _____, nº _____

EXPOSEN

Primer. - Que, la persona CESSIONÀRIA és titular del dret d'ús temporal de la finca:

Província: Barcelona Municipi: La Llagosta Polígon _____

Parcel·la _____ Referència Cadastral _____.

Té una superfície total de _____, lliure de càrregues, arrendataris i gravàmens i al corrent de pagament d'impostos, segons declara el propietari en aquest acte.

Segon. – Que, D. / D^a _____ (propietari/a) es compromet a cedir, en exclusiva, els drets d'explotació finca _____ a l'Ajuntament de la Llagosta l'espai de _____ m²/Ha, ubicat en la finca anteriorment descrita.

Tercer. - Que mitjançant Resolució administrativa de data ____ de _____ de 20__, l'Ajuntament de la Llagosta ha autoritzat la cessió objecte de present contracte amb un preu màxim de ____ euros.

Quart. – Que, la part cessionària, en aquest cas, l'Ajuntament de la Llagosta, reconeix i està al corrent de la situació dels terrenys i de la normativa que regula l'ús temporal, optimitzant-ne la utilització sense necessitat de procediments més permanents com la venda, tal com estableix el contracte de cessió.

Reconeixent-se la capacitat legal de les parts per formalitzar el present contracte de cessió temporal i vincular-se amb els seus termes continguts en el mateix, es sotmeten al compliment de les següents

CLÀUSULES

PRIMERA.- La persona CEDENT cedeix a la persona CESSIONÀRIA, que accepta, el dret d'ús temporal de la parcel·la descrita a l' Expositiu Primer pel temps restant de cessió, en els termes previstos a la normativa aplicable, pel preu de _____ euros anuals. Les parts s' obliguen al pagament dels tributs que corresponguin per la cessió operada en virtut d'aquest contracte.

SEGONA. – El present contracte es realitza per un termini de _____ excepte acord exprés d'ambdues parts.

TERCERA. – Que, les parts involucrades en el contracte, en aquest cas el "CEDENT" i el "CESSIONARI", estan legal i formalment obligades a complir amb totes les obligacions que deriven del contracte.⁸⁷

QUARTA. – Amb aquesta formalització la persona CESSIONÀRIA es subroga en la posició jurídica que fins ara ocupava el CEDENT i assumeix els drets i obligacions que es deriven del Contracte esmentat en l' Expositiu Primer.

CINQUENA.- A la persona propietària (CEDENT) li correspon l'abonament de les taxes, impostos i despeses relacionades amb la seva propietat. A més, indemnitzarà a la part cessionària si resol anticipadament el contracte com a conseqüència unilateral del propietari.

SISENA.- La persona que cedeixi la propietat, autoritza la incorporació de les seves dades personals al sistema de l'Ajuntament de la Llagosta, on seran tractades amb la finalitat de gestionar aquest contracte i altres finalitats relacionades. Se li informa que aquestes dades estaran subjectes a un tractament responsable per garantir la seva seguretat i confidencialitat, d'acord amb les pràctiques establertes per a la protecció de dades personals.⁸⁸

⁸⁷ La tercera clàusula és justificada d'acord amb el que estableix la Sentència del Tribunal Suprem, sala Contenciós – Administratiu, de 30 d'octubre 1997, recurs 1284/1992, *"aclara que el convenio implica obligaciones legales y económicas concretas, y se establece que, si una parte cumple con sus obligaciones, la otra parte puede exigir el cumplimiento del convenio, lo que confirma su carácter contractual y vinculante."*

⁸⁸ La sisena clàusula està justificada amb els articles 13 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell de 27 d'abril de 2016 (Reglament General de Protecció de Dades, RGPD) i 11 de la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), s'informa que les dades personals facilitades seran incorporades i tractades per l'Ajuntament de la Llagosta.

SETENA. - Les parts se sotmeten expressament a la competència dels Jutjats i Tribunals de Barcelona, renunciant a qualsevol altre fur que pogués correspondre'ls, per resoldre quants dubtes o divergències poguessin sorgir en la interpretació o aplicació d'aquest. I perquè així consti i sorgeixi els efectes oportuns, un cop llegit, signen aquest document per triplicat.

Signat

Sr/a _____
Propietari/a

Sr Òscar Sierra Gaona
Cessionari

V. RECONVERSIÓ DELS HORTS EN ESPAIS VERDS

La justificació de l'interès general ha d'anar acompanyada d'una sèrie de propostes a fer en aquell espai, ja que, hem de tenir una certesa de què no es tornin a fer les activitats il·legals o les hortes o com es controla la zona. Per aquest motiu, aquest estudi planteja una sèrie de propostes a curt i llarg termini que l'Administració Local podria fer un cop es resolgués la primera problemàtica, les hortes.

Com s'ha justificat anteriorment, l'objectiu principal de l'Ajuntament de la Llagosta és la creació d'una anella verda que envolti tot el municipi. Per aquest motiu, un cop resolta la problemàtica en aquests terrenys, hi hauria una transformació de la zona en una àrea verda que sigui disponible pel gaudi de la ciutadania, incorporant camins per passejat, zones de descans i àrees recreatives.

1. Camins per passejar amb panells informatius

Per tal de desenvolupar polítiques sostenibles a escala municipal, una alternativa prometedora és seguir l'exemple de Vitoria-Gasteiz, que ha establert amb èxit una anella verda que connecta espais naturals, aiguamolls i zones rurals.⁸⁹

Una de les iniciatives destacades és la creació de camins per fer senderisme amb panells informatius. Aquests camins no només fomenten l'activitat física i el contacte amb la natura, sinó que també eduquen a la ciutadania sobre la riquesa biològica de la zona. Cada sender pot comptar amb panells explicatius sobre els diferents tipus d'arbres, plantes i animals presents així com un mapa de la zona, oferint una experiència enriquidora per a tothom.

Aquesta estratègia no només contribuirà al foment del turisme, sinó que també sensibilitzarà la població sobre la importància de preservar la biodiversitat local.

⁸⁹ Alonso, D. D. (2022, 16 de septiembre). ¿Por qué Vitoria-Gasteiz se ha convertido en el referente de ciudad sostenible del que habla todo el mundo? Nortes. Recuperado de <https://www.nortes.me/2022/09/16/por-que-vitoria-gasteiz-se-ha-convertido-en-el-referente-de-ciudad-sostenible-del-que-habla-todo-el-mundo/>

II·lustració 16 - Camins per fer senderisme a Vitòria

Font: Alonso, 2022

Seguint amb Vitoria, i amb els camins i plànols esmentats, també hi hauria un foment de l'activitat ciclista.

A la ciutat del País Basc, els resultats en l'àmbit ciclista són particularment positius. D'un ús marginal de la bicicleta, que gairebé no arribava al 3% el 2008, van passar a un 12%. En això, han tingut molt a veure els 145 quilòmetres de carril bici que ofereix la ciutat, proporcionant una opció segura per als veïns i veïnes de totes les edats i condicions físiques per utilitzar aquest mitjà per als seus desplaçaments quotidians o per a la pràctica esportiva.

Aquesta inversió en la infraestructura ciclista ha estat clau per fomentar l'ús de la bicicleta com a mitjà de transport. La presència dels carrils bici ha creat un entorn segur i accessible, permetent a les persones ciutadanes optar per la bicicleta en lloc de vehicles més contaminants. A més, aquest canvi cap a un estil de vida més saludable ha estat possible gràcies a la conscienciació sobre els beneficis ambientals i de salut que aporta l'ús de la bicicleta. (Alonso, 2022)

No només s'ha millorat la mobilitat, sinó que també s'ha potenciat la pràctica esportiva a través de l'ús de la bicicleta com a mitjà de desplaçament. Lògicament, hem d'adaptar el model de la ciutat amb les possibilitats que té el municipi, però, si fem una adaptació i una connexió per tota la ciutat i tots els voltants amb carril bici, contribuiria a un augment d'aquesta activitat.

II·lustració 17 - Panells informatius a Vitòria

Font: Alonso, 2022

2. Pista multiesportiva

A part dels camins i senders, una segona possibilitat que es podria realitzar, és la incorporació d'una pista multiesportiva amb cistelles de bàsquet i porteries, un model ideal per aquest cas, seria el que es troba a la imatge adjunta, la pista que es troba al Parc Popular, en aquest cas, no caldria fonamentar, sinó, deixar-la amb terra, però que sigui un lloc pla i amb delimitacions per poder fer partits o jugar adequadament.⁹⁰

La implementació d'una pista multiesportiva, seria clau per promoure l'activitat física i fomentar un estil de vida saludable tant per a adults com pels més petits. Aquesta pista, oferiria un espai idoni per la pràctica de diferents disciplines esportives, com el futbol, bàsquet o l'handbol, que són els esports majoritàriament practicats al poble.

Gràcies a aquesta pista, per exemple, el club d'Handbol Vallag, podria fer una jornada de 3 x 3 a l'estiu, un handbol platja o sorra, que fomentaria la participació de la ciutadania i l'atracció de les persones cap a aquella nova zona.

Per tant, aquesta pista suposaria un punt de trobada social, afavorint la cohesió comunitària i l'intercanvi cultural, reforçant els llaços socials i contribuint al benestar general del municipi.

Il·lustració 18 - Pistes al Parc Popular

Font: Ajuntament de la Llagosta, 2023

3. Horts urbans comunitaris

Una altra possibilitat que es podria fer en una part dels terrenys per tal que no tot fossin camins, seria la creació d'horts urbans comunitaris, aquests, ja es realitzen i desenvolupen en altres ciutats i seria interessant fer-ho al municipi.

Aquesta idea és a conseqüència de què no totes les persones que tenen els horts allà són conflictives, fan activitats il·legals o tracten malbé el seu terreny llogat o propi (en el cas de ser propietari d'una petita parcel·la que, en aquest cas, es desconeix si hi ha).

La creació d'un hort comunitari a la Llagosta és un projecte ambiciós que es basa en la participació activa de la ciutadania i contribueix a un foment dels vincles socials, aprenentatge, ús sostenible dels recursos i la producció d'aliments locals.

⁹⁰ Ajuntament de la Llagosta. (2023, 9 marzo). Pista multiesportiva del Parc Popular. Recuperado de <https://www.llagosta.cat/el-municipi/guia-del-municipi/equipaments/pista-multiesportiva-del-parc-popular.html>

Un model a seguir, són els horts comunitaris que es troben a Barcelona, aquests, estan destinats a les persones més grans de seixanta-cinc anys de la ciutat, amb l'objectiu d'incorporar-los a activitats de millora ambiental a través del conreu d'hortalisses. Aquests horts urbans tenen uns valors socials entre les persones que hi participen, ja que els hi permet ocupar el seu temps. També es poden fer activitats destinades a les escoles que permeten als nens i nenes conèixer el món agrari i els principis de l'agricultura ecològica, així com una funció social de convivència entre generacions, facilitant la relació entre els infants i les persones grans.⁹¹

Derivat d'aquest model i aquests valors, seria molt interessant fer-ho al poble de la Llagosta.

Els objectius del projecte d'horts comunitaris són:

- 1) Establir un espai de participació i gestió comunitària on els residents de la Llagosta puguin organitzar-se per desenvolupar un hort urbà.
- 2) Potenciar les relacions i el coneixement mutu entre els habitants del municipi mitjançant activitats relacionades amb l'horticultura.
- 3) Desenvolupar un lleure alternatiu a través d'activitats creatives, cooperatives i educatives.
- 4) Fomentar l'aprenentatge col·lectiu, permetent als participants adquirir nous coneixements sobre agricultura i sostenibilitat
- 5) Afavorir la pràctica de l'agroecologia, seguint els principis de l'agricultura ecològica i promoure l'autosuficiència alimentària local.
- 6) Utilitzar els recursos dels horts per cobrir part de les necessitats alimentàries dels participants.
- 7) Establir un sistema de reutilització de residus orgànics a través del compostatge.

Com a requisits per la creació de l'hort comunitari:

- **Obtenció d'un espai de terra apropiat:** Un cop s'hagi solucionat les hortes il·legals, a través de la cessió, lloguer, compra, expropiació...
- **Organització comunitària:** Creació d'un grup de persones interessades a formar part de l'hort comunitari, establint un sistema d'assemblees periòdiques per prendre decisions importants, planificar les tasques i resoldre conflictes. Es formaran comissions de treball per gestionar aspectes específics com la terra, l'aigua o les activitats del barri.
- **Accés a l'aigua:** Es buscaran solucions per garantir l'accés suficient a l'aigua per al reg, ja sigui a través de la recollida de pluja, fonts pròximes o altres mitjans sostenibles.

⁹¹ Ajuntament de Barcelona. (s.f.). Urbanisme, Transició Ecològica, Serveis Urbans i Habitatge. Recuperado de <https://ajuntament.barcelona.cat/ecologiaurbana/ca/serveis/la-ciutat-funciona/manteniment-de-l-espai-public/gestio-del-verd-i-biodiversitat/horts-urbans>

- **Adquisició de recursos:** Es fomentarà la col·lectivització de materials i eines a través de la reutilització i la participació en xarxes locals. Es buscaran alternatives per aconseguir el planter, com ara la compra conjunta o el seu cultiu.
- **Participació i formació:** Es promourà la participació de la comunitat mitjançant la difusió del projecte al municipi, amb cartells i activitats obertes. També es facilitarà la formació i l'intercanvi de coneixements amb tallers, jornades de treball i altres esdeveniments educatius.

Amb aquesta proposta, es pretén trobar un altra alternativa i establir un hort comunitari a la Llagosta, que no només serveixi com a espai de cultiu, sinó com a punt de trobada i transformació social per a la comunitat local⁹².

Il·lustració 19 - Hortes comunitàries de Barcelona

Font: wordpress, 2019

A banda de la creació d'aquests horts, també seria possible la venda de la collita, en el cas de que els participants vulguin. Aquesta idea prové d'un petit poble de la Selva Negra (Alemanya), en concret, Sasbachwalden, és un municipi vitivinícola i fructífera on tot el que fan, ho venen, tant en els supermercats dels pobles propers com en petites parades de venda.

Pot ser que, a llarg termini, es pugui dur a terme aquestes activitats i fomentar que la població s'apropi més cap allà, a comprar productes 100% naturals i ecològics.

Il·lustració 20 - Parades a Sasbachwalden

Font: Imatges pròpies, 2023

⁹² Wordpress. (2019, novembre). Els horts comunitaris com a eina per millorar la salut comunitària de la població. Recuperado de <https://atencioprimariaicbcn.wordpress.com/2019/11/13/horts-comunitaris-eina-salut-comunitaria/>

Els horts comunitaris són una iniciativa excel·lent per promoure la sostenibilitat i la cohesió social dins de les comunitats urbanes. Tot i que poblacions com Mollet del Vallès i Parets del Vallès ja han implementat aquesta idea amb èxit, en el cas de la Llagosta, es troben lluny del nucli urbà, el que pot dificultar l'accés fàcil per a tota la ciutadania. Per tant, una possible solució per superar aquesta limitació seria instal·lar els horts comunitaris a les cobertes dels edificis urbans, com bé ha fet l'anàlisi, viabilitat econòmica el meu company Roman. Així, es pot potenciar l'ús de zones verdes en entorns urbans, maximitzant els beneficis socials i mediambientals dels horts comunitaris.

4. *Activitats interactives*

Un altra possibilitat que seria molt entretinguda i factible per la ciutadania, seria adaptar el que es troba a un poble de la Selva Negra, *Bad Wildbad*. En aquest, hi ha molts camins per fer rutes i caminar i a més, té activitats interactives i espais dedicats a l'esport amb els parcs bio saludables. Aquesta iniciativa no només afavoriria la salut i el benestar dels residents locals, sinó que també podria atreure a visitants i enfortir els llaços comunitaris.

Als costats dels camins, podríem disposar d'àrees destinades a activitats interactives com ara un camí alternatiu que sigui una espècie de "prova" per continuar el camí. Les següents imatges mostren uns exemples que es troben al poble alemany:

Il·lustració 21 - Activitats interactives al poble de Bad Wildbad.

Font: Imatges pròpies, 2023

A Catalunya també es troben una varietat d'activitats interactives a la natura al Bosc dels Sentits, que permeten als visitants connectar de manera més profunda amb la natura. Les activitats ofereixen als participants l'oportunitat de descobrir la biodiversitat local, aprendre sobre l'ecologia de l'entorn de manera divertida i educativa, i gaudir d'un moment de pau i connexió amb l'entorn natural.

A més, podríem implementar zones específiques, com bé he esmentat amb anterioritat, de parcs per fer *fitness*. Aquestes instal·lacions no només promourien un estil de vida actiu, sinó que també oferirien espais socials on els residents podrien connectar i compartir experiències.

Il·lustració 22 - Parcs per fer fitness a Madrid

Font: Ayuntamiento de Madrid, 2018

Per a la promoció de la salut mental i el benestar emocional, podríem incorporar àrees de meditació i relaxació enmig de la natura, on les persones puguin prendre un moment per desconnectar i recarregar les seves energies.

Aquesta iniciativa potencialment convertiria els nostres senders en una experiència integral, oferint no només la possibilitat de connectar amb la natura, sinó també de millorar la salut física i mental de la comunitat, convertint el nostre petit poble en un lloc acollidor i saludable per a tots⁹³.

5. Àrea de descans i pícnic

No a tothom li agrada o no pot fer esport o conrear, per això, pensant en tothom, tant en els més petits com en els més grans, proposo la creació d'una àrea de descans i de pícnic. Aquesta alternativa ofereix una oportunitat única per afavorir la convivència i la interacció social mentre es gaudeix de la tranquil·litat d'aquell espai, al costat del riu.

Imaginem una zona amb taules de pícnic i bancs sota l'ombra dels arbres o amb cobertes que protegeixin del sol, creant un espai acollidor per a les famílies, parelles i amics que vulguin fer una pausa durant la seva caminada. Aquesta àrea no només seria perfecta per descansar, sinó també per gaudir d'un àpat a l'aire lliure i compartir moments agradables.

Un model perfecte per aquest cas i proper a la nostra població, és el Parc de l'Hostal del Fum, a Palau-Solità i Plegamans, a continuació, proporcionaré una sèrie d'imatges de com seria aquesta àrea de descans⁹⁴.

⁹³ Ayuntamiento de Madrid. (2018). Cuatro nuevos gimnasios gratuitos para entrenar al aire libre en el parque. Recuperado de <https://diario.madrid.es/vicalvaro/2018/02/02/cuatro-nuevos-gimnasios-gratuitos-para-entrenar-al-aire-libre-en-el-parque/>

⁹⁴ Ajuntament de Palau - Solità i Plegamans. (s.f.). Parc de l'Hostal del fum. Recuperat de <https://www.palauplegamans.cat/pl5/descobrir/equipament/id14/parc-de-l-hostal-del-fum.htm>

Il·lustració 23 - Parc de l'Hostal del Fum, a Palau-Solità i Plegamans

Font: Ajuntament de Palau - Solità i Plegamans

En conclusió, totes les alternatives que s'han proposat representen una inversió significativa en el sentit de fomentar que la població surti del nucli central del poble i trobi espais propicis per desconnectar-se i relaxar-se. Ja sigui a través d'activitats interactives i esportives o mitjançant àrees de descans i pícnic, aquestes propostes apunten a millorar la qualitat de vida dels habitants, permetent-los gaudir del nostre entorn natural mentre alliberen les seves ments de les pressions quotidianes.

L'aposta per la creació de punts d'interès i activitats als senders i camins pot transformar aquestes àrees en veritables oportunitats d'esbarjo, promocionant la salut física i mental. Al mateix temps, l'establiment d'àrees de descans i pícnic ofereix una opció més relaxada, propiciant l'encontre social i l'harmonia amb la natura.

A través d'aquestes propostes, aspirem a crear un entorn que convida a explorar, connectar i gaudir de les múltiples facetes que el nostre entorn natural té per oferir.

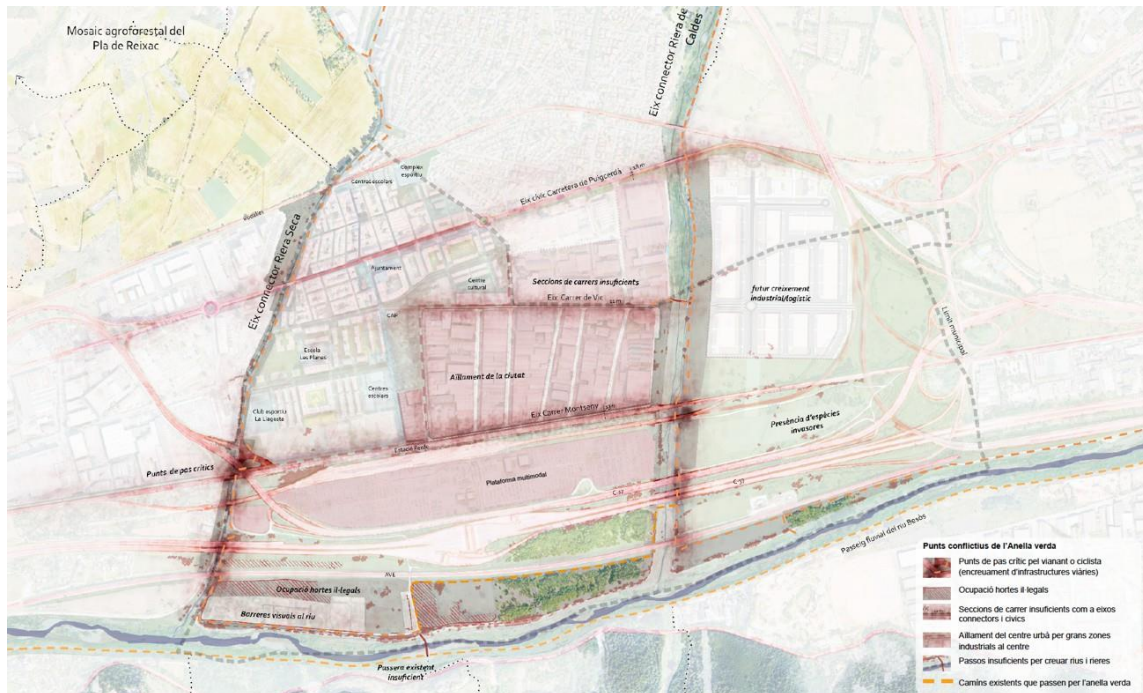
VI. CONNEXIÓ DEL NUCLI AMB ELS ESPAIS

L'Administració Local del municipi de la Llagosta, es planteja que, un cop s'arribi a la consecució de l'erradicació de les hortes il·legals i la regeneració dels espais verds, què s'ha de treballar en paral·lel.

L'anella verda té la finalitat de reduir la sensació d'inseguretat i les barreres visuals, alliberant d'instal·lacions la riba del riu Besòs, que és del que tracta aquest projecte, és a dir, de les hortes il·legals. L'eix connector que es pretén mitjançant aquesta anella verda (*com trobem a la il·lustració 2 de l'Esquelet de l'anella verda a la Llagosta*), hi ha uns punts que són els més conflictius del municipi i corresponen, als encreuaments de

les infraestructures amb les rieres, que és per on passen camins i dificulten la connexió entre la serralada de Marina i la població.

II·lustració 24 – Plànol dels punts conflictius de la Llagosta

Font: Estudi per a l'Anella Verda de la Llagosta, 2023.

Com podem observar a la il·lustració dels trams conflictius, hi ha punts de pas crític pels vianants i ciclistes ja que hi ha un encreuament amb infraestructures viàries (*em remeto a la informació que es troba a la pàgina 25, il·lustració 8, "carrer de la Riera Seca, passos inferiors"*); ocupació d'hortes il·legals; aïllament del centre urbà per grans zones industrials al centre; seccions de carrer insuficient com a eixos connectors; passos insuficients per travessar rius i rieres...

No només ocorren conflictes a la zona on es troben les hortes il·legals sinó que també es troben problemàtiques en altres trams d'on es vol realitzar l'Anella Verda, com, per exemple, la dificultat de generar connectores verds urbans a causa de la poca secció dels carrers que únicament poden guanyar amplada eliminant fileres d'aparcament o reduint vials de circulació en un sol sentit.

L'Administració Local, no és la primera que pretén fer aquesta connectivitat, per això, és rellevant fixar-se en altres projectes o plans urbanístics que s'han fet en altres llocs. Un clar exemple és l'Ajuntament de Màlaga, que va analitzar el disseny d'un pla integrat a una infraestructura verda que està comporta pels nuclis com són els boscos, parcs i horts i els connectors, que poden ser continus (com els rius o avingudes amb vegetació) o discontinus (com façanes verdes o balcons). L'objectiu principal és la sostenibilitat i la

biodiversitat i per aconseguir-ho, l'estudi destaca tres característiques clau: la connectivitat, la multifuncionalitat i la planificació i gestió activa de la infraestructura⁹⁵.

Pel que fa a la connectivitat, busca implementar connexions entre els diversos components per reduir la fragmentació d'hàbitats i augmentar la biodiversitat. Aquesta connectivitat no només garanteix la supervivència d'espècies, sinó que també multiplica els beneficis ambientals. La multifuncionalitat es refereix a com els ecosistemes ofereixen diversos serveis ecosistèmics simultàniament, contribuint a la resiliència i als beneficis per a la societat. Finalment, es destaca la necessitat de planificació i gestió activa, integra les normatives d'ordenació del territori i urbanisme.

En el cas concret de la ciutat de Màlaga, s'exploren i comparen els camins seguits per ciutats espanyoles per obtenir inspiració, i s'insisteix en la consideració de propostes des de l'àmbit institucional, acadèmic i de la societat civil en confeccionar el pla.

Es revisen documents com el Pla de IV de Vitoria-Gasteiz, la proposta de l'Horta per a València i el pla madrileny. S'extreuen cinc passos per dissenyar, que inclouen l'inventari i preservació d'espais naturals; la classificació i anàlisi d'aquests espais; la planificació, la posada en marxa d'accions; l'avaluació i millora. A més, es mencionen dos processos transversals: l'educació i participació ciutadana, i la inclusió de la infraestructura verda en la planificació urbana.

S'hi destaquen objectius i línies generals relacionades amb la gestió de recursos, el canvi climàtic i l'equanimitat social. Per exemple, es mencionen mesures per a la gestió del sòl, aigua, biodiversitat, residus i recursos econòmics. També s'aborda la mitigació i adaptació al canvi climàtic, propasant la connexió de la mobilitat urbana sostenible i les infraestructures.

Finalment, es planteja l'aplicació d'aquests conceptes al cas de Màlaga, destacant els desafiaments mediambientals de la ciutat i ressaltant propostes i recursos existents, com l'Anella verda, corredors ecològics i propostes ciutadanes com el Bosc Urbà Màlaga. No obstant això, s'assenyala la necessitat d'un pla més integral que consideri tots els elements com a part d'una xarxa integrada. El següent mapa mostra la proximitat de la població amb les zones verdes.

Il·lustració 25 - Plànol del Bosc Urbà Màlaga

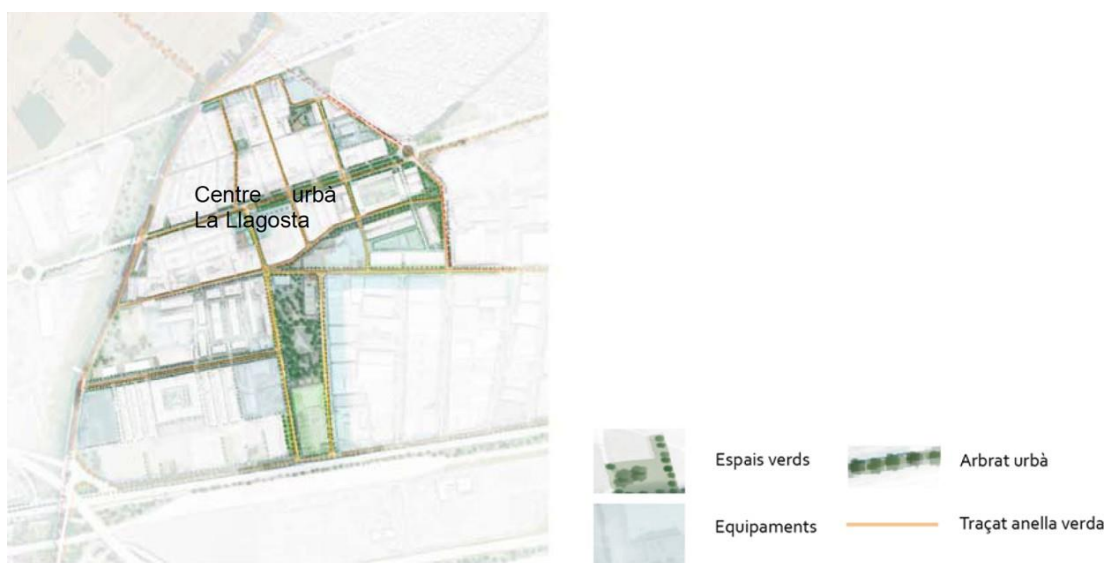
Font: Elvira, 2023

⁹⁵ Elvira, S. L. (2023). Analizando buenas prácticas en el diseño de un plan integrado de Infraestructura Verde: el caso de la ciudad de Málaga. Revista CyTET. Recuperado de <https://recyt.fecyt.es/index.php/CyTET/article/view/96615/74840>

Un cop vist aquest cas de Màlaga, que, pretén realitzar l'elaboració d'un pla similar al que es vol fer al municipi de la Llagosta, pot servir d'exemple per la promoció de la connectivitat entre el nucli central i la zona de les hortes il·legals de la qual tracta aquesta recerca.

L'Ajuntament de La Llagosta, en el document que em va facilitar sobre el projecte final de l'Anella Verda, destaca la importància dels connectors locals i de l'espai públic, reservant 10 hectàrees per a aquest propòsit. El document promou un urbanisme tàctic, amb un enfocament centrat en el vianant i els ciclistes, amb l'objectiu de garantir l'apropiació ciutadana de l'espai públic.

// Il·lustració 26 - Connectors locals i espai públic

Font: Estudi per a l'Anella Verda de la Llagosta, 2023.
(Vegeu més informació a l'Annex 4)

En aquest context, es planteja la necessitat de generar espais d'estada al carrer que convidin a la interacció i a la vida comunitària. Aquesta proposta es tradueix en la instal·lació de mobiliari urbà que afavoreixi la convivència i l'ús dels carrers com a àrees socials. A més, es contempla la plantació d'arbrat per proporcionar ombra als carrers, la creació d'escocells amb vegetació baixa per millorar l'estètica i la permeabilitat, i la redefinició de façanes industrials per harmonitzar-les amb l'entorn verd.

Amb l'objectiu de fomentar la connectivitat i l'accessibilitat entre el nucli central i la zona dels horts, es proposa la creació de camins que facilitin la circulació de vianants i ciclistes, és a dir, es tracta de potenciar i millorar la connectivitat social des del centre de la ciutat cap als espais perifèrics a través de la pacificació d'eixos transversals i longitudinals principals, l'ampliació i millora de l'espai públic de la ciutat per a vianants i bicicletes i la connectivitat entre els diferents equipaments municipals, parcs i patrimoni històric. (Història del municipi de la Llagosta, 2023)

Seguint l'exemple de Màlaga, aquesta estratègia de connexió i millora de l'espai públic no només busca facilitar la mobilitat, sinó també promoure l'apropament de la població cap a aquesta àrea. L'aplicació d'aquestes idees pot contribuir significativament a la qualitat de vida dels habitants de la Llagosta, creant un entorn verd, accessible i cohesionat que fomenti la convivència i el benestar comunitari.

És per això, que, d'acord amb el que pretén realitzar la ciutat d'Andalusia, es proposen una sèrie de passos i consideracions per dur a terme la planificació efectiva d'aquests terrenys. Per aquest motiu, s'ha de fer un inventari i classificació d'elements que formin part de la infraestructura verda (zones protegides, parcs municipals...); educació i participació ciutadana, suggerint accions com la creació de punts d'observació o la col·laboració d'entitats privades entre d'altres. Un cop fet això, a la pràctica és necessari una sèrie de millores que promoguin la connexió i les ganes de la societat a apropar-se cap a aquella zona.

1. Dificultat d'accés

Anteriorment s'ha esmentat que, on es troben ara les hortes il·legals és una zona amb dificultat d'accés. En l'actualitat, per dirigir-se cap allà, s'observa una manca notable d'il·luminació, l'accés és estret i no disposa de vorera per als vianants.

En el supòsit que un vehicle vulgui transitar per la zona, la persona que estigui caminant es veu obligada a apujar-se a un esglaó bastant insegur i esperar que el vehicle passi. A més, en el cas que es presentin dues situacions simultànies, amb un vehicle que pretengui accedir i un altre que vulgui sortir, la situació esdevé inviable, ja que l'absència de semàfors, senyalització o miralls impedeix preveure la possibilitat de pas.

És rellevant destacar que la inexistència de vorera és el principal motiu pel qual les persones ciutadanes no mostren interès a transitar per aquesta àrea. Cal assenyalar que el túnel es troba sobre la carretera C-17 i és propietat de la Generalitat, la qual cosa significa que l'Administració Local, ha d'instar a l'administració propietària per invertir en millorar aquesta connexió, el túnel.

La millora principal requeriria la creació d'un camí alternatiu més segur. Tanmateix, això suposaria una despesa econòmica substancial. Per tant, si la Generalitat, com a propietària, no es mostra disposada a realitzar les reformes necessàries, una solució viable podria ser la instal·lació de semàfors als dos costats del túnel. Aquesta mesura evitaria que els vehicles es trobin atrapats dins del túnel, reduint la necessitat de maniobres complicades i a més, es poden proporcionar per una millor visibilitat l'ús de miralls.

Il·lustració 27 – Semàfor i mirall

Font: iStock

Un cop es va presentar aquesta idea a l'Ajuntament municipal, van explicar que el semàfor perquè els vianants puguin passar tranquil·lament sense que hi hagi perill i els cotxes (d'ambdues direccions que vulguin passar) hagin d'aturar-se fins que passin les persones, ja havia sigut instal·lat.

Per tant, una primera mesura que s'havia pensat, que és el semàfor, s'ha afegit.

2. Il·luminació

Tenint en compte la necessitat d'augmentar la seguretat a la zona mitjançant la millora de la il·luminació, és essencial considerar també l'impacte ambiental d'aquesta intervenció, especialment pel que fa a la fauna local. Actualment, la zona pateix d'una mancança considerable de llum, la qual cosa dificulta la circulació segura durant les hores del vespre i redueix la sensació de seguretat per la ciutadania.

Per afrontar aquesta situació, es proposa la implementació d'una il·luminació eficient i respectuosa amb el medi ambient. Aquesta millora no només ha d'augmentar la seguretat i accessibilitat de l'àrea, sinó que també ha de considerar la preservació dels hàbitats naturals dels animals que resideixen a l'entorn. És clau seleccionar tecnologies d'il·luminació que minimitzin la contaminació lumínica, com ara llums LED de baix impacte amb sensors de moviment que s'activen només quan és necessari. Aquestes mesures ajuden a prevenir la desorientació d'espècies nocturnes i altres efectes negatius en la fauna, garantint així un equilibri entre la millora de la seguretat humana i la protecció de l'ecosistema local.

A més, l'ús de dissenys de il·luminació dirigits i la limitació de la intensitat lumínica a l'estrictament necessari poden contribuir significativament a reduir la intrusió de llum en els espais naturals, ajudant a mantenir el cicle natural dels animals i minimitzant l'impacte ambiental general de la il·luminació. Aquest enfocament conscient i respectuós assegura que les millores en la infraestructura no només beneficien als usuaris humans de l'espai, sinó que també preserven la qualitat de vida de la fauna local.

3. Plantació d'arbrat autòcton que proporcioni ombra als camins existents

Amb l'objectiu de millorar la qualitat i l'atractiu dels espais existents, una altra proposta que s'esmenta l'estudi per a l'anella verda de la Llagosta, que va proporcionar l'Administració Local de la Llagosta, és la plantació d'arbrat autòcton, que no és necessari regar i estan adaptats al clima en el que ens trobem. Aquestes plantacions, proporcionaran ombra als camins ja existents i futurs camins un cop s'arribi a la consecució de l'eliminació d'hortes il·legals. Aquesta iniciativa contribueix a enriquir la biodiversitat i ofereix beneficis pràctics per la ciutadania que freqüenten aquests camins. Per tant, quan sigui estiu, malgrat la calor, serà més còmode fer un passeig per allà perquè hi haurà llocs d'ombra i crearà zones més fresques i agradables.

La presència d'ombra fa que els espais siguin més confortables i aptes per activitats recreatives. Tot i això, serà necessari fer cura dels nous espais verds. Aquestes noves plantacions contribuiran a la millora del camí i a la possibilitat que la població estigui més incentivada a apropar-se allà encara que sigui estiu.

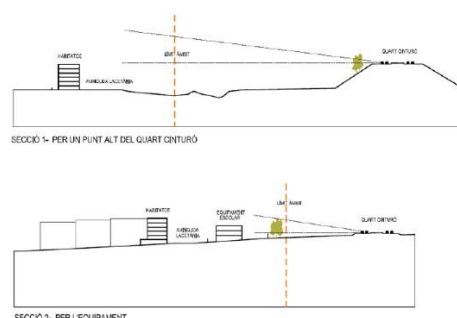
4. Vegetació dels talussos que donen a les vies del tren i a la C – 17 per a que actuïn com a pantalles acústiques

Un altra possibilitat que també ofereix el Programa de regeneració urbana sostenible del municipi i amb l'objectiu d'incrementar la connectivitat i acostar la població a aquella zona de la futura anella verda, es proposa una intervenció centrada en la vegetació dels talussos adjacents a les vies del tren i a la carretera C-17. Aquesta acció no només milloraria l'aspecte estètic de la zona, sinó que també podria actuar com a pantalla acústica, contribuint a la millora de la qualitat i les persones ciutadanes que vagin passejant per allà, és una solució eficaç per la reducció de la contaminació acústica. Per tant, d'aquesta manera s'absorbiria el soroll i contribuiria a crear una barrera natural que minimitzaria la transmissió del soroll cap als entorns residencials.

La creació d'un entorn més agradable amb àrees verdes pot incentivar l'ús recreatiu d'aquella zona. Aquesta solució es la que es va implementar al Pla Parcial Urbanístic del sector de Can Colomer – Torrent Mitger de Terrassa. Un cop es va voler realitzar el que es trobava a la Memòria urbanística, es van topar amb la incidència del IV Cinturó, que, malgrat que era un sistema extern al sector, hi provocava un impacte. A causa de la carretera, no es complien els termes de distància mínima a les edificacions hi havia un impacte acústic, per aquest motiu, es pretén abordar el problema amb topografia natural, barreres vegetals en alguns trams perquè actuïn com una pantalla acústica.⁹⁶

⁹⁶Pla parcial urbanístic Can Colomer - Torrent Mitger de Terrassa. (2018). Obtenido de Doc player: <https://docplayer.es/72046945-Pla-parcial-del-sector-de-can-colomer-torrent-mitger-terrassa.html>

Il·lustració 28 - Pantalla acústica amb barreres vegetals al Pla Parcial Urbanístic de Terrassa

Font: Pla Parcial Urbanístic del sector de Can Colomer – Torrent Mitger de Terrassa, 2018

VII. ENQUESTA A LA POBLACIÓ

Per tal de dur a terme un projecte que satisfaci les necessitats de les persones ciutadanes que vivim al poble, és fonamental comptar amb la participació activa dels habitants. La visió de la ciutadania és essencial per assegurar que la creació de l'Anella Verda reflecteixi les necessitats i l'interès general de tothom.

La informació recollida serà un recurs valuós per al desenvolupament del projecte i un pas significatiu cap a la creació d'una Anella Verda que satisfaci les necessitats de tots nosaltres. <https://forms.gle/uBbdrDB8c97PtoNP6>

A continuació exposaré el llistat de preguntes i algunes de les respostes proposades en el cas que hi hagi més d'una opció:

- 1) Vius o fas vida a la Llagosta?
 - a. Si
 - b. No
- 2) Quina és la teva franja d'edat?
 - a. 0 a 20 anys
 - b. 21 a 35 anys
 - c. 36 a 50 anys
 - d. 51 a 60 anys
 - e. Més de 60 anys
- 3) Coneixes la zona dels horts i cementiri de la Llagosta?
 - a. Si
 - b. No
- 4) Camines o passeges sovint cap aquella zona?
 - a. Molt sovint
 - b. Sovint
 - c. Poc sovint
 - d. Mai

- 5) Per quin motiu vas cap aquella zona?
 - a. Connectar amb la natura
 - b. Anar al cementiri
 - c. Anar al meu hort
 - d. Altres
- 6) Coneixes alguna població que hagi apostat per fer un projecte d'Anella Verda?
 - a. Si
 - b. No
- 7) Què t'agrada de la zona del cementiri i del riu? Resposta per desenvolupar.
- 8) Què no t'agrada d'aquella zona? Resposta per desenvolupar.
- 9) Creus que està ben connectat amb el nucli central del poble?
 - a. Si
 - b. No
- 10) Què milloraries d'aquella zona o què faries per tal d'anar més sovint? Resposta per desenvolupar.
- 11) Creus que el túnel que hi ha sense gaire il·luminació provoca que la població decideixi no anar a caminar per allà?
 - a. Si
 - b. No
- 12) L'Ajuntament de la Llagosta en unes setmanes vol col·locar un semàfor en tots dos sentits del túnel amb la finalitat que els vianants puguin passar sense haver de pujar cap mur ni topar-se amb cotxes. Et sembla que aquest semàfor contribuirà al fet que freqüentis més aquella zona?
 - a. Si
 - b. No
- 13) Aniries més cap allà en el cas que hi hagués uns camins connectats des del nucli urbà habilitats per fer esport o pícnic?
 - a. Si
 - b. No
- 14) Alguns municipis realitzen activitats de caràcter voluntari de neteja de les vies públiques i zones rurals. Creus que és una activitat profitosa per començar a fer transitable aquesta zona?
 - a. Si
 - b. No
- 15) Quines mesures de seguretat consideres més importants?
 - a. Vigilància i patrullatge regular
 - b. Il·luminació adequada als senders per a un ús nocturn
 - c. Càmeres de videovigilància nocturna
 - d. Altres

Un cop presentades les preguntes i les possibles respostes que s'han realitzat a la població de la Llagosta, resulta necessari plasmar-les dins d'aquest projecte, d'aquesta manera, segons els resultats, podríem justificar de manera molt més clara l'interès general de fer un canvi en aquella zona, i també, tenir en compte el que vol la ciutadania. Pot ser, gràcies a aquesta enquesta ens adonem que, una idea que teníem molt clara i segura que seria bona i justificada amb l'interès general, no interessa tant a la població.

Gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de la Llagosta, que va penjar l'enquesta a les seves xarxes socials, ha permès que el projecte arribi a més gent de la població i poder saber a major escala què els sembla. Quan vaig fer la meua enquesta pel meu compte, només vaig poder fer unes 68 enquestes, en canvi, gràcies a la participació i suport de l'Ajuntament, he aconseguit arribar a 150 enquestats. A continuació, procediré a detallar les respostes rebudes i la conclusió que es pot treure arran d'aquestes.

La primera pregunta era per fer un filtre i saber quines de les persones que havien participat vivien o feien vida a la Llagosta. El resultat indica que el 99,3% de les persones enquestades viuen o fan vida a la Llagosta. Això és important perquè ens permet assegurar que les respostes obtingudes provenen de les persones ciutadanes locals i reflecteix les seves opinions i percepcions sobre temes relacionats amb el municipi. Per tant, l'enquesta serà altament representativa de la població de la Llagosta, augmentant la validesa i rellevància de les dades recopilades.

La segona pregunta va tractar sobre la franja d'edat, amb l'objectiu de garantir que l'enquesta fos representativa per a tots i no només per a alguns. En aquest sentit, el 30,2% dels enquestats tenen entre 36 i 50 anys, el 26,2% tenen entre 21 i 35 anys, el 22,8% tenen entre 51 i 60 anys, un 16,1% tenen més de 60 anys i un 4,7% tenen menys de 20 anys.

La tercera pregunta de l'enquesta indagava sobre el coneixement de la zona dels horts i el cementiri de la Llagosta. Un 94,6% dels enquestats van respondre afirmativament, indicant així un alt grau de familiaritat amb la zona específica. Aquesta alta taxa de reconeixement és crucial, ja que facilitarà que els enquestats responguin amb més precisió i rellevància als dubtes subsegüents, en tenir en compte que se'ls està plantejant sobre una zona amb què estan familiaritzats. Això augmenta la fiabilitat i la qualitat de les dades recopilades, pel fet que s'obtenen respostes informades i contextualitzades.

La quarta pregunta de l'enquesta té com a objectiu determinar la freqüència amb què la població sol passejar per aquesta zona en particular. Aquesta pregunta revesteix gran importància per dos motius fonamentals. En primer lloc, aquells que freqüenten aquesta àrea tindran un coneixement més detallat i precís de l'espai en qüestió. En segon lloc, mirant cap al futur, quan es porti a terme l'anella verda que passarà per aquesta zona, serà possible fer una comparació de l'augment de l'activitat física realitzada en aquest lloc amb la disminució del sedentarisme, derivat de la creació de nous camins i espais habilitats.

Dels enquestats, només un 11,4% de les persones, cosa que equival a 17 persones ciutadanes, acudeixen molt sovint a aquesta zona; un 26,2% ho fan amb molta freqüència; un 43,6% hi acudeixen poc sovint i un 18,8% mai no ho fan.

La cinquena pregunta és "per quin motiu vas cap aquella zona?", 81 persones de les enquestades, que comporta al 62,8% han dit que és per connectar amb la natura, dada que és molt satisfactòria pel projecte, a causa del fet que si la gran majoria de les persones ciutadanes que han respost l'enquesta van allà amb una finalitat de passejar, quan tinguin més espai habilitat ho faran amb més freqüència. D'altra banda, al ser una

zona on hi és el cementiri, el 13,2% de les respostes han assegurat que van allà per anar al cementiri. La resta de respostes, són diferents, encara que la gran majoria afirmen el que va dir un dels enquestats *"pasear en zona no urbana, ir a correr y hacer deporte pero es una zona sucia"*, un altra resposta que m'ha semblat interessant és que anava cap aquella zona per *"cuidar las colonias de gatos"*, aquesta resposta és important, pel fet que el municipi, gràcies a la protectora "Animalets la Llagosta" està molt conscienciada amb la cura i ajut a tots els gats que es troben al carrer.

Davant del projecte de l'Ajuntament de la Llagosta de crear una anella verda que envolti tot el municipi, es va considerar crucial verificar si la població estava informada sobre què significava aquest concepte. En aquest sentit, es va descobrir que 108 persones, que representen el 72,5% de la mostra, no tenien coneixement sobre què era una anella verda. Això subratlla la necessitat de dur a terme futurs programes educatius per explicar en què consisteix i conscienciar tota la població sobre la importància de preservar i cuidar el municipi.

La setena pregunta té la finalitat de recollir el pensament de la ciutadania sobre que els hi agradava de la zona del cementiri i del riu. És important destacar que, la gran majoria de persones els agrada la tranquil·litat que suposa estar en contacte amb la natura i no haver de sortir del poble; també consideren alguns dels enquestats que és una bona zona per jugar o fer esport.

En relació amb l'anterior pregunta, també era important conèixer que no agradava d'aquella zona i la realitat és que la gran majoria de respostes exposen que, és una zona descuidada, hi ha poca il·luminació i es troba desconnectat de poble. A més, consideren que és una zona perillosa, que els hi genera inseguretat. Tot i això, moltes de les respostes també van enfocades a què és una zona que hauríem de respectar més, com que està bruta i no estem cuidant bé del nostre medi ambient.

La novena pregunta té com a objectiu conèixer si les persones que habiten al municipi consideren que la zona està ben connectada amb el nucli central del poble, i el 72,5% opina que no ho està. Aquesta resposta ens motiva a entendre que les mesures proposades en aquest projecte seran útils per fomentar una millora en la percepció de proximitat de les persones ciutadanes amb aquesta àrea.

Seguint el model del qual fa l'Ajuntament de la Llagosta sempre que pretén fer algun canvi, vaig pensar que seria important saber què millorarien d'aquella zona les persones ciutadanes que han sigut enquestades per tal d'anar més sovint. A continuació numeraré les respostes que més s'hagin repetit:

- Millor connexió amb el nucli urbà per tal que sigui segur anar-hi, més vigilància, fer algun parc per poder fer pícnic per exemple.
- Que hi hagués més seguretat, neteja, fer camins més amples.
- Un camí més directe, amb llums i vies convertides en zona de vianants.
- Fer la zona més accessible per a tota mena de població. Com arreglar camins, posar il·luminació, un banc, arreglar el pont del riu...
- Espai d'oci i esport.
- Una zona d'esport.

- No escoltar la carretera.

Les respostes més repetides reflecteixen el que pensa la població i, permeten conèixer les seves propostes. Aquestes, són tingudes en compte, per exemple, el fet de no escoltar la carretera, es pot fer mitjançant la plantació de més arbrat, que actuï de pantalles acústiques.

L'onzena pregunta té la finalitat d'intentar conèixer que opina la ciutadania sobre que el túnel que hi ha sense gaire il·luminació provoca que la població decideixi no anar a caminar per allà, en aquest cas, hi ha una divisió d'opinions, com que el 50,7% dels enquestats opinen que el semàfor no milloraria la freqüència de caminar cap aquella zona i, en canvi, el 49,3% raona que si freqüentarien més la zona, sota el meu parer, les 76 persones que han votat que no, es perquè a banda del semàfor, creuen que es necessita una millor conservació de la zona. D'aquesta manera, pel fet que la dotzena pregunta, pretén saber si la població aniria més cap allà si hi hagués camins connectats des del nucli urbà per fer esport o pícnic, 143 persones, que comporta el 96,3% de les persones enquestades, confirma que anirien més, per tant, no és només fer un canvi i posar un semàfor, si no, tot el procediment de fer un canvi d'aquella zona i destinar-la a un interès general.

En la dotzena pregunta de l'enquesta realitzada sobre les millores urbanístiques a la Llagosta, es va consultar als participants sobre la instal·lació d'un semàfor en tots dos sentits del túnel per facilitar el pas segur dels vianants. La pregunta específica era si creien que la instal·lació d'aquest semàfor els motivaria a freqüentar més sovint aquella zona. Els resultats de l'enquesta van mostrar una opinió dividida entre les persones que han participat: un 50,7% va respondre que no, indicant que no creuen que la instal·lació del semàfor incrementaria la seva freqüència de visita a aquesta àrea. Per contra, un 49,3% va respondre que sí, suggerint que aquesta millora en la seguretat vial podria incentivar-los a visitar més sovint la zona.

Aquesta lleugera majoria en contra del semàfor pot indicar preocupacions o dubtes sobre l'eficàcia d'aquesta mesura o sobre altres possibles inconvenients que puguin percebre. Tanmateix, la resposta favorable de gairebé la meitat dels enquestats reflecteix una opinió significativa que veu amb bons ulls la instal·lació del semàfor com a millora per a la seguretat i l'accessibilitat del túnel.

La penúltima pregunta, té la finalitat de conèixer si la població estaria disposada a fer jornades voluntàries per netejar aquella zona i el 91,2% dels enquestats pensen que es una activitat profitosa per començar a fer més transitable aquella zona.

Finalment, l'última qüestió està pensada a saber quines mesures de seguretat considera la població més important, era una pregunta amb múltiples respostes i en aquest cas, les més destacades són:

- Vigilància i patrullatge regular.
- Il·luminació adequada als senders per a un ús nocturn.
- Càmeres de videovigilància nocturna.
- Pacificar la zona i incentivar a què la gent vagi.

- Millorar la connexió del nucli urbà amb aquella zona.
- Tancar certes zones perquè no arribin furgonetes i llencin escombraries.
- Acabar amb les activitats il·legals per tal que sigui una zona més segura.

A la llum dels resultats de les enquestes realitzades a la població de la Llagosta, és evident que existeix un interès general en la transformació de la zona dels horts i el cementiri. Les respostes de la ciutadania reflecteix una clara necessitat de millora en diverses àrees, incloent-hi la connectivitat amb el nucli urbà, la seguretat, la neteja...

L'enquesta també ha posat de manifest la manca de coneixement sobre conceptes com l'anella verda, destacant la importància de programes educatius per a la sensibilització i la participació ciutadana. Gràcies a l'enquesta, podem confirmar que el projecte va acord amb el qual pensen els enquestats, per tant, té utilitat pública, afavorint així una millora integral de la qualitat de vida dels habitants. Per a una visió més detallada dels resultats obtinguts en l'enquesta, consulteu a partir de l'Annex número 6.

Conclusions

Després d'un intens procés d'investigació i planificació, el projecte de solució per una part de l'Anella Verda de la Llagosta es revelen diverses conclusions que aborden una sèrie d'àrees d'interès. El projecte ha proporcionat una visió integral de les necessitats i les possibilitats d'aquest espai. A través d'aquesta recerca, s'han identificat les principals problemàtiques, com les hortes il·legals, la manca de connectivitat i la seguretat. A partir d'aquí, s'han proposat solucions concretes que van des de la negociació amb les persones propietàries de les hortes fins a la creació de camins per passejar i àrees de descans.

En primer lloc, enfront a la qüestió de les hortes il·legals, s'han suggerit diverses estratègies per assolir els objectius de l'Ajuntament. Després d'una exposició motivada, s'ha determinat que les opcions més adequades podrien ser l'establiment d'un conveni de cessió temporal dels terrenys entre les persones propietàries i l'Administració Local o, en última instància, l'expropiació.

En segon lloc, s'ha abordat la reconversió d'aquestes hortes en espais versàtils i útils per a la comunitat. S'han proposat diverses iniciatives, com camins per passejar amb panells informatius, pistes multiesportives, horts urbans comunitaris, activitats interactives, i àrees de descans i pícnic. Després de presentar-les a l'Ajuntament, s'ha conclòs que, a curt termini, les opcions més viables per a la reconversió de la zona dels horts serien la creació de camins per passejar i àrees de descans i pícnic, per tal de contribuir al desenvolupament de l'Anella Verda.

En tercer lloc, s'ha analitzat la connexió del nucli urbà amb aquests espais. Es va identificar una dificultat d'accés i escassa il·luminació, i es van plantejar diverses alternatives, com la plantació d'arbrat autòcton per proporcionar ombra als camins, la vegetació dels talussos per actuar com a pantalles acústiques, i la instal·lació d'un mirall i un semàfor en un túnel previ a la zona del cementiri i les hortes. Totes aquestes solucions tenen com a objectiu connectar i incentivar la població a caminar cap a aquests espais.

Finalment, s'ha realitzat una enquesta per obtenir el feedback de la població de la Llagosta sobre el projecte. Els resultats d'aquestes enquestes han estat en línia amb el projecte, confirmant que les propostes i canvis plantejats van en benefici de les persones ciutadanes, promociant una millora en la seva qualitat de vida, fomentant l'activitat física i evitant activitats il·legals. Així, es pot concloure que el projecte està alineat amb l'interès general de la ciutadania i té com a objectiu millorar el seu benestar i entorn urbà.

En definitiva, el projecte de l'Anella Verda no només busca millorar la qualitat de vida dels habitants de la Llagosta, sinó que també aspira a crear un espai sostenible, segur i integrador que fomenti l'activitat física, la connexió amb la natura i el sentiment de pertinença a la comunitat. Amb la col·laboració de les autoritats locals, la participació ciutadana i un enfocament innovador, confiem que aquesta iniciativa marcarà un pas cap a un futur més verd i harmoniós per a la Llagosta.

Bibliografía

- Alonso, D. D. (16 de septiembre de 2022). *¿Por qué Vitoria-Gasteiz se ha convertido en el referente de ciudad sostenible del que habla todo el mundo?* Obtenido de Nortes: <https://www.nortes.me/2022/09/16/por-que-vitoria-gasteiz-se-ha-convertido-en-el-referente-de-ciudad-sostenible-del-que-habla-todo-el-mundo/>
- Aprobación del documento de "la Infraestructura Verde Urbana de Vitoria - Gasteiz. (17 de abril de 2015). Obtenido de Ayuntamiento de Vitoria - Gasteiz: <https://www.vitoria-gasteiz.org/docs/wb021/contenidosEstaticos/adjuntos/es/57/34/75734.pdf>
- Arenos, P. (5 de marzo de 2024). *Montcada i Reixac pone coto a la expansión de chabolas en el Besòs*. Obtenido de La Vanguardia: <https://www.lavanguardia.com/local/valles-occidental/20240305/9534866/montcada-i-reixac-pone-coto-expansion-chabolas-besos.html>
- Austrich, R. (2003). Frederick Law Olmsted y el "Emerald Necklace" de Boston. *Urbano*, 93 - 99.
- Bravo Rivera, J. (2018). La infraestructura verde, los parques y su relación con la recreación y la educación . *Congreso Infraestructura Verde y nuestros parques*.
- Bueno Casas, V. (febrero de 2023). *Desmantelan barracas y huertos ilegales en las Cinco Sènies*. Obtenido de Capgròs: https://www.capgros.com/es/actualidad/mataro/desmantelan-barracas-huertos-ilegales-cinco-senies_809310_102.html
- Caba, M. (30 de noviembre de 2023). *Empadronamiento en edificación ilegal en suelo no urbanizable*. Obtenido de lus Legis Abogados: <https://www.abogadourbanista.com/Knowledgebase/ArJcle/View/57/1/empadro>
- Chaparro, L., Terradas J. (2009) Report on Ecological services of urban forest in Barcelona. Barcelona City Council, Barcelona, Spain: Department of Environment. 96
- Chinchilla Peinado, J. A. (2009). *El convenio expropiatorio. Teoría y práctica administrativa*. La Ley.
- Comunicación de la Comisión al Parlamento Europeo, al Consejo, al Comité Económico y Social Europeo y al Comité de las Regiones. *Infraestructura verde: mejora del capital natural de Europa*. (2013). Obtenido de EUR - LEX: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013DC0249>
- Cuatro nuevos gimnasios gratuitos para entrenar al aire libre en el parque*. (2018). Obtenido de Ayuntamiento de Madrid: <https://diario.madrid.es/vicalvaro/2018/02/02/cuatro-nuevos-gimnasios-gratuitospara-entrenar-al-aire-libre-en-el-parque/>
- Díaz alonso, D. (16 de septiembre de 2022). *¿Por qué Vitoria - Gasteiz se ha convertido en el referente de ciudad sostenible del que habla todo el mundo?* Obtenido de Nortes: <https://www.nortes.me/2022/09/16/por-que-vitoria-gasteiz-se-ha-converJdo-en-el-referente-de-ciudad-sostenible-del-que-habla-todo-el-mundo/>
- Diccionario Jurídico*. (s.f.). Obtenido de Expansión: <https://www.expansion.com/diccionario-juridico/soft-law.html>

Diccionario Jurídico - Soft law. (2023). Obtenido de Expansión:
<https://www.expansion.com/diccionario-juridico/soft-law.html>

El Ayuntamiento de La Llagosta paraliza la ocupación ilegal de unos terrenos para hacer huertos. (9 de abril de 2021). Obtenido de Revista Digital Vallès:
[hSps://revistadelvalles.es/2021/04/09/el-ayuntamiento-de-la-llagosta-paraliza-laocupacion-ilegal-de-unos-terrenos-para-hacer-huertos/](https://revistadelvalles.es/2021/04/09/el-ayuntamiento-de-la-llagosta-paraliza-laocupacion-ilegal-de-unos-terrenos-para-hacer-huertos/)

El futuro de la zona Capresa. (octubre de 2020). *08centvint*, pág. 17.

El municipio en cifras, La Llagosta. (s.f.). Obtenido de Instituto de Estadística de Catalunya:
<https://www.idescat.cat/emex/?id=081056&lang=es>

Els horts comunitaris com a eina per a millorar la salut comunitària de la població. (noviembre de 2019). Obtenido de Wordpress:
<https://atencioprimariaicsbcn.wordpress.com/2019/11/13/horts-comunitaris-eina-salut-comunitaria/>

F. Law Olmsted, parques en red. (3 de abril de 2020). Obtenido de Urbanismo, territorio y paisajes:
<https://elblogdefarina.blogspot.com/2020/04/f-law-olmsted-parques-en-red.html>

Fernandez de Gatta Sanchez, D. (2018). La estrategia estatal de la infraestructura verde y de la conectividad y restauración ecológicas: un nuevo instrumento para proteger la biodiversidad. *Actualidad Jurídica Ambiental*, 57 - 120.

Harrison, P. A., Berry, P. M., Simpson, G., Haslett, J. R., Blicharska, M., Bucur, M., ... & Turkelboom, F. (2014). Linkages between biodiversity attributes and ecosystem services: A systematic review. *Ecosystem Services*, 9: 191-203

Història del municipi de la Llagosta. (gener de 2023). Obtenido de Ajuntament de la Llagosta:
<https://www.llagosta.cat/el-municipi/informacio-del-municipi/historia/>

La Asamblea General adopta la Agenda 2030 para el Desarrollo Sostenible. (s.f.). Obtenido de Objetivos de desarrollo sostenible:
<https://www.un.org/sustainabledevelopment/es/2015/09/la-asamblea-general-adopta-la-agenda-2030-para-el-desarrollo-sostenible/>

Lamarti - Elvira, S. (2023). *Analizando buenas prácticas en el diseño de un plan integrado de Infraestructura Verde: El caso de la ciudad de Málaga.* Obtenido de Revista CyTET:
<https://recyt.fecyt.es/index.php/CyTET/article/view/96615/74840>

Mabel Ivanega, M. (s.f.). Consideraciones acerca de las potestades administrativas en general y de la potestad sancionadora. *Círculo de derecho administrativo*, 111.

Marañón, B. (2020). *Vitoria - Gateiz Green Capital, una ciudad a Escala Humana. Movilidad Sostenible e Infraestructura Verde Urbana.* . Vitoria - Gateiz: Centro de Estudios Ambientales del Ayuntamiento de Vitoria - Gateiz (CEA).

Memento práctico administrativo. (2021). Francis lefebvre.

Mucho más que la gestión del Agua. (s.f.). Obtenido de Agbar:
<https://www.agbar.es/#:~:text=Nuestro%20objetivo%20es%20seguir%20contribuyendo,la%20salud%20de%20las%20personas.>

Olcina Cantos, J., Sainz - Pardo Trujillo, A., & Vera - Rebollo, J. (2019). La incorporación de la infraestructura verde en la ordenación territorial. El plan de acción territorial de la infraestructura verde del litoral de la Comunidad Valenciana, PATIVEL. *Ciudad y Territorio estudios territoriales (CyTET)*, 469. Obtenido de Ciudad y territorio estudios territoriales (CyTET).

Orden de Ejecución Urbanística. (s.f.). Obtenido de Panhispánico:
<https://dpej.rae.es/lema/orden-de-ejecuci%C3%B3n-urban%C3%ADstica>

¿Sabes cuáles son los 17 objetivos de desarrollo sostenible? (29 de agosto de 2018). Obtenido de Objetivos de desarrollo sostenible: Elvira, S. L. (2023). Analizando buenas prácticas en el diseño de un plan integrado de Infraestructura Verde: el caso de la ciudad de Málaga. Revista CyTET. Recuperado de
<https://recyt.fecyt.es/index.php/CyTET/article/view/96615/74840>

Parc de l'Hostal del fum. (s.f.). Obtenido de Ajuntament de Palau - Solità i Plegamans:
<https://www.palauplegamans.cat/pl5/descobrir/equipament/id14/parc-de-l-hostal-del-fum.htm>

Pista multiesportiva del Parc Popular. (9 de marzo de 2023). Obtenido de Ajuntament de la Llagosta: <https://www.llagosta.cat/el-municipi/guia-del-municipi/equipaments/pista-multiesportiva-del-parc-popular.html>

Pla parcial urbanístic Can Colomer - Torrent Mitger de Terrassa. (2018). Obtenido de Doc player:
<https://docplayer.es/72046945-Pla-parcial-del-sector-de-can-colomer-torrent-mitger-terrassa.html>

Pla del verd i de la biodiversitat de Barcelona 2020 (2013). Medi Ambient i Serveis Urbans, Ajuntament de Barcelona

Ponce Sole, J., & Orio Sallent, A. (2019). El dret a ser empadronat i la bona administració. *Monografies Fòrum SD*, 3 - 40.

Ramos, E. G. (2023). *Manual básico de Derecho Administrativo*. Tecnos .

Sanchez de Madariaga, I., Garcia Lopez, J., & Sisto, R. (octubre de 2018). *Mirando hacia el futuro: ciudades sostenibles. Los Objetivos de Desarrollo Sostenible en 100 ciudades españolas*. Obtenido de Ministerio para la transición ecológica y el reto demográfico:
<https://www.miteco.gob.es/es/ceneam/recursos/pag-web/desarrollo-sostenible-100ciudades-espanolas.html>

Sandström, U. G. (2002). Green infrastructure planning in urban Sweden. *Planning Practice and Research*, 17: 373-385

Semáforo en una obra de construcción de carretera. (s.f.). Obtenido de iStock:
<https://www.istockphoto.com/es/foto/semáforo-en-una-obra-de-construcción-de-una-carretera-gm623752720-109498001>

Torres, J. R. (2007). *Estudio Integral de las expropiaciones urbanísticas. Teoría y práctica administrativa*. Pamplona: Thomson - Civitas.

Tribiño Tolosa, C. (2017). El control judicial de las alteraciones de los planes urbanísticos: alcance y consecuencias. *Elderecho.com*.

Una sortida per descobrir l'arbreda de l'Alomar de la Llagosta. (4 de novembre de 2023). Obtenido de Som La Llagosta: <https://www.somllagosta.cat/noticia/91827/una-sortida-per-descobrir-larbreda-de-lalomar-de-la-llagosta>

Urbanisme, Transició Ecològica, Serveis Urbans i Habitatge. (s.f.). Obtenido de Ajuntament de Barcelona: <https://ajuntament.barcelona.cat/ecologiaurbana/ca/serveis/la-ciutat-funciona/manteniment-de-l-espai-public/gestio-del-verd-i-biodiversitat/horts-urbans>

Normativa

Acta Única Europea. (julio de 1987). Obtenido de Parlamento Europeo: <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/es/in-the-past/the-parliament-and-the-treaties/single-european-act>

Conferencia Europea de Ministros responsables de Ordenación del Territorio (CEMAT). (1983). Obtenido de Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación : <https://www.mapa.gob.es/es/desarrollo-rural/planes-y-estrategias/desarrollo-territorial/el-desarrollo-territorial-en-el-ambito-europeo/consejo-de-europa/>

Constitución Española. (29 de diciembre de 1978). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1978-31229>

Convenio Europeo del Paisaje en Florencia. (20 de octubre de 2000). Obtenido de Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación: <https://www.mapa.gob.es/es/desarrollo-rural/planes-y-estrategias/desarrollo-territorial/convenio.aspx>

Decisión 82/72/CEE: celebración del Convenio relativo a la conservación de la vida silvestre y del medio natural de Europa. (19 de septiembre de 1979). Obtenido de EUR-LEX: <https://eur-lex.europa.eu/ES/legal-content/summary/bern-convention.html>

Decret 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística. (13 de maig de 2014). Obtenido de Gencat: <https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=662186>

Decreto 179/2006, de 26 de septiembre, por el que se aprueba definitivamente el Plan Territorial Parcial del Bilbao Metropolitano. (2006). Obtenido de Portal de Normativa Vasca: <https://www.legegunea.euskadi.eus/eli/es-pv/d/2006/09/26/179/dof/spa/html/webleg00-contfich/es/>

Decreto 19/2005, de 25 de enero, por el que se aprueba definitivamente el Plan Territorial Parcial del Área Funcional de Llodio. (2005). Obtenido de Portal de Normativa Vasca: <https://www.legegunea.euskadi.eus/eli/es-pv/d/2005/01/25/19/dof/spa/html/webleg00-contfich/es/>

Decreto Legislativo 1/2010, de 3 de agosto, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de urbanismo. (3 de agosto de 2010). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: [hSps://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2010-13883](https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2010-13883)

Ley 15/1975, de 2 de mayo, de espacios naturales protegidos. (2 de mayo de 1975). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-1975-9246

Ley 2/2006, de 30 de junio, de Suelo y Urbanismo. (30 de junio de 2006). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2011-17400>

Ley 33/2015, de 21 de septiembre, por la que se modifica la Ley 42/2007, de 13 de diciembre, del Patrimonio Natural y de la Biodiversidad. (21 de septiembre de 2015). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2015-10142>

Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas. (1 de octubre de 2015). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2015-10565>

Ley 4/1990, de 31 de mayo, de Ordenación del Territorio del País Vasco. (31 de mayo de 1990). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2012-2858>

Ley 40/2015, de 1 de octubre, de Régimen Jurídico del Sector Público. (1 de octubre de 2015). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2015-10566>

Ley 9/2005, de 7 de julio, del Jurado de Expropiación de Cataluña. (7 de julio de 2005). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado : <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2005-14079>

Ley de 16 de diciembre de 1954 sobre expropiación forzosa. (16 de diciembre de 1954). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1954-15431>

Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal. (23 de noviembre de 1995). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1995-25444>

Ley Orgánica 3/2018, de 5 de diciembre, de Protección de Datos Personales y garantía de los derechos digitales. (5 de diciembre de 2018). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2018-16673#:~:text=En%20particular%2C%20son%20objeto%20de,portabilidad%20y%20al%20testamento%20digital.>

Ley Orgánica 6/2006, de 19 de julio, de reforma del Estatuto de Autonomía de Cataluña. (19 de julio de 2006). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2006-13087>

Real Decreto 1492/2011, de 24 de octubre, por el que se aprueba el Reglamento de valoraciones de la Ley de Suelo. (24 de octubre de 2011).

Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2011-17629>

Real Decreto de 24 de julio de 1889 por el que se publica el Código Civil. (julio de 1889). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1889-4763>

Real Decreto-ley 6/2023, de 19 de diciembre, por el que se aprueban medidas urgentes para la ejecución del Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia en materia de servicio público de justicia, función pública, régimen local y mecenazgo. (19 de diciembre de 2023). Obtenido de Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2023-25758>

Jurisprudència

- 1) Sentència del Tribunal Constitucional 306/2000, de 12 de desembre de 2000, procediment 2985/1994.
- 2) Sentència del Tribunal Constitucional 45/2015, de 5 de març de 2015, recurs 7869/2009.
- 3) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, 1345/2017, de 20 de juliol de 2017, recurs 2168/2016.
- 4) Sentència del Tribunal Constitucional 141/2016, de 21 de juliol de 2016, recurs 4911/2013.
- 5) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, de 20 de desembre de 2006, recurs 765/2004.
- 6) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, de 18 de juny de 2015, recurs 3436/2013.
- 7) Sentència del Tribunal Superior de Justícia del País Basc, 144/2000, de 21 de març de 2000, recurs 1824/1997.
- 8) Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Castella i Lleó de Burgos, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 1ª, 331/2009, de 17 de juliol de 2009, recurs 218/2008.
- 9) Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Castella i Lleó de Burgos, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 1ª, 4/2016, de 15 de gener de 2016, recurs 154/2015.
- 10) Sentència del Tribunal Superior de Justícia del País Basc, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 2ª, 503/2010, de 15 de juliol de 2010, recurs 1037/2008.
- 11) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 2ª de lo Penal, 1021/2007, de 3 de desembre de 2007, recurs 1525/2007.
- 12) Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 2ª, 85/2019, de 6 de febrer de 2019, recurs 1118/2017.
- 13) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, de l'1 de juliol de 2002, recurs 7088/1988.
- 14) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, de 21 de setembre de 2000, recurs 2095/1995.
- 15) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, de 14 d'abril de 1998, recurs 7292/1993.
- 16) Sentència del Tribunal Constitucional 166/1986, de 19 de desembre de 1986, recurs 704/1984.
- 17) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, 676/1979, de 26 de novembre de 1979.
- 18) Sentència del Tribunal Constitucional 48/2005, de 3 de març de 2005, recurs 48/1998.
- 19) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 6ª, de 16 d'octubre de 2003, recurs 2981/1999.
- 20) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 4ª, de 16 de febrer de 2005, recurs 1219/2001.

- 21) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, recurs 1284/1992.
- 22) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, de 15 de març de 1997, recurs 10532/1991.
- 23) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, de 30 d'octubre de 1997, recurs 1284/1992.
- 24) Sentència del Tribunal Constitucional, 69/1988, de 19 d'abril de 1988, recurs 66/1984.
- 25) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 2ª, de lo Penal, 443/2005 d'11 d'abril de 2005, recurs 505/2004.
- 26) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, de 7 de juliol de 1998, recurs 7055/1992.
- 27) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 6ª, de 26 de juny de 2003, recurs 1367/1999.
- 28) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 1ª, de 10 de desembre de 2004, recurs 6642/2001.
- 29) Sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Rioja, de lo Contenciós – Administratiu, 11/2017, de 19 de gener de 2017, recurs 169/2016.
- 30) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, 1407/2023, de 8 de novembre de 2023, Recurs 4969/2022.
- 31) Sentència del Tribunal Constitucional 122/2016, de 23 de juny de 2016, Recurs 451/2015.
- 32) Sentència del Tribunal Suprem, Sala 3ª, de lo Contenciós – Administratiu, Secció 5ª, 903/2021, de 23 de juny de 2021, Recurs 8419/2019.

Taula d'il·lustracions

Il·lustració 1 - Plànol de la Llagosta.....	9
Il·lustració 2 - Esquelet de l'anella verda de la Llagosta	10
Il·lustració 3 - Barreres i connectors territorials	20
Il·lustració 4 - Població per sexe i edat a la Llagosta de l'any 2022.....	21
Il·lustració 5 - Plànol demostratiu dels connectors i cursos fluvials.....	22
Il·lustració 6 - Plànol de l'anella verda de Vitòria.....	23
Il·lustració 7 - Plànol de la zona del parc del riu Besós	25
Il·lustració 8 - Carrer de la Riera Seca, passos inferiors	25
Il·lustració 9 – Divisió dels terrenys segons les persones propietàries	26
Il·lustració 10 – Can Donadéu, referències cadastrals	27
Il·lustració 11 - Zona 1 d'hortes il·legals.....	28
Il·lustració 12 - Zona 2 d'hortes il·legals.....	28
Il·lustració 13 - Plànol d'hortes comunitàries a la Llagosta, 10 hectàrees	29
Il·lustració 14 - Terreny de Capresa i la maqueta de com podria ser en un futur	57
Il·lustració 15 - plànol general de la nova ordenació urbanística.	57
Il·lustració 16 - Camins per fer senderisme a Vitòria.....	67
Il·lustració 17 - Panells informatius a Vitòria	67
Il·lustració 18 - Pistes al Parc Popular	68
Il·lustració 19 - Hortes comunitàries de Barcelona.....	70
Il·lustració 20 - Paradetes a Sasbachwalden	70
Il·lustració 21 - Activitats interactives al poble de Bad Wildbad.....	71
Il·lustració 22 - Parcs per fer fitness a Madrid	72

Il·lustració 23 - Parc de l'Hostal del Fum, a Palau-Solità i Plegamans	73
Il·lustració 24 – Plànol dels punts conflictius de la Llagosta	74
Il·lustració 25 - Plànol del Bosc Urbà Màlaga.....	75
Il·lustració 26 - Connectors locals i espai públic	76
Il·lustració 27 – Semàfor i mirall	78
Il·lustració 28 - Pantalla acústica amb barreres vegetals al Pla Parcial Urbanístic de Terrassa.....	80

Annexos

Annex 1 – Informació extreta dels estudis previs per a l'anella verda de la Llagosta

El parc del riu Besòs , Constitueix l'àmbit més gran de l'anella verda. És l'àmbit que inclou el riu Besòs, com a important connector ecològic i social a nivell territorial, i les seves ribes, força malmeses per les vies de l'AVE i la C-33. Per aquesta raó, es vol potenciar aquest àmbit des del punt de vista ecològic, però també social.

L'espai presenta una arbreda naturalitzada (Alomar), formada majoritàriament per antigues plantacions de plàtans (*Platanus* sp.) i pollancres (*Populus* sp.). Aquesta arbreda es troba en un procés de transformació degut a l'antiguitat dels arbres (que es van plantar a la dècada dels anys 70-80) i el desenvolupament d'un sotabosc més típic de l'alzinar (amb roures, alzines, aranyoners, arços, etc..) que dona riquesa ecològica a l'espai.

En contraposició, les ribes del riu presenten un passeig fluvial degradat i interromput per l'existència de hortes il·legals que generen inseguretat i per la proliferació de la canya americana que envaeixen el passeig i tapen les visuals. Aquesta nul·la connectivitat del passeig fluvial ha provocat que a la llera del riu sigui aprofitada com a camí principal i que hi apareguin diferents camins espontanis, que presenten una millor connectivitat, però que provoquen una pressió humana sobre l'espai natural que constitueix el riu.

A més, diversos equipaments s'han instal·lat a primera línia de la riba (depuradora i cementiri), que, junt amb les nombroses infraestructures que s'han de creuar per arribar-hi al riu Besòs, fan que, tot i que sigui l'espai natural més interessant del municipi, poca gent hi arribi des del centre de la ciutat.

Les actuacions estan enfocades a la millora ecològica i paisatgística de l'espai i la millora de l'accessibilitat i connexions:

Actuacions a curt termini:

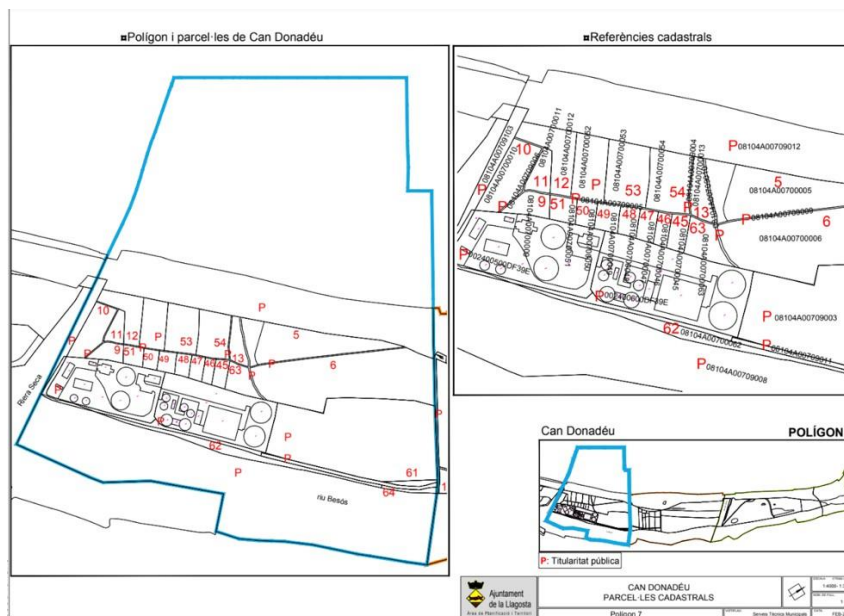
- A1. Retirada d'abocaments dispersos per les ribes del riu
- A2. Tancament de camins rodats per gestionar la freqüentació dels espais, es manté només per vehicles manteniment
- A3. Eliminació de les hortes il·legals que es disposen en aquest espai i plantejar una reubicació en un altre espai
- A4. Gestió diferenciada de la riba del riu Besòs, per eliminar flora exòtica invasora i obrir les visuals del passeig fluvial

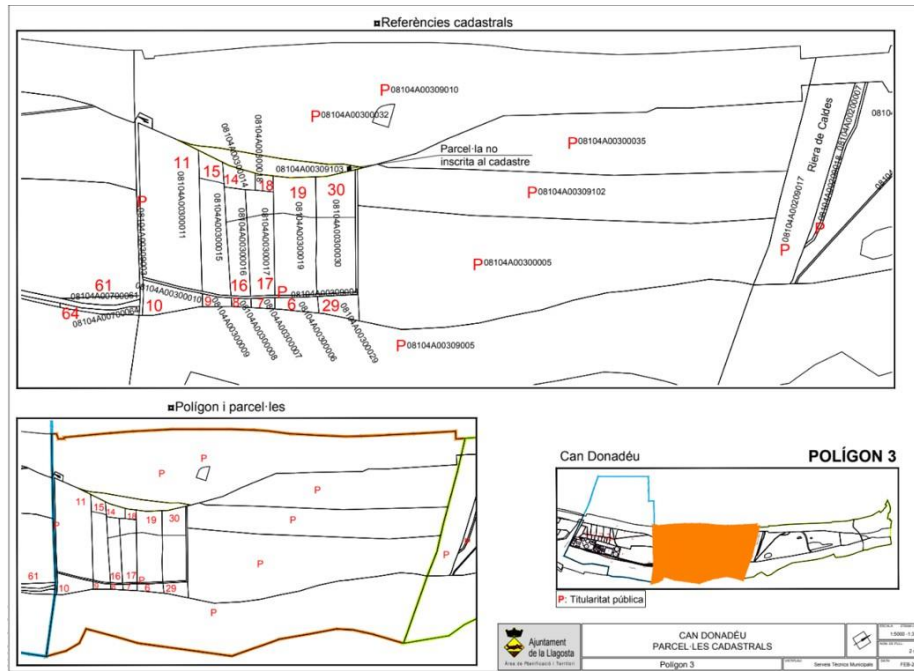
- A5. Iniciar la formació de zones humides en les ribes del riu aprofitant aigües de la depuradora, hi ha un estudi en procés sobre la definició de la bassa en qüestí..
- A6. Naturalització de les ribes del riu i espais intersticials a través de la gestió i plantacions
- A7. Garantir l'ombra al passeig fluvial a l'estiu, amb plantacions d'arbrat autòcton
- A8. Apropar el passeig fluvial al riu i obrir camins secundaris segats per l'Alomar
- A9. Instal·lació de passeres de fusta que donguin continuïtat al passeig fluvial
- A10. Projectar miradors cap al riu i Serra de Marina, realitzant gestió de la vegetació
- A11. Instal·lació de senyalètica que mostri els camins de l'anella verda i els valors de l'espai.

Actuacions a llarg termini:

- B1. Desmantellament de camins rodats no utilitzats
- B2. Continuar amb projectes de formació de zones humides, basses i llacunes
- B3. Continuar amb la naturalització de les ribes del riu i espais intersticials a través de la gestió dels espais i plantacions
- B4. Gestió ecològica de l'Alomar, amb actuacions de millora de l'arbreda
- B5. Ajustos del traçat del passeig fluvial, per donar-li continuïtat i valor paisatgístic
- B6. Plantació d'arbrat autòcton que proporcioni ombra al passeig fluvial
- B7. Millora de fers del passeig fluvial, ampliant el marge del camí amb sauló
- B8. Construcció de miradors i agüaits que valoritzin aquest nou espai i les seves zones humides.

Annex 2 – Parcel·les Cadastrals de la Zona de Can Donadéu.

Annex 3 - Informació extreta dels estudis previs per a l'anella verda de la Llagosta

HORTES COMUNITÀRIES DE LA LLAGOSTA (14 Ha)

Aquest àmbit correspon a l'àmbit directe d'afectació del PDU, que està previst de continuar amb sòl industrial o logístic, pel que es necessita un replantejament perquè aquests nous usos puguin conviure amb el desenvolupament d'aquest sector, i les actuacions corresponents. Aquest àmbit correspon al que es troba entre la C-37 i les vies de tren de Renfe, fins l'àmbit que ocuparien els futurs polígons industrials del PDU.

Aquest àmbit permetria acollir una sèrie d'hortes públiques, ben ordenades, per tal de donar resposta a les hortes que s'eliminen en altres àmbits, que tanquen les visuals i donen sensació d'inseguretat. Aquestes hortes públiques estarien integrades amb funcions de pas i integrades amb la vegetació existent i estarien connectades amb el parc de la Riera de Caldes.

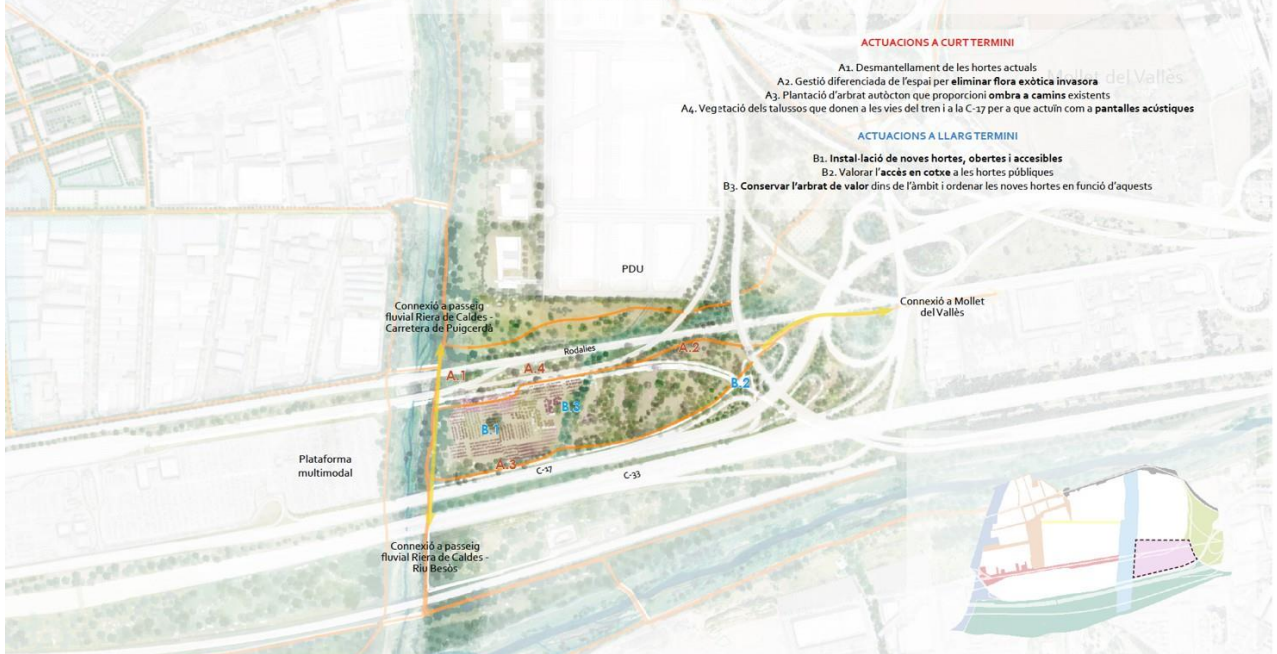
D'aquesta manera, les actuacions previstes en aquest àmbit corresponen a les següents:

ACTUACIONS A CURT TERMINI

- A1. Desmantellament de les hortes actuals
- A2. Gestió diferenciada de l'espai per eliminar flora exòtica invasora
- A3. Plantació d'arbrat autòcton que proporcionï ombra a camins existents
- A4. Vegetació dels talussos que donen a les vies del tren i a la C-37 per a que actuin com a pantalles acústiques

ACTUACIONS A LLARG TERMINI

- B1. Instal·lació de noves hortes, obertes i accessibles
- B2. Valorar l'accés en cotxe a les hortes públiques
- B3. Conservar l'arbrat de valor dins de l'àmbit i ordenar les noves hortes en funció d'aquests

Diputació
Barcelona

Ajuntament de
la Llagosta

Projecte / Estudi
ESTUDI PER A L'ANELLA VERDA DE LA
LLAGOSTA

Localització
Plaça d'Antoni Baqué, 1
Municipi i comarca
la Llagosta, Vallès Occidental
Propietat i promotor
Ajuntament de la Llagosta

El/La tècnica/redactoria
EMF Arquitectura del paisatge
RG Arquitectes

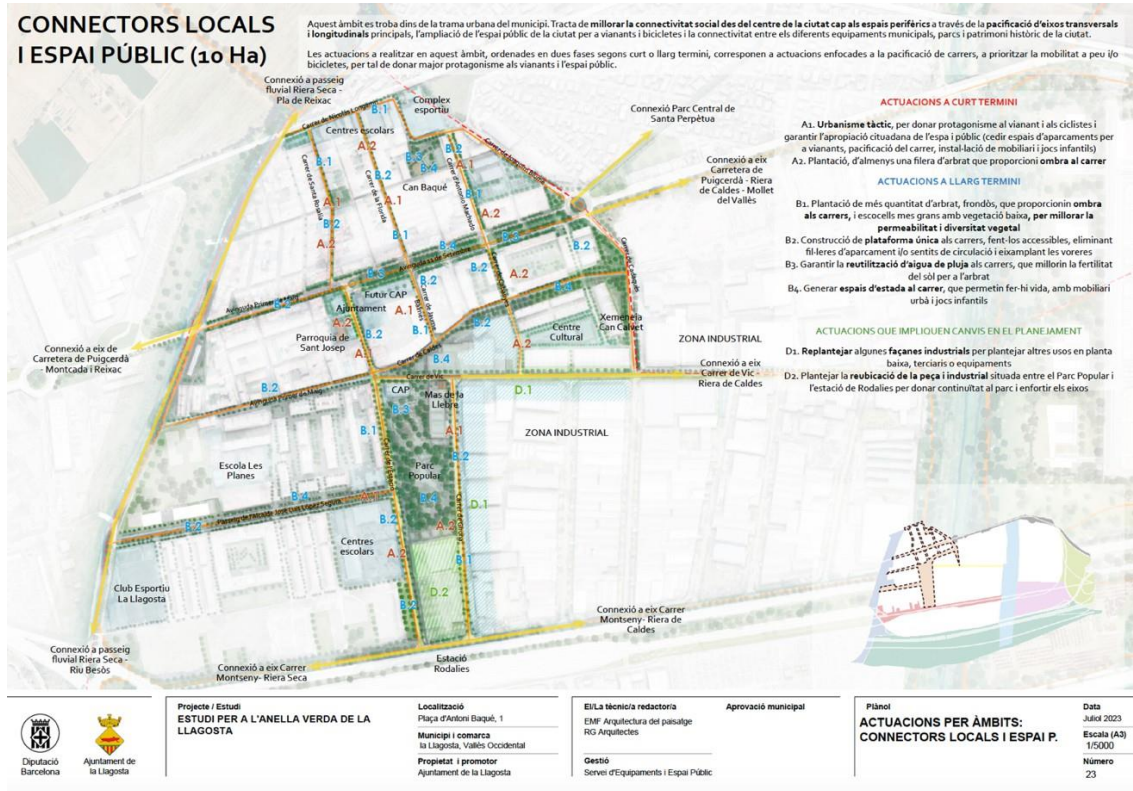
Gestió
Servei d'Equipaments i Espai Públic

Aprovació municipal

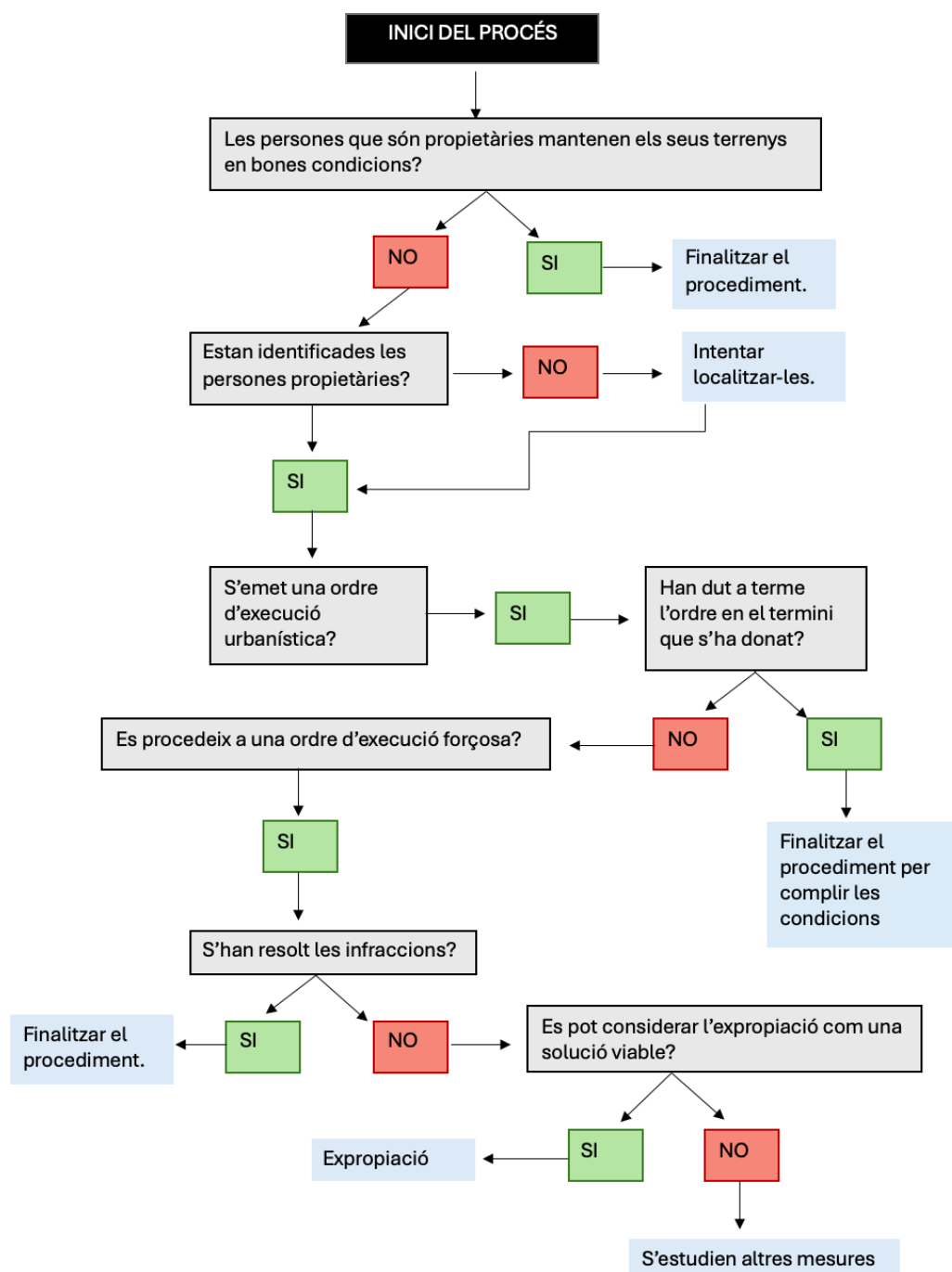
Plànol
ACTUACIONS PER ÀMBITS:
HORTES COMUNITÀRIES

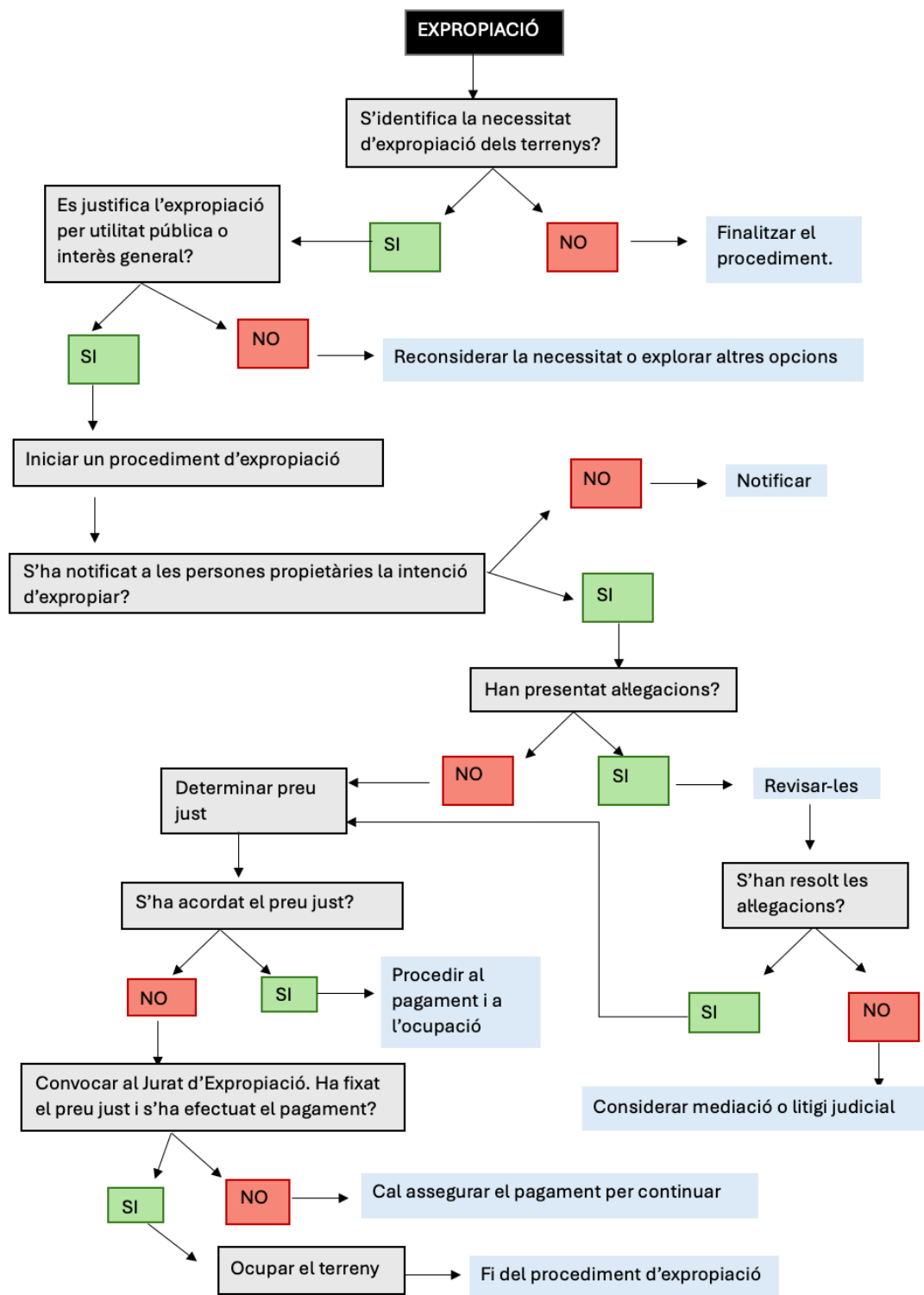
Data
Juliol 2023
Escala (A3)
1/7500
Número
19

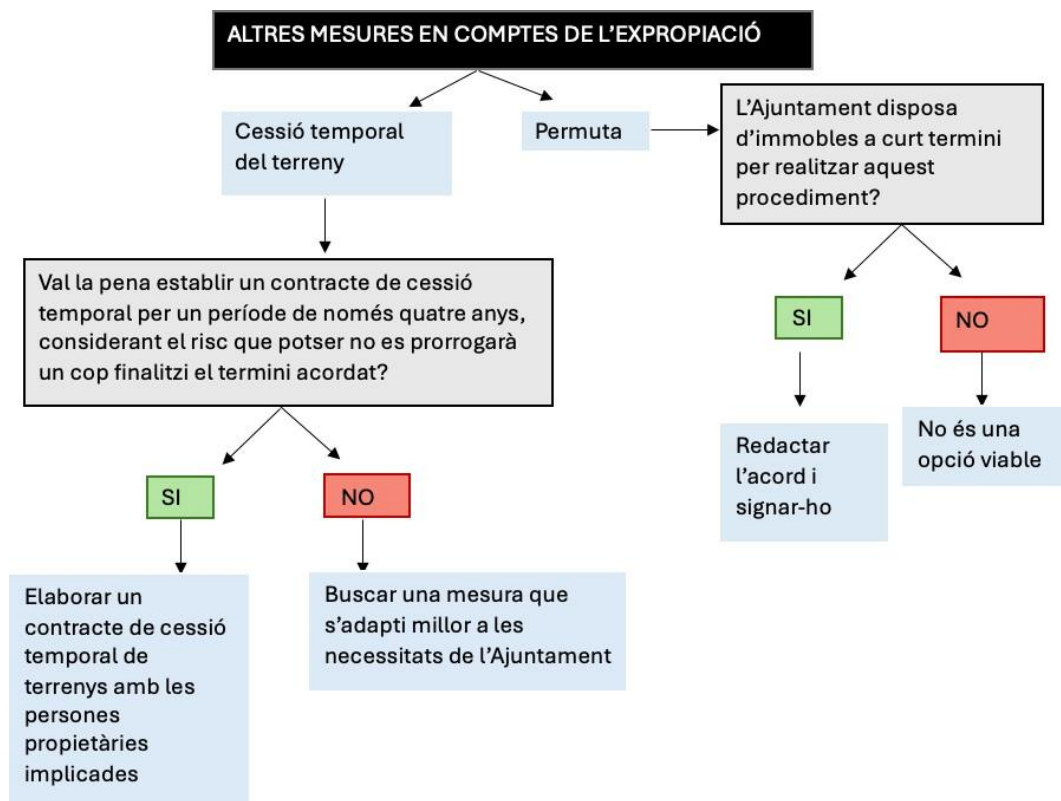
Annex 4- Informació extreta dels estudis previs per a l'anella verda de la Llagosta

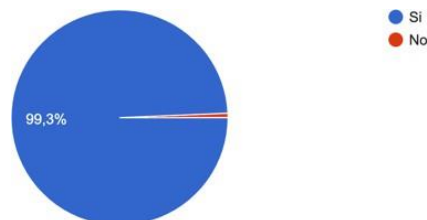
Annex 5 – Diagrama de flux. Ha estat elaborat específicament per il·lustrar de manera visual les diferents opcions i solucions legals disponibles per a l'administració. Això optimitza el procés de decisió, assegurant que totes les opcions siguin avaluades de manera estructurada i eficient.

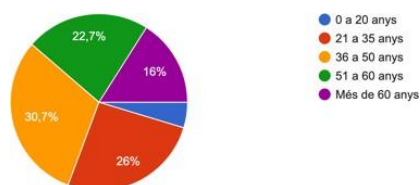

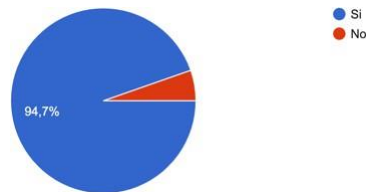
Annex 6 - Pregunta número 1: Vius o fas vida a La Llagosta?

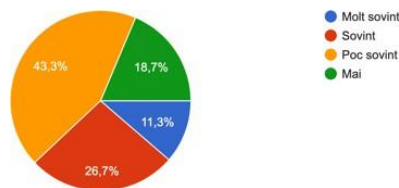
Annex 7 - Pregunta número 2: Quina és la teva franja d'edat?

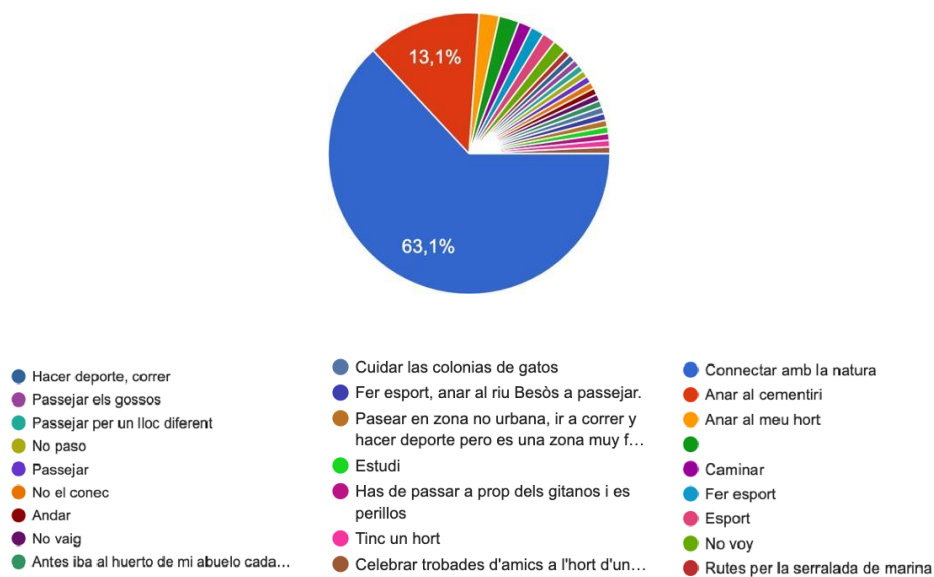
Annex 8 - Pregunta número 3: Coneixes la zona dels horts i cementiri de La Llagosta?

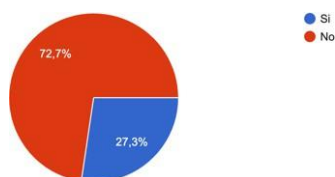
Annex 9 - Pregunta número 4: Camines o passeges sovint cap aquella zona?

Annex 10 - Pregunta número 5: Per quin motiu vas cap aquella zona?

Annex 11 - Pregunta número 6: Coneixes alguna població que hagi apostat per fer un projecte d'Anella verda?

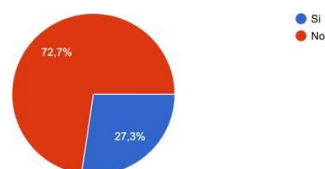
Annex 12 - Pregunta número 7: Què t'agrada de la zona del cementiri i del riu?
Aquestes son algunes de les respostes obtingudes:

Sembla una zona tranquil·la tot y que hi ha molta gent fent vida
sovint bo està massa transitada i es un bon lloc per fer un passeig
El bosc
Zonas para jugar o algo de deporte
Es una zona molt tranquil·la per poder sortir una mica de la població
Res, que esté cerca del pueblo el cementerio es beneficioso para la gente que lo visita,
Indiferente
Poca cosa
La utilitat que pot tenir en un futur

Annex 13 Pregunta número 8: Què no t'agrada d'aquella zona? Aquestes son algunes de les respostes obtingudes:

Está molt abandonada y dona respecte anar sola
Transit
Qué es poco sombría
Los alrededores últimamente estaban sucios, podría ser una zona que esté más cuidada y respetada
Incomunicada
Poca accesibilitat a la zona
La poca llum
La bruticia
Els camins son desnivellats i a vegades fa pudor la depuradora.

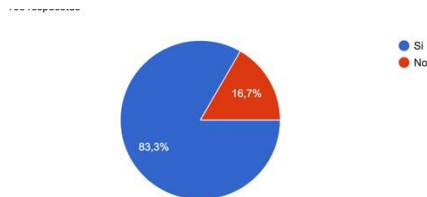
Annex 14 - Pregunta número 9: Creus que està ben connectat amb el nucli central del poble?

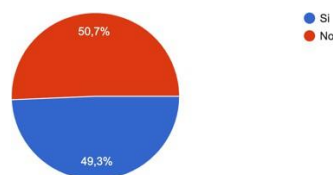
Annex 15 - Pregunta número 10: Què milloraries d'aquella zona o què faries per tal d'anar més sovint?

Milloraria neteja y organizació per que fos un paratge natural més bonic de visitar
Mes natura
Millorar el camí desde el poble fins al riu.
iluminar una mica mes el camí i fer un camí ven habilitat per a tothom
Que estigues més net
Alguna zona para hacer algo de provecho unas zonas de juegos
Mejorar la comunicación entre el pueblo y la zona del cementerio
Ferla mes accessible per a tot tipus de població. Com arreglar el camins, posar il·luminació, posar banc, arreglar el pont del riu...
Mejorar la comunicación

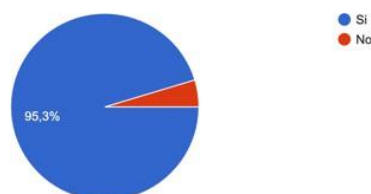
Annex 16 - Pregunta número 11: Creus que el túnel que hi ha sense gaire il·luminació provoca que la població decideixi no anar a caminar per allà?

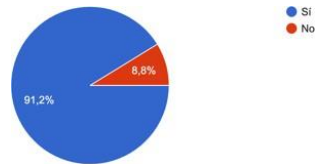
Annex 17 - Pregunta número 12: L'Ajuntament de La Llagosta en unes setmanes vol col·locar un semàfor en tots dos sentits del túnel amb la finalitat que els vianants puguin passar sense haver de pujar cap mur ni topar-se amb cotxes. Et sembla que aquest semàfor contribuirà al fet que freqüentis més aquella zona?

Annex 18 - Pregunta número 13: Aniries més cap allà en el cas que hi hagués camins connectats des del nucli urbà habilitats per fer esport i pícnic?

Annex 19 – Pregunta número 14: Alguns municipis realitzen activitats de caràcter voluntari de neteja des de les vies públiques i zones rurals. Creus que és una activitat profitosa per començar a fer transitable aquesta zona?

Annex 20 – Pregunta número 15: Quines mesures de seguretat consideres més importants?

